

ต้นฉบับคู่มือกิจกรรมการเรียนรู้ต้นแบบ
นิทรรศการพืพิธอาเซียน
A Journey through ASEAN ภาค 4
AEC EXPRESS 2015: สูตรลัดเออีซี...เรื่องนี้ต้องรู้

โครงการความร่วมมือทางวิชาการ: อุทยานการเรียนรู้ TK park ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ต้นฉบับคู่มือกิจกรรมการเรียนรู้ต้นแบบ

TK park Exhibition Kit

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ซึ่งได้มีการลงนามที่วังสราญรมย์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ประกอบไปด้วย บรูไน ดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนาม

เนื่องจากในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน จะก้าวเข้าสู่การรวมกันเป็นหนึ่งเดียวในรูปแบบ “ประชาคมอาเซียน” จากความร่วมมืออย่างหลวม ๆ ในอดีต จะแปรเปลี่ยนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น หนึ่งใน “สามเสา” ของกรอบความร่วมมือของอาเซียนนั้นคือ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ “ASEAN ECONOMIC COMMUNITY (AEC)” เป็นหนึ่งการผนึกกำลังผลงาน 10 ชาติอาเซียนให้พร้อมรับกับกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของกระแสโลกาภิวัตน์ และการถาโถมทางเศรษฐกิจโลกที่ผันเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว นอกจากความร่วมมือกันในระดับภาพใหญ่แล้ว สิ่งทีใกล้ตัวและสำคัญที่สุดก็คือ การเตรียมความพร้อมของเรา “ชาวไทย” ที่ต้องเปิดใจเรียนรู้ เปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ที่ถือว่าเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่จะมาพร้อมกับการเปิด AEC

สืบเนื่องจาก นิทรรศการพิพิธอาเซียน ... A Journey Through ASEAN ซึ่งจัดขึ้นมาต่อเนื่องเป็นปีที่ 4 นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ณ ลานสานฝัน อุทยานการเรียนรู้ (TK park) ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ รวมถึงมีการขยายผลในรูปแบบจัดนิทรรศการพิพิธอาเซียนสัญจร (Mobile Exhibition) และชุดนิทรรศการเพื่อการเรียนรู้ (TK Exhibition Kit) ที่ได้มีหน่วยงานพันธมิตรนิทรรศการดังกล่าวไปเผยแพร่ในพื้นที่ต่าง ๆ กว่า 100 ครั้งผ่านสายตาผู้เข้าชมกว่า 30,000 คน และได้รับผลการตอบรับเป็นอย่างดี ในการนี้สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ จึงจัด “นิทรรศการพิพิธอาเซียน...A Journey Through ASEAN ภาค 4 ตอน AEC EXPRESS 2015: สูตรลัดเออีซี...เรื่องนี้ต้องรู้” ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้อาเซียนในมุมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่ง่าย และถูกต้อง สร้างความตระหนัก รู้จัก เข้าใจ เพื่อเตรียมความพร้อมและปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

ประเด็นหลักของชุดกิจกรรม

1. เรียนรู้หลักการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. กระตุ้นให้เกิดความรู้จัก เข้าใจ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น
3. สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นโอกาสของชาวไทย

เป้าหมาย

1. เยาวชนอายุ 13 - 18 ปี
2. เยาวชนอายุ 7 - 12 ปี พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไป

ป้ายนิทรรศการเพื่อการเรียนรู้ 10 แผ่น ประกอบด้วย

1. รู้จักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. กว่าจะเป็น AEC
3. “AEC Blueprint” พิมพ์เขียวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. โอกาสและความท้าทายของไทยในอาเซียน
5. โอกาสและความท้าทายของคนไทยในเวทีอาเซียน
6. คนไทยกับการเป็นประชากรอาเซียนที่สมบูรณ์
7. ASEAN Connectivity ความเชื่อมโยงระดับภูมิภาคอาเซียน
8. รู้จักเส้นทางเศรษฐกิจสายอาเซียน (GMS Economic Corridors)
9. AEC...คำถามที่มีคำตอบ
10. ทีละก้าวอย่างยั่งยืน
11. บรูไนดารุสซาลาม...ก้าวสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง
12. จับตามอง...เศรษฐกิจกัมพูชา
13. อินโดนีเซีย ตลาดยักษ์ใหญ่ที่ขยายตัวอย่างก้าวกระโดด

14. สปป.ลาว เร่งพัฒนาสู่ความเจริญระดับสากล
15. มาเลเซีย เสือเศรษฐกิจแห่งเอเชีย
16. เมียนมาร์ ชุมทรัพย์แห่งการลงทุน
17. ฟิลิปปินส์ จุดแข็งอยู่ที่ภาคบริการ
18. สิงคโปร์ ศูนย์รวมเศรษฐกิจแห่งตะวันออกไกล
19. ประเทศไทย ใจกลางการลงทุน
20. เวียดนาม มังกรน้อยแห่งเอเชีย

*หัวข้อป้ายนิทรรศการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

รูปแบบการจัดนิทรรศการ

การจัดกิจกรรมครั้งนี้ใช้พื้นที่บริเวณลานสานฝัน ห้อง Mini Theater 1 และ 2 โดยเน้นใช้สีประจำตราสัญลักษณ์อาเซียนที่สดใส ทั้งสีน้ำเงิน แดง และเหลือง ประกอบกับเสียงดนตรีสไตล์อาเซียนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ครื้นเครงขึ้น โดยแบ่งออกเป็นกิจกรรมหลัก 3 ส่วน และกิจกรรมเสริม 2 ส่วน ดังนี้

กิจกรรมหลัก

ส่วนที่ 1 เป็นฐานกิจกรรมที่ 1 **ASEAN Ranking: Where is Thailand?** ใช้พื้นที่ห้อง Mini Theater 2 ในการจัดกิจกรรม บริเวณทางเข้าห้อง Mini Theater 2 จำลองเป็นประตูผู้โดยสารขาออกของสนามบิน เปรียบเสมือนว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เดินทางออกนอกประเทศไทยเพื่อเรียนรู้เรื่องราวของกลุ่มประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเจ้าหน้าที่บริเวณทางเข้าฐานกิจกรรมที่ 1 จะมีการจัดลำดับการเข้าชม โดยแบ่งเป็นรอบ ๆ ละ 20 นาที (ซึ่งปรับเป็น 30 นาทีภายหลังเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น) ภายในฐานกิจกรรมมีโปสเตอร์ความรู้ทางเศรษฐกิจทั้ง 10 ประเทศ เพื่อเป็นแหล่งความรู้ในการร่วมกิจกรรม มีฉากผ้าเพื่อรองรับการเปิดไฟล์วีดีทัศน์ที่สื่อเนื้อหาของ AEC โดยสรุป ฐานกิจกรรมนี้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้เรียนรู้ภาพรวมของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ “สรุป” ออกมาในรูปแบบการจัดอันดับ (Ranking) โดยมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจข้อมูลและปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้เห็นภาพรวมของเศรษฐกิจ โอกาส อุปสรรค และศักยภาพที่โดดเด่นของแต่ละประเทศ โดยแบ่งออกออกเป็น 10 หมวดการเรียนรู้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP), ค่าแรงต่อวัน (Wage per Day), ชีตความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index), โครงสร้างพื้นฐานในด้านสาธารณูปโภค (Infrastructure), มูลค่าการส่งออก (Export), มูลค่าการนำเข้า (Import), มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากชาวต่างชาติ (Foreign Direct Investment), จำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals), ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency) และดัชนีความสุข (Happiness) ในรูปแบบเกมกระดานแม่เหล็กที่สามารถ ถอด เปลี่ยน สลับ ตำแหน่งของคำตอบได้โดยไม่กระทบต่อการใช้งานในระยะยาวและมีความสวยงามในขณะเดียวกัน

ส่วนที่ 2 เป็นฐานกิจกรรมที่ 2 **ASEAN Economic Corridors ... Link Us Together** ใช้พื้นที่ห้อง Mini Theater 1 ในการจัดกิจกรรม โดยกิจกรรมจะดำเนินต่อเนื่องจากฐานกิจกรรมที่ 1 มีการจำกัดเวลาเช่นเดียวกัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของระบบคมนาคมขนส่งหลัก (โลจิสติกส์) ผ่านเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ (AEC Connectivity หรือ Economic Corridors) ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน การเดินทางของคนในภูมิภาคเข้าหา

กัน อันเป็นช่องทางหนึ่งในการลดอุปสรรคทางการค้า และสร้างโอกาสการค้าการลงทุนที่สดใสยิ่งขึ้น ผ่านแผนที่อาเซียนขนาดใหญ่ขนาด 3.5 x 5.0 เมตร ที่ทางเติมพื้นที่ห้อง Mini Theater 1 เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นถึงเส้นทางการคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภูมิภาค เสริมด้วยการทำความรู้จักเมืองหลวงของแต่ละประเทศสมาชิกโดยใช้แผนที่ขนาด 2.0 x 2.6 เมตร แขนงไว้บนผนังห้อง Mini Theater 1 เพื่อปูพื้นความรู้ให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้สื่อหลักทั้ง 2 ชั้น ฐานกิจกรรมยังตกแต่งด้วยป้ายบอกระยะทางจากประเทศไทยไปยังเมืองหลวงต่าง ๆ ของประเทศสมาชิก เพื่อช่วยให้การเรียนรู้สำหรับเด็กนั้นไม่ยากจนเกินไป บริเวณทางออก (ประตูทางเข้าห้อง Mini Theater 1) มีการตกแต่งเป็นประตูขาเข้าสนามบิน

ส่วนที่ 3 เป็นฐานกิจกรรมที่ 3 ASEAN Currency Exchange Rates Game ใช้พื้นที่บริเวณด้านข้างลานสานฝัน หน้าห้องสมุดไอที โดยจำลองเป็นร้านค้า ASEAN Shop เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ทดลองเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศสมาชิกอีก 9 ประเทศ โดยมีเงินสำหรับการจับจ่ายซื้อของคนละ 500 บาท และต้องใช้ให้หมดหรือเหลือน้อยที่สุด เพื่อร่วมหาคำตอบว่าทำไมเงิน 500 บาทเท่ากันของแต่ละประเทศ แต่กลับใช้ซื้อของได้ไม่เท่ากันเมื่อไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน เป็นการเรียนรู้เรื่องราวของอำนาจการซื้อของแต่ละประเทศที่ต่างกัน แล้วการเปิด AEC จะสามารถแก้ไขหรือลดปัญหาอะไรได้บ้าง การตกแต่งฐานกิจกรรม บริเวณด้านหน้าร้านจะมีจุดแลกเปลี่ยนเงินตรา โดยมีป้ายแจ้งว่า 500 บาทไทย เมื่อนำมาแลกเปลี่ยนสกุลเงินต่าง ๆ ในอาเซียนจะได้เท่าไร พร้อมติดจอ LCD นำเสนอสินค้าภายในร้าน ส่วนร้านค้าใช้ชั้นวางหนังสืออะคริลิก (ของ TK park) 3 ชั้น กั้นเป็นห้องตกแต่งด้วยโปสเตอร์สินค้าของอีก 9 ประเทศสมาชิก (ยกเว้นประเทศไทย) โดยสินค้าอาเซียนที่จัดในร้านถูกแบ่งออกเป็น 4 หมวด ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม, สินค้าอุปโภค, หนังสือและสื่อบันเทิง และของที่ระลึก

ส่วนที่ 4 เป็นฐานกิจกรรมที่ 4 Made in ASEAN : Products & Services Game ใช้พื้นที่บริเวณหน้าห้อง Mini Theater 1 สืบเนื่องจากการเปิดโอกาสทางการค้า รัฐบาลของแต่ละประเทศมีการส่งเสริมการสร้างสินค้าและแบรนด์ (brand) ใหม่เพื่อเปิดโอกาสการลงทุนในระดับสากล ทำให้ภูมิภาคเกิดธุรกิจ SME ทั้งไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนขึ้นมากมาย ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ร่วมทดสอบความรู้ผ่านการเล่นเกม ซึ่งจะมีการเปิดภาพปริศนาขึ้นมาให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบว่าภาพที่เห็นเป็นสินค้าหรือบริการของประเทศใด การตกแต่งฐานกิจกรรมมีการนำจอ LCD มาตั้ง เพื่อใช้สำหรับแสดงภาพปริศนา พร้อมทั้งเฉลยคำตอบ

ส่วนที่ 5 เป็นฐานกิจกรรมที่ 5 AEC : True or False Quiz ใช้พื้นที่บริเวณหน้าห้อง Mini Theater 1 การเตรียมตัวให้พร้อมกับการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานรอบด้านเกี่ยวกับ AEC ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นกิจกรรมนี้จะเป็นการท้าทายผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าจริง ๆ แล้ว ข้อมูลที่คุณรู้เกี่ยวกับ AEC นั้น เป็นข้อมูลที่ถูกต้องจริงหรือไม่ และเป็นปัจจุบันที่สุดหรือไม่ ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถหาคำตอบได้จากบอร์ดนิทรรศการที่จัดแสดงอยู่ภายในงาน การตกแต่งฐานกิจกรรมมีการนำจอ LCD มาตั้ง เพื่อใช้สำหรับแสดงคำถาม พร้อมทั้งเฉลยคำตอบและคำอธิบาย และติดป้ายไว้นิรูปเครื่องหมายถูกผิดไว้ที่พื้น หากต้องการตอบว่า “ถูก” ให้ยืนบนรูปเครื่องหมายถูก หากต้องการตอบว่า “ผิด” ให้ยืนบนเครื่องหมายผิดบนป้ายได้เลย

เนื้อหาคู่มือประกอบนิทรรศการ

“พิพิธอาเซียน...A Journey Through ASEAN ภาค 4

ตอน AEC EXPRESS 2015: สูตรลัดเออีซี...เรื่องนี้ต้องรู้”

รู้จักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community: AEC) เป็น 1 ใน 3 เสาหลักสำคัญในการรวมตัวเป็นหนึ่งเดียวในรูปแบบ “ประชาคมอาเซียน (Asean Community: AC)” ที่มีข้อสรุป ณ ปัจจุบันว่าจะเริ่มต้นในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

วิสัยทัศน์ของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) คือ การนำมาซึ่งความสำเร็จของภูมิภาคที่มีความมั่นคงและเจริญรุ่งเรือง ซึ่งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic community - AEC) จะกลายเป็นเสาหลักสำคัญ มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาที่มีอยู่ในหมู่ประชากรของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เปลี่ยนอาเซียนให้กลายเป็นภูมิภาคที่มีการแข่งขันสูง มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียม ความยากจนลดลง รวมไปถึงลดความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมี 4 เป้าหมายหลักร่วมกัน คือ

1. เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว
2. มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. มีการพัฒนาอย่างเสมอภาค
4. สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเศรษฐกิจโลก

กว่าจะเป็น AEC

อาเซียนตระหนักดีว่าความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ดังนั้น นอกจากความร่วมมือทางการเมือง สังคม การศึกษา และวัฒนธรรมแล้ว อาเซียนจึงมุ่งมั่นที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันมาโดยตลอด

ไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เคยก่อตั้งสมาคมอาสา (ASA, Association of Southeast Asia) เพื่อแสวงหาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ก่อนจะถูกยกเลิกไปในปีเดียวกัน ซึ่งทางวิชาการ ASA ถือเป็นต้นแบบของแนวคิดเรื่องอาเซียนอย่างชัดเจน¹

ในปีพ.ศ. 2520 รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้าอาเซียน หรือ ASEAN PTA (Preferential Trading Arrangements: PTA) ซึ่งเป็นการให้สิทธิพิเศษโดยสมัครใจ และแลกเปลี่ยนสินค้ากับสินค้า สิทธิพิเศษส่วนใหญ่เป็นการลดภาษีศุลกากรขาเข้า และการผูกพันอัตราอากรขาเข้า ณ อัตราที่เรียกเก็บอยู่ หลังจากนั้นก็มีโครงการความร่วมมือต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมมีถึง 4 โครงการ ได้แก่ โครงการอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Project: AIP) ในปีพ.ศ. 2523 โครงการ แบ่งผลิตทางอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Complementation: AIC) ในปีพ.ศ. 2524 โครงการร่วมลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Industrial Joint Ventures: AIJV) ในปีพ.ศ. 2526 โครงการแบ่งผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Brand-to-Brand Complementation: BBC) ในปีพ.ศ. 2532

อย่างไรก็ตามโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจเกือบทั้งหมดของอาเซียนก่อนการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟตาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัย ดังนี้

- สมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจแม้จะอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน
- การรวมตัวเกิดจากการถูกคุกคามความมั่นคงจากภายนอก มิใช่จากสำนักแห่งความเป็นภูมิภาคเดียวกัน
- แต่ละประเทศอยู่ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ จึงมองกันเป็นคู่แข่งการส่งออก และเห็นว่าภายนอกภูมิภาคคือแหล่งเงินทุนและเทคโนโลยี
- โครงสร้างองค์กรอ่อนแอ สำนักเลขาธิการอาเซียนมีงบประมาณจำกัด ไม่มีอำนาจและความเป็นอิสระเพียงพอที่จะกำหนดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

AFTA: ความสำเร็จครั้งสำคัญของอาเซียน²

อาเซียนได้พยายามศึกษาหาแนวทางและมาตรการที่จะขยายการค้าระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างกัน โดยใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน (Common Effective Preferential Tariff: CEPT) สำหรับสินค้าของอาเซียน ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2535 ณ ประเทศ สิงคโปร์ จึงได้มีมติเห็นชอบข้อเสนอของไทย โดยนายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน ในการเริ่มจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ตามกรอบความตกลงแม่บทว่าด้วยการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน (Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation) และความตกลงว่าด้วยการ

¹ Stairway to ASEAN บันไดสู่ “อาเซียน”, นิตยสาร สารคดี ปีที่ 28 ฉบับที่ 336 กุมภาพันธ์ 2556

² “วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอาเซียนจนถึงแผนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน [Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA)]

ประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งได้ร่วมก่อตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้นในขณะนั้น มีเพียง 6 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาภายหลังอาเซียนได้ขยายจำนวนสมาชิกเป็น 10 ประเทศ อาเซียนจึงเป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งของโลกมีประชากรรวมกันกว่า 600 ล้านคน

วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอาเซียน

อาเซียนมีการเจริญเติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้ความสำคัญต่อการจัดทำกรอบงานอย่างกว้าง ๆ และยืดหยุ่นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับความคิดเห็นอันหลากหลายของสมาชิก และเพื่อให้เป็นรากฐานอันมั่นคงสำหรับ จุดมุ่งหมายร่วมกันต่อไป รวมทั้งทำให้เกิดค่านิยมที่ดี และวางรากฐานความสำเร็จในอนาคต โดยอาเซียนตระหนักดีว่า ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ดังนั้น นอกจากความร่วมมือทางการเมือง สังคม การศึกษาและวัฒนธรรมแล้ว อาเซียนจึงมุ่งมั่นที่จะขยายความร่วมมือทาง เศรษฐกิจระหว่างกันมาโดยตลอด โดยมีวิวัฒนาการที่สำคัญ ดังนี้

➤ **พ.ศ. 2535 (ค.ศ.1992)**

พัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้า โดยการเร่งลดภาษีสินค้าและยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีภายในอาเซียน ลดขั้นตอนการนำเข้า - ส่งออกวัตถุดิบ จุดเริ่มต้นการใช้สินค้าที่ถูกลง

➤ **พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995)**

จัดทำความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการในภูมิภาค

➤ **พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)**

ลงนามความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Industrial Cooperation Scheme: AICO) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของอาเซียน

➤ **พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997)**

เสริมสร้างความแข็งแกร่งของความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยได้มีการแถลง ASEAN Vision 2020 และเป็นจุดเริ่มต้นกรอบความร่วมมือ ASEAN + 3 (อาเซียน จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้)

➤ **พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998)**

ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on ASEAN Investment Area: AIA) เพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน

- **พ.ศ.2546 (ค.ศ.2003)**
แถลงการณ์ Bali Concord II เห็นชอบให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020)
- **พ.ศ.2547 (ค.ศ.2004)**
ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน และรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามในพิธีสารรายฉบับ รวม 11 ฉบับ ซึ่งมี Roadmap เพื่อการรวมกลุ่มสาขาสำคัญเป็นภาคผนวก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจใน 11 สาขาสำคัญก่อน ได้แก่ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์ อิเลคทรอนิกส์ สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ การท่องเที่ยว การบิน และต่อมาได้เพิ่มสาขาที่ 12 คือ สาขาโลจิสติกส์
- **พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005)**
ประชุม ASEAN + 6 (ประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก: East Asia Summit – EAS) มีคู่เจรจา คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์
- **พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007)**
ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่มีกฎหมายรองรับ และปรับปรุงกลไก/กระบวนการดำเนินงานภายในอาเซียน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน มีการจัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) และเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)
- **พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009)**
ลงนามความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) โดยปรับปรุงระบบ เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ทางการค้าระหว่างอาเซียนให้มีความชัดเจน โปร่งใสมากขึ้น
- **พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010)**
เปิดตัวเขตการค้าเสรีจีน - อาเซียน เขตการค้าเสรีที่มีขนาดใหญ่อันดับ 3 ของโลก
- **พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012)**
ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) มีผลบังคับใช้ เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุนได้อย่างเสรี
- **พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)**
ผลักดันการเจรจาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคของอาเซียน (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ให้เสร็จสิ้นตามเป้าหมายในปี พ.ศ. 2558 และมีการสนับสนุนการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน-ฮ่องกง

AEC Blueprint พิมพ์เขียวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เพื่อให้การดำเนินงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) บรรลุเป้าหมาย อาเซียนจึงได้จัดทำแผนงานเชิงบูรณาการด้านเศรษฐกิจที่เรียกว่า “AEC Blueprint” ให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ประกอบด้วยแผนงาน 4 ด้าน ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์ บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord II)

ถ้าเปรียบกับการสร้างบ้าน AEC Blueprint ก็เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวของบ้าน ที่กำหนดว่าบ้านที่สร้างเสร็จแล้วนั้น จะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร มีห้องนอนกี่ห้อง ห้องน้ำกี่ห้อง มีหน้าต่างที่ไหน ห้องครัวอยู่ตรงไหน เป็นต้น

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Production Base) โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ได้แก่ การยกเลิกภาษีศุลกากร การยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) กำหนดมาตรฐานอาเซียน การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การอำนวยความสะดวกทางการค้า การปรับประสานพิธีการศุลกากร การจัดตั้ง ASEAN Single Window (ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว) ปรับประสานมาตรฐานและลดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า และการเปิดเสรีภาคบริการและการลงทุน

เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้อาเซียนมีความสามารถในการแข่งขัน ช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาค และเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก

2. การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง (Highly Competitive Economic) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งจะให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การมีกฎหมายสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และความร่วมมือด้านพลังงาน มาตรการภาษีที่เหมาะสม (Taxation) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายเพื่อสร้างภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง มีความเจริญรุ่งเรือง และมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสร้างวัฒนธรรมการแข่งขันของภาคธุรกิจที่เป็นธรรม นำไปสู่การเสริมสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคในระยะยาว

3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน (Region of Equitable Economic Development) สนับสนุนและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การลดช่องว่างระดับการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกใหม่และสมาชิกเก่าผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Initiative for ASEAN Integration (IAI) และ ASEAN-help-ASEAN Program เป็นต้น

เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา และเสริมสร้างการรวมกลุ่ม CLMV³ ให้สามารถดำเนินการตามพันธกรณีและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (Region Fully Integrated into the Global Economy) เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี การให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนภายใต้เขตการลงทุนอาเซียน (IAI) กับนักลงทุนภายนอกอาเซียน และการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น

เพื่อให้ภาคธุรกิจของอาเซียนสามารถแข่งขันได้ในตลาดระหว่างประเทศ และเป็นผู้ผลิตของโลก รวมทั้งทำให้ตลาดภายในยังคงรักษาความน่าดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อาเซียนจึงต้องมองออกไปนอกภูมิภาค เพื่อบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

ตารางสรุปรายละเอียด AEC Blueprint

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง	การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรี - การเคลื่อนย้ายบริการเสรี - การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี - การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีขึ้น - การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายการแข่งขัน - การคุ้มครองผู้บริโภค - สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - มาตรการด้านภาษี - พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) - ความริเริ่มในการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiatives for ASEAN Integration: IAI) 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) และความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด (CEP) กับประเทศนอกอาเซียน - การมีส่วนร่วมในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานโลก

โอกาสและความท้าทายของประเทศไทยในอาเซียน

ว่ากันว่า “กลุ่มประเทศอาเซียน” คือพื้นที่ที่น่าลงทุนที่สุดในสายตาสายตาชาวโลก เพราะนอกจากจะมีปัจจัยเกื้อหนุนในด้านแรงงานและทรัพยากรแล้ว อัตราการเจริญเติบโตของกลุ่มอาเซียนยังแซงหน้ากลุ่มประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงที่สุด หลายคนบอกว่าถ้ากลุ่มประเทศอาเซียนเติบโตโดยเฉลี่ย 5 เปอร์เซ็นต์ต่อปี อย่างต่อเนื่องไป

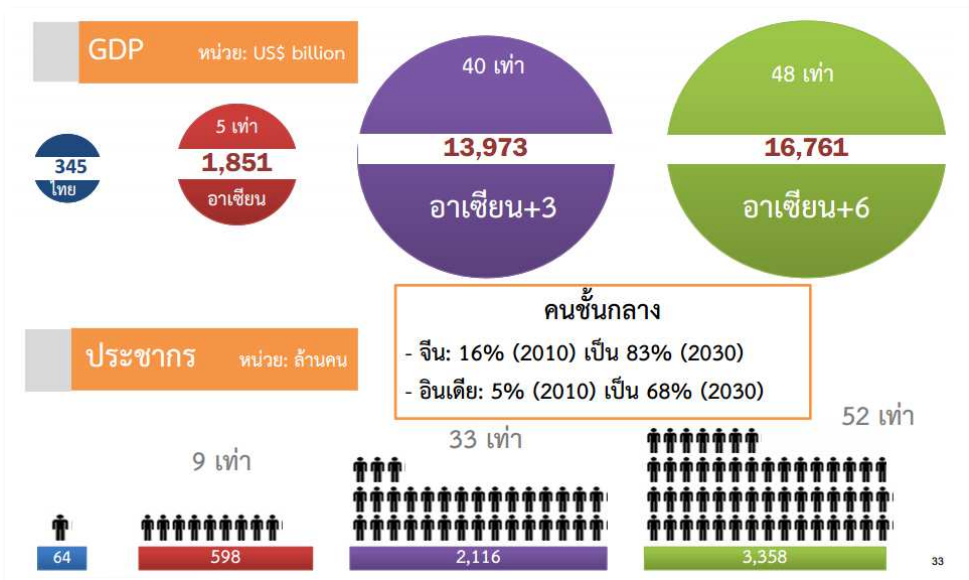
³ กลุ่ม CLMV ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม

อีก 40 ปี อาเซียนจะกลายเป็นภูมิภาคที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 5 ของโลก คำถามที่เกิดขึ้นตามมาว่าประเทศไทยที่อยู่ในอาเซียนเองควรทำอย่างไรเพื่อให้ “โอกาส” นั้นเป็นของเรา

โอกาส (Opportunities)

- **การใช้อาเซียนเป็นฐานการผลิต (Production base)** ประเทศไทยสามารถใช้อาเซียนเป็นฐานการผลิตเพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทย ทั้งการขาดแคลนแรงงาน การขาดแคลนพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการขาดที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนเข้มข้น เช่น ปิโตรเคมี
- **การรวมตัวเป็นตลาดเดียว (Single market)** ในอนาคต จะทำให้เกิดตลาดที่มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าตลาดในประเทศ ซึ่งมีผลในการช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยและอาเซียนมากขึ้น และขนาดตลาดในอาเซียนยังจะใหญ่ขึ้นไปอีกในอนาคต เนื่องจากการมีประชากรและคนชั้นกลางเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับการมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น
- **ใช้อาเซียนเป็นเวทีในการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคที่ขยายต่อไปได้อีก** เช่น ASEAN +3 และ ASEAN +6 หากกระยะยาวการรวมกลุ่มดังกล่าวประสบความสำเร็จจะทำให้ตลาดอาเซียนขยายกลายเป็นเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของโลก

ASEAN + 6 เป็นตลาดใหญ่กว่าประเทศไทย 48 เท่า และเติบโตอย่างรวดเร็ว

ที่มา : รวบรวมจากข้อมูลของสำนักเลขาธิการอาเซียนและธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย

- การเป็นศูนย์กลาง (Hub) เชื่อมต่อในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีที่ตั้งภูมิศาสตร์ติดกับหลายประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้การขนส่งทางบกเกิดขึ้นได้ง่าย ดังจะเห็นได้ว่า “ระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors)” ในภูมิภาคที่สำคัญล้วนต้องผ่านประเทศไทยทั้งสิ้น ได้แก่
 - East-West Corridor : เชื่อมเมียนมาร์ ไทย ลาว เวียดนาม
 - North-South Corridor : เชื่อมจีนตอนใต้ เมียนมาร์ ไทย ลาว เวียดนาม
 - Southern Corridor : เชื่อมท่าเรือน้ำลึกทวายของเมียนมาร์ แหลมฉบังของไทย และกัมพูชา

โอกาสเฉพาะสำหรับไทยจากการรวมกลุ่มทางภูมิภาค

ประเทศไทยจะได้ประโยชน์มากที่สุดประเทศหนึ่ง เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เป็นศูนย์กลาง (Hub) ของการเชื่อมต่อในภูมิภาค

- 33 จังหวัดของไทยติดกับเพื่อนบ้าน
- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ทำให้ไทยเป็นจุดผ่านของ
 - East-West Corridor
 - North-South Corridor
 - Southern Corridor

34
www.tdri.or.th

ความท้าทาย (Challenges)

ความท้าทายของประเทศไทย คือ จะทำอย่างไรให้ประเทศไทยได้ประโยชน์สูงสุดจากโอกาสที่มากับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคที่เกิดขึ้น โดยระบุดึงความท้าทาย 3 ข้อ คือ

- การปฏิรูปเชิงโครงสร้างและกฎระเบียบ เนื่องจากการได้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มในภูมิภาคไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่ต้องอาศัยการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมของภาครัฐ เช่น การเปิดเสรีการค้าบริการ (Service Liberalization) ควบคู่กับการเปิดเสรีการค้าสินค้า (Trade in Goods) เพื่อลดปัญหาการไหลออกของแรงงาน ในอุตสาหกรรมการผลิต เป็นต้น
- การกระจายประโยชน์จากการรวมกลุ่มในภูมิภาคอย่างเป็นธรรม เนื่องจากไทยมีการพัฒนาประเทศในระดับสูงเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิก และเป็นจุดยุทธศาสตร์เชื่อมต่อกับประเทศต่าง ๆ จึงได้รับการคาดหวังว่าจะได้ประโยชน์สูงสุดในการรวมกลุ่ม การกระจายผลประโยชน์สู่ประเทศสมาชิกอย่างเป็นธรรม ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์ในระยะยาว

- ส่งเสริมให้ประชาชน และผู้ประกอบการไทยมีความเป็นสากลมากขึ้น เช่น การเข้าใจวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น โดยใช้สื่อบันเทิงและการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอาเซียน หรือส่งเสริมทักษะด้านวิทยาศาสตร์ และความสามารถด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาใช้งาน (Working Language) ของอาเซียน

ที่มา : "TOEFL iBT Total and Section Score Means", ETS, 2013. (ข้อมูลปี พ.ศ. 2556)

ดังนั้น ความท้าทายที่แท้จริงของการรวมกลุ่มในภูมิภาคก็คือ การที่ภาครัฐจะต้องเอาชนะกลุ่มผลประโยชน์ในภาคธุรกิจบางส่วน ที่ได้ประโยชน์จากการผูกขาดในสาขาบริการ และระบบราชการบางส่วนที่ได้รับประโยชน์จากความไม่โปร่งใสในระบบศุลกากร การตรวจสินค้าผ่านแดน และการบังคับใช้กฎหมายต่อแรงงานต่างด้าว ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และการที่ผู้ประกอบการและประชาชนไทยจะต้องปรับทัศนคติต่อประเทศเพื่อนบ้านให้สอดคล้องกับบริบทใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

โอกาสและความท้าทายของคนไทยในเวทีอาเซียน

ไม่ว่าวันนี้คุณจะเป็น “แรงงานไร้ฝีมือ” หรือ “ผู้บริหารระดับสูง” สิ่งหนึ่งที่อาเซียนมอบให้ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ก็คือ “โอกาส” และ “ความท้าทาย” ในการพัฒนาตัวเองให้พร้อมสำหรับการเป็น “ประชากรอาเซียน” ที่แท้จริง

กลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ

โอกาส

- การย้ายแรงงานที่สะดวกขึ้น
- โอกาสในการทำงานที่มากขึ้น

ความท้าทาย

- การขาดแคลนแรงงาน
- การขาดประสิทธิภาพของแรงงาน
- การขาดทักษะด้านเทคโนโลยี

กลุ่มแรงงานที่มีทักษะ

โอกาส

- การทำธุรกิจระหว่างประเทศ
- โอกาสในการทำงานระดับภูมิภาค

ความท้าทาย

- ปัญหาค่าแรงที่สูงขึ้น
- การขาดทักษะด้านเทคโนโลยี
- กำแพงด้านภาษาในการสื่อสาร

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารระดับกลาง

โอกาส

- การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี
- โอกาสทางการประกอบอาชีพที่สูงขึ้น

ความท้าทาย

- การขาดตำแหน่งงานในบางพื้นที่
- ทักษะที่ไม่ตรงกันในแต่ละประเทศ
- กำแพงด้านภาษาในการสื่อสาร
- การขาดทักษะคิดเชิงวิเคราะห์

กลุ่มผู้บริหารระดับสูง

โอกาส

- การลงทุนทำธุรกิจระหว่างประเทศ

ความท้าทาย

- การแข่งขันที่เข้มข้น
- ทักษะการประเมิน คติวิเคราะห์ธุรกิจที่ยอดเยี่ยม
- การพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น ภาวะผู้นำภายใต้ความต่างทางวัฒนธรรม

คนไทยกับการเป็นประชากรอาเซียนที่สมบูรณ์

เพื่อให้ “คนไทย” เป็น “ประชากรอาเซียนที่สมบูรณ์” ซึ่งสามารถอยู่ในอาเซียนได้อย่างเป็นสุข สิ่งสำคัญที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน คือ “การพัฒนาศักยภาพของตนเอง” ให้พร้อมและได้มาตรฐานในระดับที่อาเซียนต้องการ

4 ขั้นตอนสู่การเป็นประชากรอาเซียนที่สมบูรณ์

- **ตระหนักถึงการพัฒนาศักยภาพของตนเองตลอดเวลา (Self-Challenges for Self Development)** โดยเฉพาะทักษะทางด้านวิชาชีพ เพราะเป็นสิ่งที่มีความต้องการสูงในตลาดแรงงาน เพื่อที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาองค์กร
- **การพัฒนาทักษะทางด้านภาษา (Communication)** โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาจีน ซึ่งจะต่อยอดไปถึงทักษะทางการนำเสนอที่สามารถสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงการรู้เท่าทันเทคโนโลยีการสื่อสาร ณ ขณะนั้น
- **เปิดรับและเรียนรู้เรื่องราวความหลากหลาย (Global Mindset)** การเปิดรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถปรับตัว และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในแง่ของการทำงานร่วมกัน และการลงทุน

- ยอมรับในความแตกต่าง (Various Aspect) ทั้งในด้านของศักยภาพของแต่ละประเทศ และความแตกต่างด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อ และศาสนา เพื่อนำมาซึ่งการเปิดมุมมองที่กว้างขึ้น และความสัมพันธ์อันดี

หากสามารถทำได้ทั้ง 4 วิธีจะทำให้คนไทย กลายเป็นผู้ที่มีศักยภาพที่สูง (High Performance) มีความสามารถที่หลากหลาย (Multi-Functional) พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้ ได้รับการยอมรับและเป็นที่ต้องการของอาเซียนอย่างแท้จริง และเมื่อนั้น “คุณ” จะเป็น “ประชากรอาเซียนที่สมบูรณ์”

ASEAN Connectivity

ASEAN Connectivity หรือการเชื่อมโยงระหว่างกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าด้วยกันทั้งในทางกายภาพ สถาบัน และประชาชน เชื่อมโยงทั้งในเชิงเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง สังคม และวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นในภูมิภาคอาเซียน ผ่านการจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity - MPAC) โดยแผนนี้มีเป้าหมายสูงสุดเพื่อสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริงในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยเน้นความเชื่อมโยงครอบคลุมใน 3 มิติ

มิติที่ 1 “การเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Physical Connectivity)” คือการมุ่งเน้นสร้างความเชื่อมโยงโครงข่ายสาธารณูปโภคพื้นฐานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ในด้านการคมนาคม (ถนน รถไฟ ขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเครือข่ายด้านพลังงาน (โครงการท่อก๊าซ และระบบสายส่งไฟฟ้า) โดยการปรับปรุง/พัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานเดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และขยายเครือข่ายให้ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น โดยองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนในแต่ละสาขาจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด

มิติที่ 2 “การเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ หรือสถาบัน (Institutional Connectivity)” การเชื่อมโยงองค์กร ซึ่งเน้นความเชื่อมโยงด้านระบบ นโยบาย และกระบวนการทำงานของหน่วยงานแต่ละประเทศ ผ่านความร่วมมือและความตกลงในอาเซียน ซึ่งจะช่วยให้ความเชื่อมโยงทางกายภาพสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น แผนแม่บทฯ จะมีส่วนในการเร่งรัดความตกลง กฎระเบียบต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนในอาเซียน ให้มีผลบังคับใช้เพื่อความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และต่อยอดไปสู่การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุนโดยภาคเอกชนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยป้องกันและแก้ปัญหาที่จะตามมาจากการเชื่อมโยง เช่น อาชญากรรมข้ามชาติ แรงงานผิดกฎหมาย การลักลอบค้ามนุษย์ ยาเสพติด และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

มิติที่ 3 “การเชื่อมโยงด้านประชาชน (People-to-people Connectivity)” เน้นการส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียน อำนวยความสะดวกในการไปมาหาสู่ระหว่างประชาชน สร้างการเชื่อมโยงทางการศึกษา วัฒนธรรม สังคม ศาสนา รวมถึงการสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นหัวใจของการเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริง

ตารางสรุปสาระสำคัญของความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

องค์ประกอบ	วัตถุประสงค์	สิ่งที่ต้องดำเนินการ
<ul style="list-style-type: none"> • การเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Physical Connectivity) 	<ul style="list-style-type: none"> • เพื่อพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และพลังงานที่มีความหลากหลายในอาเซียน และภูมิภาคอื่น ๆ ให้มีบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • เส้นทางคมนาคมทั้งทางบก น้ำ อากาศ • เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร • พลังงาน
<ul style="list-style-type: none"> • การเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ หรือสถาบัน (Institutional Connectivity) 	<ul style="list-style-type: none"> • เพื่อให้มียุทธศาสตร์ ความตกลงกลไกทางกฎหมาย และสถาบันที่จะทำให้ความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนบังเกิดผล รวมถึงอำนวยความสะดวกในการค้าสินค้าและบริการ ตลอดจนนโยบายการลงทุนและกรอบกฎหมายที่เหมาะสม เพื่อให้การลงทุนได้รับการคุ้มครอง และดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> • การเปิดเสรี และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การบริการ และการลงทุน • ความตกลง/ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน • ความตกลงการขนส่งในภูมิภาค • พิธีการในการข้ามพรมแดน • โครงการเสริมสร้างศักยภาพ
<ul style="list-style-type: none"> • การเชื่อมโยงด้านประชาชน (People-to-people Connectivity)” 	<ul style="list-style-type: none"> • เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีพ ส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นประชากรอาเซียน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมของชาวอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเดินทางไปมาหาสู่กัน 	<ul style="list-style-type: none"> • การศึกษาและวัฒนธรรม • การท่องเที่ยว

ที่มา : ความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ASEAN CONNECTIVITY (ฉบับย่อ), กองอาเซียน 3 กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

เราจะได้ประโยชน์จากการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

ความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนมีความสำคัญต่ออาเซียนด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น การเพิ่มพูนความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสร้างประชาคมอาเซียน และส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียน และบทบาทนำของอาเซียนในการวางโครงสร้างสถาปัตยกรรมในระดับภูมิภาค

ในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ การเพิ่มพูนความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนจะช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และลดช่องว่างทางการพัฒนา โดยการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการเจริญเติบโตให้กลุ่มและชุมชนที่ยากจน ตลอดจนเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน และเชื่อมต่อประเทศสมาชิกในภูมิภาคเข้ากับส่วนอื่น ๆ ของโลก ช่วยให้เครือข่ายการผลิตและการกระจายสินค้าในอาเซียนกว้างขวางขึ้น มีสถานะที่มั่นคงและขยายตลาดได้ นำมาซึ่งโอกาสทางธุรกิจจำนวนมาก อีกทั้งยังอาจช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของเครือข่ายข้อตกลงการค้าเสรีการค้า (FTAs) ที่มีอาเซียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้การเพิ่มพูนการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนยังจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนอาเซียนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น อีกทั้งปลูกฝังให้เกิดความรู้สึกของการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกัน

- เกิดกองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Infrastructure Fund -AIF) ซึ่งเป็นกองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในและระหว่างพรมแดนของประเทศสมาชิกให้ใช้เวลาในการขนส่งน้อยลง
- การเดินทางข้ามพรมแดนที่สะดวกรวดเร็วและเข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น
- ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งจากประเทศในอาเซียนและนอกอาเซียนให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

รู้จักเส้นทางเศรษฐกิจสายอาเซียน... ASEAN Economic Corridors

ด้วยความได้เปรียบเรื่องสภาพภูมิประเทศที่อยู่กึ่งกลางภูมิภาค มีศักยภาพที่เป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รัฐบาลไทยจึงผลักดันนโยบายต่าง ๆ มากมายที่จะเอื้อให้ประเทศไทยกลายเป็น “ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์ของอาเซียน” อย่างแท้จริง

ซึ่งการเป็นประตูหน้าด่านที่สำคัญกับ “ประเทศจีน” ในการติดต่อค้าขาย ประเทศไทยจึงมีโอกาสในการทำข้อตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ มากมาย อย่างโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-Region : GMS) ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อการพัฒนาความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอันประกอบด้วย กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ ไทย เวียดนาม และจีน แถบมณฑลยูนนาน และเขตปกครองพิเศษกว่างซี ที่จะเป็นพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

เพื่อให้เกิดความเป็นรูปธรรมขึ้น จึงเกิดโครงการ “ระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” (GMS Economic Corridors) มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ในภูมิภาคที่ครอบคลุมพื้นที่ 2.6 ล้านตารางกิโลเมตร ประชากร 326 ล้านคน โดยได้รับเงินอุดหนุนจาก ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย หรือ ADB (Asian Development Bank) นับตั้งแต่เริ่มโครงการนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ. 1992)

ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการนี้

1. กระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่พัฒนาซึ่งเป็นพื้นที่ที่ยากจนส่งผลต่อการกระจายรายได้และบรรเทาความยากจนประชาชน ผ่อนคลายกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงทั้งภายในและประเทศเพื่อนบ้าน บริการทางการศึกษา สาธารณสุข เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในอนุภาคนำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ GMS กับกลุ่มประเทศอื่นในที่สุด
3. มีการดำเนินการร่วมของทั้ง 6 ประเทศ ประกอบด้วย การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงและพัฒนาพื้นที่เป้าหมายหลัก ปรับปรุงนโยบาย กฎระเบียบ พิธีการ แผนงานการสนับสนุนระบบข้อมูลการค้าและการลงทุน การศึกษาวิจัยโครงการต่าง ๆ การพัฒนาทักษะฝีมือ โดยเฉพาะในพื้นที่เป้าหมาย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและเงินอุดหนุน การพัฒนาองค์กรและสถาบันเพื่อรองรับการพัฒนาในพื้นที่

เส้นทางคมนาคมใน GMS Economic Corridors

ADB ได้แบ่งส่วนของเส้นทางการคมนาคมใน GMS Economic Corridors ออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ตามภูมิภาค ได้แก่

- แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (North-South Economic Corridor)
- แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)
- แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)

แต่ละส่วนจะมีเส้นทางย่อย ๆ ของตัวเอง (ที่น่าสนใจก็คือเส้นทางเกือบทุกเส้นผ่านประเทศไทย) ซึ่งจะขอกล่าวเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (North-South Economic Corridor : NSEC) เส้นทางนี้เป็นเส้นทางหลักของ GMS Economic Corridors โดยจะเน้นการเชื่อมต่อจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) เข้ากับภูมิภาคอาเซียนผ่านถนนในแนวเหนือ-ใต้ จุดเริ่มต้นของถนนในแนวเหนือ-ใต้ คือ เมืองคุนหมิง ส่วนจุดปลายจะแยกเป็นสองสายคือประเทศไทย และประเทศเวียดนาม ประกอบด้วยเส้นทาง 3 เส้นทางหลักได้แก่
 - 1.1 แนวระเบียงย่อยด้านตะวันตก (Western Subcorridor) หรือ R3 ระยะทางประมาณ 1,800 กิโลเมตร แยกเป็น

- เส้นทาง R3A: ไทย – สปป.ลาว – จีน (อ.เชียงของ - ห้วยทราย - หลวงน้ำทา - บ่อเต็น / บ่อหาน - เชียงรุ้ง - คุณหมิง)
- เส้นทาง R3B: ไทย – เมียนมาร์ – จีน (อ.แม่สาย - ท่าขี้เหล็ก(เมียนมาร์) - เชียงตุง - พรหมแดนเมียนมาร์ - ต้าลี่ของจีน รวมกับเส้นทาง R3A ที่เมืองเชียงรุ้ง และไปยังคุณหมิง

1.2 แนวระเบียงย่อยด้านตะวันออก (Eastern Subcorridor) ได้แก่ หนานหนิง-ฮานอ่ย ผ่านเส้นทาง โหย่วอี (Youyi - จีน) หรือ เส้นทางฝางเจิงก่าง (Fangchenggang - จีน) - ตงซิง (Dong xing - จีน) - มงไค (Mong Cai - เวียดนาม)

1.3 แนวระเบียงย่อยกลาง (Central Subcorridor) ได้แก่ คุณหมิง - ฮานอ่ย - ไฮฟอง (Hai Phong - เวียดนาม) ซึ่งเชื่อมต่อกับไฮเวย์หมายเลข 1 ซึ่งเป็นเส้นทางจากภาคเหนือไปภาคใต้ของเวียดนาม

GREATER MEKONG SUBREGION EAST-WEST ECONOMIC CORRIDOR

2. แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) หรือเส้นทาง หมายเลข 9- R9 ระยะทาง 1,320 กิโลเมตร เชื่อมโยงทะเลจีนใต้กับมหาสมุทรอินเดีย (ทะเลอันดามัน) ตัดกับ NSEC ที่จังหวัดตากและพิษณุโลก

3. แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง เมียนมาร์ - ไทย - กัมพูชา - เวียดนาม ประกอบด้วย 3 เส้นทางย่อย (Subcorridor) และ 1 เส้นทาง Intercorridor ได้แก่
- 3.1 Northern Subcorridor ระยะทาง 1,150 กิโลเมตร เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จาก กรุงเทพฯ สู่นครวัด และเขาพระวิหารในกัมพูชา ผ่านตอนกลางของเวียดนามสู่พื้นที่ชายฝั่งเวียดนาม
 - 3.2 Central Subcorridor ระยะทาง 1,005 กิโลเมตร เชื่อมโยงเมืองสำคัญทางการค้า ซึ่งมีประชากรหนาแน่นของทั้ง 4 ประเทศ (เมียนมาร์ ไทย กัมพูชา เวียดนาม)
 - 3.3 Southern Coastal Subcorridor ระยะทาง 970 กิโลเมตร เชื่อมโยงพื้นที่ Eastern Seaboard ของไทยกับชายฝั่งของกัมพูชา และเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเล ไทย - กัมพูชา - เวียดนาม (R10)
 - 3.4 Intercorridor Link เป็นถนนสายหลักที่เชื่อม 3 Subcorridor เข้ากับแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East- West Economic Corridor)

นอกจากเส้นทางถนนแล้ว GMS ยังครอบคลุมถึงการพัฒนาระบบคมนาคมอื่นด้วยได้แก่ ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ อาทิกิจกรรมของแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ Southern Economic Corridor (SEC) มีการพัฒนาเส้นทางรถไฟ (สายปอยเปต - พนมเปญ / สายพนมเปญ - นครโฮจิมินห์ / สายพนมเปญ - สีหนุวิลล์) การพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางน้ำ (เช่น ท่าเรือพนมเปญ / ท่าเรือสีหนุวิลล์ / ท่าเรือ Thi Vai - วังเต่า (Vung Tau)) เป็นต้น

AEC...คำถามที่มีคำตอบ

กระแสตื่นตัวเรื่องการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ข้อมูลมากมายที่หลั่งไหลเข้ามาจากหลายแหล่งที่มา ทำให้เกิดความสับสน จนคนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่ทราบว่า “เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเองกันแน่”

1. การเปิดเสรีทางการค้า จะทำให้สินค้าอาเซียนไหลเข้ามาแข่งกับสินค้าไทย

ในความเป็นจริงแล้ว กระบวนการเปิดเสรีทางการค้านั้นเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยการทำความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Agreement – AFTA) และทยอยลดภาษีมาเป็นลำดับ โดย 6 ชาติอาเซียน⁴ ได้ลดภาษีศุลกากรของสินค้าส่วนใหญ่เท่ากับ 0% ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 แล้ว ดังนั้นปี พ.ศ. 2558 ก็จะไม่ส่งผลให้สินค้าจากอาเซียนไหลเข้าประเทศไทยมากกว่าที่เราเห็นปัจจุบัน

2. เมื่อเปิด AEC แรงงานต่างชาติจะแห่เข้ามาแย่งงานคนไทย

ต้องเข้าใจก่อนว่าอาเซียนไม่ได้เปิดเสรีแรงงานทั้งหมด แต่จะอำนวยความสะดวกให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ 7 สาขา⁵ เท่านั้น ซึ่งแต่ละประเทศก็มีการกำหนดคุณสมบัติ และมาตรฐานการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นมาตรการควบคุมให้การเคลื่อนย้ายอยู่ในสภาวะที่สมดุล แต่คนไทยจำนวนไม่น้อยที่ตระหนกกับแรงงานไร้ฝีมือจากเพื่อนบ้านจำนวนมากที่เข้ามา ซึ่งแรงงานดังกล่าวเป็นผลจากการขาดแคลนแรงงานในประเทศ

วิชาชีพ	กฎหมายของประเทศไทย
วิศวกร	ต้องร่วมงานกับนักวิชาชีพไทยที่มีใบอนุญาตเท่านั้น/หากประกอบอาชีพล่าช้า ต้องได้รับการประเมินโดยสภาวิชาชีพว่าสามารถเข้าใจมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ซึ่งเป็นภาษาไทย รวมถึงข้อบังคับต่างๆ
สถาปนิก	
พยาบาล	สอบความรู้โดยใช้ข้อสอบและเขียนคำตอบเป็นภาษาไทย
ทันตแพทย์	
แพทย์	ผู้ทำบัญชี: มีความรู้ภาษาไทยดีพอที่สามารถทำบัญชีเป็นภาษาไทย และมีความรู้ด้านมาตรฐานการบัญชีและกฎหมายภาษีอากรของไทย ผู้สอบบัญชี: มีความรู้ภาษาไทยดีพอที่สามารถสอบบัญชีและจัดทำรายงานเป็นภาษาไทย
นักบัญชี	
นักสำรวจ	ไม่อนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้ขึ้นทะเบียนหรือรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

www.tdri.or.th

⁴ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย

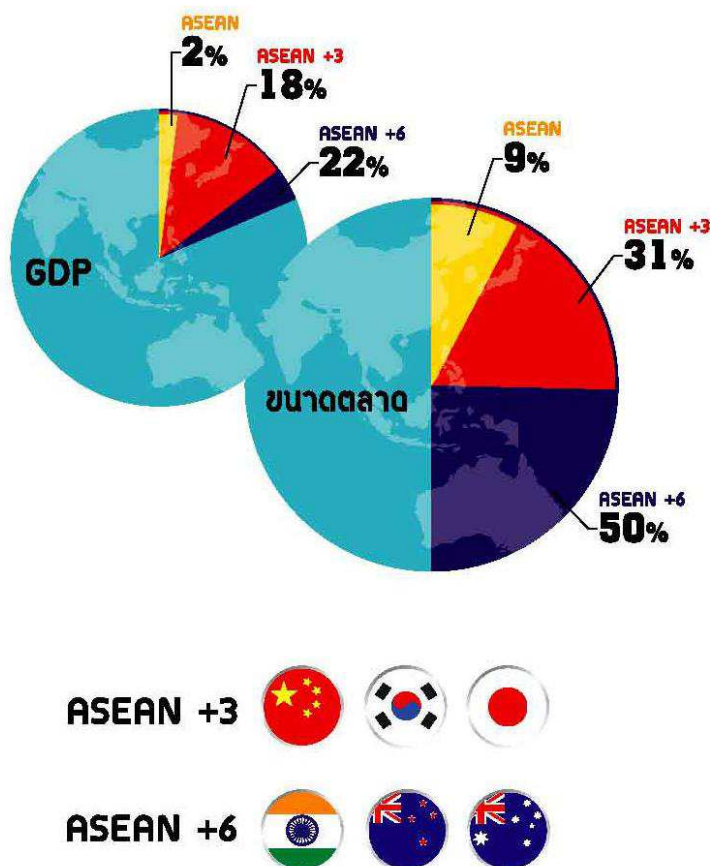
⁵ 7 สาขาอาชีพได้แก่ อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners), อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners), อาชีพพยาบาล (Nursing Services), อาชีพวิศวกร (Engineering Services), อาชีพสถาปนิก (Architectural Services), อาชีพนักสำรวจ (Surveying Qualifications) และ อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services)

3. AEC ทำให้การลงทุนไหลออกจากประเทศไทย และเกิดการย้ายฐานการผลิตในไทยไปยังประเทศอื่น ปัจจุบันประเทศไทยและอาเซียนมีการเปิดเสรีการลงทุนที่สูงอยู่แล้ว การเปิด AEC ปี พ.ศ. 2558 จึงไม่ได้ทำให้มีการเปิดเสรีที่สูงขึ้นมากนักหากเทียบกับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่สาขาบริการอาจรับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากยินยอมให้นักลงทุนในอาเซียนถือหุ้นได้ 70% และเกิดการเคลื่อนย้ายฐานผลิตไปยังประเทศอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า
4. AEC จะทำให้นักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนในธุรกิจบริการได้อย่างเสรี โดยไม่มีข้อจำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558
ข้อเท็จจริงคือ ในปี 2558 ชาตอาเซียนจะถือหุ้นในธุรกิจบริการได้อย่างน้อย 70% โดยการเปิดเสรีขึ้นกับกฎหมายภายในประเทศ ซึ่งพบข้อเท็จจริงว่า ไม่มีข้อกำหนดของ AEC ที่บังคับให้สมาชิกประชาคมต้องแก้กฎหมายให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นในธุรกิจได้ 100% ส่งผลให้กรอบการเปิดเสรีภาคบริการภายใต้ AEC ซึ่งเป็นไปตามความสมัครใจของประเทศสมาชิกยังมีความคืบหน้าไม่มากนัก สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 49 ในธุรกิจบริการ ดังนั้น การเปิดเสรีภาคบริการของไทยภายใต้ AEC จึงอยู่ในระดับที่จำกัดมาก
5. การเปิด AEC จะส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของไทยอย่างมาก
การเปิด AEC จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทยมากที่สุดคือ “การลดภาษี” ทำให้การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนมีความใกล้เคียงกันมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อผู้บริโภค ถ้าดูจากดุลการค้าระหว่างประเทศ จะพบว่าประเทศไทยมีการเกินดุลการค้ากับอาเซียนมาโดยตลอด ซึ่งถือเป็นผลดีในแง่การค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะหลังจากมีการลดภาษีเป็น 0% ของกลุ่มอาเซียน 6 ประเทศ⁶
6. การรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียนคล้ายกับสหภาพยุโรป (European Union: EU) จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงในลักษณะเดียวกัน
ข้อเท็จจริงคือ ระดับการบูรณาการทางเศรษฐกิจของ AEC แตกต่างจากสหภาพยุโรปมาก เพราะสหภาพยุโรปเป็น Economic Union ซึ่งมีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีอำนาจเหนือรัฐ แต่ประชาคมอาเซียนเป็น Free Trade Area ที่มีการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานเสรีจำกัดมาก โดยแต่ละประเทศยังคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย การตัดสินใจดำเนินการใด ๆ ของอาเซียนจึงต้องได้รับความยินยอมจากประเทศสมาชิกทั้งหมด ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ร่วมกัน
7. การเปิด AEC จะทำให้ประชาคมอาเซียนใช้สกุลเงินร่วมกัน
แม้ว่าการเปิด AEC จะส่งผลให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวกันเช่นสหภาพยุโรป (EU) แต่ขณะนี้อาเซียน ยังไม่มีแนวคิดที่จะใช้เงินสกุลเดียวกัน เพราะได้เรียนรู้ปัญหาจาก EU เช่น วิกฤติหนี้สาธารณะและความผันผวนทางเศรษฐกิจ อีกทั้งอาเซียนยังคงไว้ซึ่ง “อำนาจอธิปไตยทางการเงินและการคลัง” ของชาติสมาชิก

⁶ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย

ทิศทางอย่างยั่งยืน

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 – 2555 (ค.ศ. 1987 – 2012) เศรษฐกิจของอาเซียนโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.7 ต่อปี เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียน มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน โดยส่งเสริมให้ภาคการส่งออกเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อน และมีการลงนามความร่วมมือทางด้านภาษี อุตสาหกรรม สินค้า บริการ ขอบเขตการลงทุน

ของโลก

จุดเด่นอย่างหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือการบริหารงานโดยรัฐบาลแต่ละประเทศเป็นผู้วางนโยบายร่วมกัน (Intergovernmental Method) การบริหารเชิงเศรษฐกิจในแต่ละประเทศจึงมีอิสระต่อกันภายใต้เป้าหมายเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้จากแบบแผนทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน โดยดึงเอาความพร้อมทางทรัพยากร โอกาสและอุปสรรคทางเศรษฐกิจของตนเองมาร่วมพิจารณา

“สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดจะเป็นตัวผลักดันให้อาเซียนก้าวไปข้างหน้าทีละก้าวอย่างยั่งยืน”

“อีกก้าวที่สำคัญคือ ในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) มีการลงนามรับรอง AEC Blueprint เพื่อเป็นตัวเร่งและกำหนดทิศทางเป้าหมายของอาเซียนในอนาคตให้ชัดเจน”

นอกจากนโยบายหลักที่ตั้งขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาแล้ว อาเซียนยังมีนโยบายที่จะขยายขนาดพื้นที่ทางเศรษฐกิจจากเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) เป็น ASEAN +3 และ ASEAN + 6 หากประสบความสำเร็จจะส่งผลให้อาเซียนมีขนาดตลาดใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งของโลก และมี GDP รวมเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) อาเซียนได้ทำการเปิดเขตการค้าเสรีกับจีน ส่งผลให้อาเซียนเป็นเขตการค้าที่ใหญ่เป็นอันดับ 3

ASEAN Vision 2020 ตั้งเป้า พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) อาเซียนจะมีค่า GDP อยู่ที่ 64 ล้านล้านบาท

โดยขณะนี้ได้ทำสำเร็จเร็วกว่าที่ตั้งเป้าเอาไว้ถึง 9 ปี

อย่างไรก็ตามมีการตั้งเป้าหมายที่สูงขึ้นคือ 150.4 ล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020)

จัดอันดับภาพรวมของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การที่เศรษฐกิจจะก้าวไปข้างหน้าได้ความพร้อมจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ เช่น แรงงาน โครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน การส่งออกและการนำเข้า และปัจจัยภายนอกประเทศ อย่างเช่น การลงทุนจากต่างชาติ หรือจำนวนนักท่องเที่ยว ถ้าหากมีความพร้อมทางด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ผลลัพธ์จากทั้งหมดจะแสดงออกมาเป็นภาพรวมทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศว่าเป็นอย่างไร และจะแสดงให้เห็นความพร้อม ขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศ และเมื่อภาพรวมทางเศรษฐกิจดีความเป็นอยู่ของประชากรภายในประเทศก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

Gross Domestic Product (GDP) หรือ **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ** คือ มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ผลิตภัณฑ์มวลรวมอาจสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานการครองชีพของประชากรประเทศได้ อย่างไรก็ตามไม่สามารถนำมาเป็นตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตที่แท้จริงได้ ซึ่งการวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทำได้ 2 วิธีคือ

1. วัดจากรายจ่าย (Expenditure Approach) ที่จ่ายให้กับสินค้าและบริการสุดท้าย
2. การวัดรายได้ (Resource Cost - Income Approach) ที่ได้จากการขายสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

ลำดับค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. อินโดนีเซีย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 28,626,444 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 47.2%, ภาคบริการ 38.1% และภาคการเกษตร 14.7%

- เป็นประเทศที่มีตลาดขนาดใหญ่ (Big Market) (โดยมีประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของโลก ประมาณ 245 ล้านคน) ซึ่งประชากรส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มชนชั้นกลางและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ความสามารถในการซื้อและความต้องการ (อุปสงค์) ภายในประเทศสูงขึ้นตามไปด้วย
- อินโดนีเซียมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (Market - based) จึงส่งผลให้สินค้าต่าง ๆ มีราคาที่สูงขึ้นตามความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น

- อินโดนีเซียมีการกำหนดมาตรการจูงใจทางด้านภาษี โดยกำหนดให้มีการยกเว้นภาษีระหว่างช่วงเวลา 8 ปีแรก ของการดำเนินกิจการสำหรับอุตสาหกรรมบุกเบิก เช่น การขนส่งทางน้ำ ทางอากาศ และอุตสาหกรรมเกษตร เป็นต้น

2. ไทย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 13,230,228 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 52.7%, ภาคอุตสาหกรรม 34% และภาคการเกษตร 13.3%

- GDP ของประเทศไทยสูง เพราะมีนักลงทุนชาวต่างชาติมาลงทุนทางด้านฐานการผลิตเป็นจำนวนมาก เพราะวัตถุดิบของประเทศไทยราคาไม่สูงนัก ซึ่งรัฐบาลก็จะมีรายได้จากการเก็บภาษีที่ชาวต่างชาติเข้ามาตั้งโรงงานในไทยตามไปด้วย อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในการเสียหายทางด้านต้นทุนทางธรรมชาติ สุขภาพของประชาชน ส่วนที่ได้มาคือเม็ดเงินต่างชาติที่เข้ามาเป็นเงินเดือนให้กับคนไทย
- ประเทศไทยมีขนาดของเศรษฐกิจขนาดเล็ก ถ้าหากสถานะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศชะลอตัวไปด้วย

3. มาเลเซีย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 10,309,629 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 47.5%, ภาคอุตสาหกรรม 40.5% และภาคการเกษตร 11.9%

- มีน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นส่วนขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ
- แม้ว่ามาเลเซียจะมีขนาดตลาดไม่ใหญ่นัก แต่ประชากรกลับมีกำลังซื้อสูง
- มาเลเซียมีนโยบายยกระดับประเทศเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาลของโลก
- นโยบายจูงใจนักลงทุนชาวต่างชาติ คือ มาตรการด้านภาษี มีการยกเว้นภาษีเงินได้ร้อยละ 70 – 100 ระยะเวลา 5 รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่น ๆ แก่บริษัทที่ทำการผลิตหรือบริษัทที่มีการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

4. สิงคโปร์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 9,124,500 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 73.4% และภาคอุตสาหกรรม 26.6%

- ประเทศกลุ่มที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและเน้นภาคการบริการ
- รายได้หลักมาจากการบริการทางการเงิน (Financial Hub) และการเป็นเมืองท่าที่สำคัญในการ Trading สินค้า ทั้งการรับมากระจายต่อ และการส่งออกสู่ภายนอก (*มีระบบภาษีที่เอื้ออำนวย FTA)
- สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางด้านการเงินแห่งหนึ่งของโลก การค้าเงินในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของสิงคโปร์มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากลอนดอน นิวยอร์ก และโตเกียว ปัจจุบันมีบริษัทธุรกิจข้ามชาติต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 7,000 แห่ง มีสำนักงานอยู่ในสิงคโปร์

- สิงคโปร์เป็นฐานในการส่งออกต่อ (Re-Export สินค้าไปสู่ประเทศที่สาม โดยอาศัยจุดแข็งของ สิงคโปร์ในด้านการจัดการการตลาด การเงิน/ธนาคาร การสื่อสาร และระบบโลจิสติกส์ที่มี ประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการด้าน Supply Chain ในระดับมาตรฐานโลก
- โครงสร้างทางเศรษฐกิจ ประชากรมีกำลังซื้อสูง เชี่ยวชาญด้านการจัดการทรัพยากร และเป็นตลาด เทคโนโลยีที่สำคัญของเอเชีย รวมทั้งมีเครื่องข่ายธุรกิจกับคนจีนในประเทศต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็น ศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญและเป็นฐานทำการค้ากับทั่วโลก ตลอดจนมีระบบโลจิสติกส์ที่มี ประสิทธิภาพในการจัดการด้านโซ่อุปทานในระดับมาตรฐานโลก และมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ระบบธนาคารแข็งแกร่ง และเป็นศูนย์กลางทางการเงินระหว่างประเทศที่ได้รับการ ยอมรับ
- มาตรการของภาครัฐบาล รัฐบาลของประเทศไทยใช้นโยบายการค้าตลาดเสรี ไม่มีการเรียกเก็บภาษี นำเข้า ยกเว้นเครื่องตีผสมแอลกอฮอล์ บุหรี่และยาสูบ น้ำมันปิโตรเลียม รถยนต์และ รถจักรยานยนต์ มีการให้สิทธิพิเศษด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 5 - 15 และยังมีกรอบอนุกรมการเก็บภาษีจากค่าลิขสิทธิ์ มีนโยบายเปิดเสรีการลงทุนในสาขาโทรคมนาคม และการเงินธนาคารต่าง ๆ

5. ฟิลิปปินส์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 8,982,831 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 55.8%, ภาคอุตสาหกรรม 31.4% และภาคการเกษตร 12.8%

6. เวียดนาม

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 5,610,660 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 40.3%, ภาคบริการ 37.7% และภาคการเกษตร 22%

7. เมียนมาร์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 5,610,660 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 42%, ภาค การเกษตร 39.3% และภาคอุตสาหกรรม 18.7%

8. บรูไน ดารุสซาลาม

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 546,612 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 67%, ภาค บริการ 32.3% และภาคการเกษตร 0.7%

9. กัมพูชา

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 516,186 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 41.3%, ภาค การเกษตร 33.6% และภาคอุตสาหกรรม 24.1%

10. สปป.ลาว

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 333,267 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 37.4%, ภาคอุตสาหกรรม 34.8% และภาคการเกษตร 27.8%

ค่าแรงเฉลี่ยต่อวัน (Wage per Day)

ปัจจัยที่ทำให้ค่าแรงแต่ละประเทศต่างกัน ได้แก่

- ศักยภาพในการทำงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
- มาตรฐานค่าครองชีพของประเทศนั้น ๆ
- ความพร้อมทางด้านนโยบายและการบริหารของภาครัฐ
- นโยบายทางด้านภาษี
- ค่าแรงที่แตกต่างส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายการลงทุนกระจายไปยังประเทศที่มีค่าแรงที่ต่ำกว่า เพื่อเป็นการลดการลงทุน

ลำดับค่าแรงเฉลี่ยต่อวัน (Wage per Day) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์	1,310	บาท
2. บรูไน ดารุสซาลาม	488	บาท
3. มาเลเซีย	454	บาท
4. ฟิลิปปินส์	343	บาท
5. อินโดนีเซีย	324	บาท
6. ไทย	300	บาท
7. เวียดนาม	210	บาท
8. กัมพูชา	157	บาท
9. สปป.ลาว	127	บาท
10. เมียนมาร์	41	บาท

โครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Infrastructure)

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นโครงสร้างทางกายภาพและโครงสร้างหลักของหน่วยงานสำหรับใช้งานภายในชุมชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า และ ระบบสื่อสาร โดยในหลายครั้งโครงสร้างพื้นฐานมีการสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมผลิตสินค้าหรือบริการ

เป็นเครื่องบ่งชี้ความพร้อมในการที่จะพัฒนาประเทศไปข้างหน้า ยิ่งมีความพร้อมมากการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ก็จะทำให้ไวขึ้น เช่น หากมีความพร้อมทางการสื่อสาร โลกก็จะถูกเปิดออกให้กว้างขึ้น ย่นเวลาให้สั้นลง การเรียนรู้ไม่จบแค่เพียงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

ระบบคมนาคม

- ระบบขนส่งทางถนนและทางหลวง รวมถึงโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง เช่น สะพาน อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ กำแพงกันดิน ป้ายบอกทาง ไฟถนน ไฟจราจร ทางเท้า
- ระบบขนส่งทางราง รถไฟ รางรถไฟ สถานีรถไฟ
- ระบบขนส่งทางน้ำ ท่าเรือ และประภาคาร
- ระบบการสัญจรทางอากาศ สนามบิน ระบบจราจรของเครื่องบิน
- ระบบขนส่งมวลชน รถโดยสาร เรือโดยสาร

ระบบพลังงาน

- โรงงานไฟฟ้า
- แก๊สธรรมชาติ
- ปิโตรเลียม
- ถ่านหิน

ระบบการจัดการน้ำ

- ระบบประปา
- ระบบป้องกันน้ำท่วม รวมถึง เขื่อน ฝาย
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- ท่อระบายน้ำ
- ระบบการส่งน้ำ เช่น คลองชลประทาน

ระบบสื่อสาร

- ไปรษณีย์
- เครือข่ายโทรศัพท์ / โทรศัพท์มือถือ
- สถานีโทรทัศน์ และ สถานีวิทยุ
- เคเบิลทีวี
- อินเทอร์เน็ต
- ดาวเทียม

ระบบขยะ

- ระบบบำบัดขยะ
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- โรงงานรีไซเคิล

ลำดับโครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Infrastructure) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์

- มีระบบ logistics ที่ครบวงจรและมีโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ
- มีการขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศมากที่สุดในโลก โดยเป็นผู้นำด้านการต่อและซ่อมแซมเรือ
- สนามบินชางอี (Changi Airport) ของสิงคโปร์ได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในศูนย์กลางการบินที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
- สิงคโปร์มีพรมแดนติดกับทะเล รัฐบาลจึงสร้างท่าเรือน้ำลึกและมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

2. มาเลเซีย

3. ไทย

- มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ครอบคลุม
- ได้เปรียบเรื่องระบบภูมิศาสตร์ (Greater Mekong Sub – Regions -- GMS) เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของ ASEAN มีศักยภาพการเป็นศูนย์กลางการบินที่เชื่อมโยงคาบสมุทรอินโดจีน และเอเชียทางตอนเหนือ โดยเฉพาะจีนกับเอเชียตะวันตกและอินเดียเข้าด้วยกัน
- มีระบบ logistics ที่ดี
- ประเทศไทยยังขาดการจัดการด้านทรัพยากรน้ำ ด้านพลังงานไฟฟ้ายังพึ่งพาต่างประเทศบางส่วน

4. บรูไน ดารุสซาลาม

5. อินโดนีเซีย

6. เวียดนาม

7. สปป.ลาว

8. ฟิลิปปินส์

9. กัมพูชา

10. เมียนมาร์

- การบริหารทรัพยากรยังไม่ดี ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
- ขาดแคลนกระแสไฟฟ้า
- ระบบการสื่อสารยังไม่ค่อยดี ค่าใช้จ่ายในเรื่องระบบบริการโทรศัพท์ยังค่อนข้างมีราคาสูง
- ระบบขนส่งยังไม่ได้มาตรฐาน
- มีจุดเด่นคือ มีพรมแดนเชื่อมต่อกับ 5 ประเทศ จีน และ อินเดีย (1/3 ประชากรโลก) มีทางออกฝั่งคาบสมุทรอินเดีย ทำให้ระยะเวลาการเดินทางระหว่างตะวันตกและภาคตะวันออกเฉียง

ขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index)

World Economic Forum ได้นำเสนอดัชนีขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index) ซึ่งเป็นดัชนีวัดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งระดับมหภาคและจุลภาค โดยนิยาม “ขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness)” ไว้ว่า เป็นการวัดความมีประสิทธิภาพของสถาบัน นโยบาย และปัจจัยที่บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของประเทศ ซึ่งความมีประสิทธิภาพของประเทศจะส่งผลถึงความอยู่ดีกินดีของ ประชากรและการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศ โดยดัชนี GCI วิเคราะห์ 12 ปัจจัยหลัก ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. **กลุ่มปัจจัยพื้นฐาน** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศ ประกอบด้วย
 - สภาพแวดล้อมด้านสถาบัน (Institutions)
 - โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)
 - สภาพเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic environment)
 - สุขภาพและการศึกษาพื้นฐาน (Health and primary education)
2. **กลุ่มเสริมประสิทธิภาพ** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันความมีประสิทธิภาพของประเทศ ประกอบด้วย
 - การศึกษาขั้นสูงและการฝึกอบรม (Higher education and training)
 - ประสิทธิภาพของตลาดสินค้า (Goods market efficiency)
 - ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน (Labor market efficiency)
 - ระดับการพัฒนาของตลาดการเงิน (Financial market development)
 - ความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technological readiness)
 - ขนาดของตลาด (Market size)
3. **กลุ่มนวัตกรรมและระดับการพัฒนา** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันระดับนวัตกรรมของประเทศ ประกอบด้วย
 - ระดับการพัฒนาของธุรกิจ (Business sophistication)
 - นวัตกรรม (Innovation)

ลำดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. บรูไน ดารุสซาลาม
4. ไทย
5. อินโดนีเซีย
6. ฟิลิปปินส์

7. เวียดนาม
8. สปป.ลาว
9. กัมพูชา
10. เมียนมาร์

มูลค่าการส่งออก (Export)

การส่งออกสินค้าและบริการนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ถือเป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่ผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับสูง

ความสำคัญของการส่งออกสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ผลักดันในด้านการขยายการลงทุนและสร้างความต้องการแรงงาน

การส่งออกที่ขยายตัวขึ้นย่อมทำให้ผู้ผลิตต้องขยายการผลิตหรือมีการลงทุนเพิ่มขึ้น และโดยส่วนใหญ่แล้วระบบการผลิตของไทยก็เป็นระบบการผลิตที่ใช้แรงงานในสัดส่วนที่มากกว่าเครื่องจักร (Labor Intensive) ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยในการสร้างความต้องการแรงงานให้แก่ประเทศที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีผลต่อการช่วยยกระดับรายได้ของแรงงานด้วยอีกส่วนหนึ่ง

2. ช่วยในการนำเข้าเงินตราต่างประเทศ

ช่วยในด้านการลดการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงิน เพราะในการส่งออกส่วนใหญ่จะเป็นการใช้สกุลเงินต่างประเทศในการชำระค่าสินค้า และส่วนมากก็จะเป็นสกุลเงินหลัก ๆ ที่เป็นที่ยอมรับกันในตลาดโลก เมื่อส่งสินค้าออกไปแล้วก็จะทำให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา และเมื่อจะต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศก็จะทำให้มีเงินไปชำระค่าสินค้านั้นได้ และเงินตราต่างประเทศที่ได้ก็จะมีส่วนต่อปริมาณเงินสำรองของประเทศอีกด้วย

3. ก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการส่งสินค้าออกนั้นส่วนหนึ่งเป็นเพราะระดับราคาของสินค้าที่ส่งออกส่วนมากอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น จึงทำให้สินค้านั้นเข้าไปแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักของการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) เมื่อประเทศใดสามารถผลิตสินค้าด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าประเทศอื่นแล้วย่อมแสดงว่าทรัพยากรที่ถูกนำมาผลิตนั้นถูกนำมาใช้ได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือถ้าสินค้าที่ผลิตได้มีระดับราคาที่สูงกว่าการนำเข้าจากต่างประเทศแล้ว ก็ควรนำเข้าสินค้านั้นมากกว่า แล้วนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่ผลิตสินค้านั้นไปผลิตสินค้าอื่นที่สามารถผลิตได้โดยต้นทุนที่ต่ำกว่าแทน

4. ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ทรัพยากร

เป็นการพิจารณาในการนำวัตถุดิบต่าง ๆ มาแปรรูปก่อนส่งออก ซึ่งจะทำให้สินค้านั้น ๆ มีมูลค่าสูงขึ้นเช่น แทนที่จะส่งออกในรูปของผ้าผืน แต่เปลี่ยนมาเป็นการส่งออกเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปแทน ซึ่งมูลค่าของสินค้าย่อมสูงขึ้นอันจะทำให้ได้กำไรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

5. เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต (Economy of Scale)

ถ้าเดิมผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าเพื่อป้อนตลาดในประเทศเพียงอย่างเดียว ปริมาณการผลิตจึงไม่สูงมากนัก แต่ถ้ามีการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศด้วย ปริมาณการผลิตก็จะเพิ่มขึ้นจากกำลังผลิตเดิมที่มีอยู่ก็จะเพิ่มกำลังผลิตเพิ่มขึ้นให้เต็มกำลังผลิต หรืออาจเป็นการขยายกำลังผลิตขึ้น เหล่านี้ย่อมเป็นการช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลง หรือเป็นการผลิต ณ จุดที่มีระดับต้นทุนต่ำสุด อันจะเป็นการช่วยให้ได้กำไรเพิ่มขึ้น

6. ช่วยสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

การขยายและกระจายการส่งออกจะช่วยปรับปรุงระดับเทคโนโลยีในการผลิตและการบริหาร เพราะในตลาดโลกย่อมมีการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่จะกระตุ้นให้ผู้ส่งออกต้องปรับปรุงสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิตตลอดจนการจัดการ อันจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะเป็นการช่วยยกระดับของเทคโนโลยีของประเทศอีกทางหนึ่ง

7. ช่วยลดการพึ่งพิงสินค้าจากต่างประเทศ

เป็นการพิจารณาในการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า (Import substitution) เพราะเดิมเราต้องนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ที่ยังไม่สามารถผลิตได้ หรือผลิตได้แต่มีต้นทุนที่สูงกว่าการนำเข้า แต่เมื่อเราพยายามพัฒนาให้สามารถผลิตสินค้านั้นได้แล้วก็จะลดการนำเข้าลง ขณะเดียวกันนอกจากจะผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศแล้วก็มีมุ่งไปหาตลาดในต่างประเทศ (Export Oriented) เพื่อให้ได้ปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น อันจะเป็นการช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลง

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. ไทย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. บรูไน ดารุสซาลาม
8. เมียนมาร์
9. กัมพูชา
10. สปป.ลาว

มูลค่าการนำเข้า (Import)

การนำเข้ามาก สามารถอนุมานได้ว่าประเทศนั้นยังต้องพึ่งพิงการบริโภคสินค้าจากภายนอกมาก อย่างไรก็ตาม จะต้องพิจารณาไปต่อว่า สินค้าที่นำเข้านั้น มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เป็นการนำเข้ามาเพื่อนำมาต่อ ยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มหรือไม่ ในปัจจุบันการนำเข้าสินค้ามีการขยายตัวเติบโตมากขึ้นตามความเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ และการตกลงทางการค้าว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) โดยมีหลักการที่พยายามลดอุปสรรคทางการค้าลง โดยเฉพาะการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีระหว่างคู่สัญญา

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. เมียนมาร์
8. สปป.ลาว
9. บรูไน ดารุสซาลาม
10. กัมพูชา

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากชาวต่างชาติ (Foreign Direct Investment)

ตามนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทย การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหรือ FDI คือ ธุรกิจการลงทุนที่มีถิ่นฐานในต่างประเทศมีต่อธุรกิจที่มีถิ่นฐานในไทย โดยการลงทุนที่ถุกนับเป็นการลงทุนโดยตรงมี 3 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. การลงทุนด้วยการถือหุ้นที่มีสิทธิ์ร่วมในการบริหารกิจการตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป
2. การกู้ยืม ตราสารหนี้ และสินเชื่อการค้าที่เป็นธุรกรรมระหว่างบริษัทในเครือเดียวกัน
3. กำไรคงค้างที่นำกลับมาลงทุน

ปัจจัยที่ดึงดูด FDI คืออะไร

ในมุมมองของประเทศผู้ลงทุนนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลือกออกมาลงทุนในต่างประเทศแทนการลงทุนในประเทศตนเองคือ ค่าจ้าง เนื่องจากประเทศผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนา (Advanced economies) ซึ่งมีอัตราค่าจ้างที่ค่อนข้างสูง ทำให้ต้องการออกมการลงทุนในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างต่ำกว่าเพื่อลดต้นทุนการผลิต ดังนั้นประเทศผู้รับการลงทุนประเทศใดมีค่าจ้างที่ถูกกว่าโดยเปรียบเทียบก็จะดึงดูด FDI ได้ค่อนข้างมาก แต่ค่าจ้างไม่ได้เป็น

ปัจจัยเดียวที่ช่วยดึงดูด FDI ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ช่วยดึงดูด FDI เช่น การเติบโตของเศรษฐกิจ ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจให้บริษัทต่าง ๆ เข้ามาลงทุนเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจจากอำนาจซื้อของผู้บริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ อุตสาหกรรมยานยนต์ในไทยซึ่งได้รับ FDI อย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวของตลาดภายในประเทศ หรืออัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนค่าโดยเปรียบเทียบ ซึ่งจะช่วยให้บริษัทที่เข้ามาลงทุนสามารถส่งออกได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจ เช่น ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เสถียรภาพทางการเมือง นโยบายส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ จำนวนแรงงาน ภูมิศาสตร์ของประเทศ เป็นต้น

FDI สำคัญกับเศรษฐกิจไทยมากน้อยขนาดไหน

คำตอบคือ ค่อนข้างสำคัญ เนื่องจากไทยเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดเล็ก เงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของธุรกิจที่จะนำไปใช้ในการขยายกิจการ ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจะช่วยลดช่องว่างระหว่างเงินออมในประเทศกับความต้องการเงินทุน นอกจากนี้ การลงทุนจากต่างประเทศยังมาพร้อมกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technological transfer) และการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งจะช่วยให้อุตสาหกรรมของประเทศที่ได้รับ FDI มีการพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดด เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันระยะยาว รวมถึงช่วยสร้างการจ้างงาน ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยที่ได้รับ FDI จากบริษัทต่างชาติทั้ง Western Digital, Seagate และ Toshiba กระทั่งไทยเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกหลักของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของโลกโดยเฉพาะทางด้านฮาร์ดดิสก์ ทั้งนี้ FDI คิดเป็นสัดส่วนราว 13% ของการลงทุนภาคเอกชนทั้งหมด

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. เมียนมาร์
8. สปป.ลาว
9. บรูไน ดารุสซาลาม
10. กัมพูชา

จำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals)

การท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่เป็นจุดแข็งของกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากมีความหลากหลายและความสมบูรณ์ของธรรมชาติก็ยังคงมีอยู่มาก อีกทั้งค่าใช้จ่ายก็ไม่สูงมากนัก อาเซียนจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนในแถบประเทศอาเซียน อย่างมหาศาลและเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจของภูมิภาค หลายประเทศในแถบอาเซียน ไม่ว่าจะเป็น มาเลเซีย ไทย หรือสิงคโปร์ ต่างก็มีรายได้มหาศาลในแต่ละปีจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากการนำเม็ดเงินจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่ประเทศแล้ว การท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญต่อการทำงานของงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการซึ่งยังมีความต้องการแรงงานอย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นทุกปี

นอกเหนือจากความสวยงามของภูมิประเทศ และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศแล้ว สิ่งสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวก็ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในแต่ละประเทศ รวมถึงความสะดวกในการติดต่อสื่อสารด้วย ซึ่งจุดนี้ก็จะเห็นได้ว่าแม้ประเทศไทยจะมียอดนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปีจากปัจจัยด้านความงดงามของสถานที่และวัฒนธรรม แต่ประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ก็มีอัตราเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาจากปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตของนักท่องเที่ยว ความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมถึงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า รวมถึงวิธีนับจำนวนนักท่องเที่ยวของแต่ละประเทศก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตัวเลขแตกต่างกันด้วย

ลำดับจำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. มาเลเซีย
2. ไทย
3. สิงคโปร์
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. กัมพูชา
8. สปป.ลาว
9. เมียนมาร์
10. บรูไน ดารุสซาลาม

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency)

เป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยใน กฏบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกเหนือจากการใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง ณ วันนี้หากเราจะเริ่มต้นพัฒนาทักษะ หรือฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเองในการแสวงหาโอกาสที่ดี

ประเด็นสำคัญที่หลายฝ่ายกำลังให้ความสนใจ และเป็นห่วงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตลาดแรงงานในประเทศ ทั้งในด้านการย้ายออกของแรงงานฝีมือของไทยโดยเฉพาะแรงงานที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อไปทำงานในประเทศที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าอย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย ขณะที่ในอีกด้านหนึ่งก็มีความกังวลต่อการย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างชาติดจากประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า ซึ่งจะทำให้การแข่งขันในตลาดแรงงานของไทยรุนแรงขึ้น หากพิจารณาในแง่มุมมองของปัจเจกบุคคล ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ย่อมมีความได้เปรียบทั้งการแข่งขันในตลาดแรงงานภายในประเทศที่ทวีความรุนแรงขึ้น รวมถึงในการออกไปหางานหาในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า เช่นเดียวกับการพิจารณาในระดับประเทศ ซึ่งประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาดีกว่าย่อมดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ยจากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) พบว่าคะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยยังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย สะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพราะการที่แรงงานไทยมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับแรงงานจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางการเปิดเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ AEC เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. ฟิลิปปินส์
4. อินโดนีเซีย
5. เมียนมาร์
6. เวียดนาม
7. ไทย

8. สเปน.ลาว
9. กัมพูชา
10. บรูไน ดารุสซาลาม (ไม่มีข้อมูล)

ดัชนีความสุข (Happiness)

ดัชนีความสุขแสดงให้เห็นถึงภาพรวมความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น ๆ โดย World Happiness Report ซึ่งจัดทำโดยสถาบันโลกของมหาวิทยาลัย Columbia ร่วมกับเครือข่ายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ รายงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่า ขณะที่**ปัจจัยทางเศรษฐกิจ**ยังคงมีความสำคัญต่อความคิดเห็นของผู้คนที่มีต่อคำว่า “ความสุข” แต่ปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุขัยโดยเฉลี่ยของประชากร เสรีภาพในด้านต่าง ๆ และสวัสดิการทางสังคมอื่น ๆ ตลอดจนมุมมองของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ต่อการทุจริตคอร์รัปชันก็มีความสำคัญมากขึ้นเช่นกัน

ลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. เวียดนาม
5. อินโดนีเซีย
6. ฟิลิปปินส์
7. สเปน.ลาว
8. เมียนมาร์
9. กัมพูชา
10. บรูไน ดารุสซาลาม (ไม่มีข้อมูล)

เรียบเรียงข้อมูลโดยอ้างอิงจาก

- คู่มือ “รู้จักเข้าใจ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ASEAN Economic Community (AEC)” บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- คอลัมน์ “บันไดสู่อาเซียน”, นิตยสาร สารคดี ปีที่ 28 ฉบับที่ 336 กุมภาพันธ์ 2556
- “วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอาเซียนจนถึงแผนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- “ความรู้เรื่องเศรษฐกิจไทยในบริบทประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่เกิดขึ้น” นางจินตนา ชัยวรรณภา การ, รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- “ข่าวสาร: ผลการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 22” กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
- “AEC : จุดเปลี่ยนประเทศไทย” รศ.ดร.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ ในงานสัมมนา Insight AEC Maximizing ASEAN Prosperity>> จุดเปลี่ยนประเทศไทย 27 กุมภาพันธ์ 2556
- “กรอบประเด็นการวิจัยของประเทศไทยให้พร้อมรับสถานการณ์การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจ” นายครรชิต พุทธิโกษา ที่ปรึกษาด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- การสัมมนาวิชาการประจำปี 2555 “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: มายาคติ ความเป็นจริง โอกาสและความท้าทาย” (ASEAN Economic Community: Myths, Reality, Potentials and Challenges) โดย ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, ดร.เสาวรวัจ รัตนคำฟู, สุนทร ต้นมันทอง และ พลอย ธรรมาภิรานนท์, สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute: TDRI).
- “AEC: Myth and Reality. Issue of Impact of AEC on Thai Manufacturing Sector-Revisited.” อนุวัตร จุลินทร, สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ.
- อภิปราย “สร้างสรรค์สังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียน” การประชุมประจำปี 2556 เส้นทางประเทศไทย...สู่ประชาคมอาเซียน, ผศ.ดร.การดี เลียวไพโรจน์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- “บทบาทของนักทรัพยากรมนุษย์กับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”, สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพ
- “การพัฒนาบุคลากรเตรียมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)”, ยุทธนา สุระสมบัติพัฒนา ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, สำนักสิริพัฒนา (NIDA)
- “อาเซียน รู้ไว้ ได้เปรียบแน่”, ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ
- โครงการ “การศึกษาาระบบโลจิสติกส์ของการค้าไทย – จีน เพื่อรองรับข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน – จีน กรณีศึกษา การค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน” โดย รศ.ดร.รุธิร์ พนมยงค์ และคณะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- “เส้นทางประเทศไทย..สู่ประชาคมอาเซียน”, เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2556 ของ สคช., 16 กันยายน 2556.

- “Forecast: ASEAN GDP, Share in Global GDP and GDP/Capita”, Brunei Darussalam – Chairmanship of ASEAN, 2013.
- “ตารางเปรียบเทียบเขตการค้าเสรีอาเซียน+3 และอาเซียน+6”, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2554.
- “แนวนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ” สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน - กรมการค้าต่างประเทศ
- “AEC คืออะไร และจะมีผลกระทบต่อไทยอย่างไร” <http://www.thai-aec.com/41>
- “อนาคตประเทศไทยสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” <http://www.trang.psu.ac.th/asean/?p=976>
- <http://www.thai-aec.com/aec-blueprint>

กิจกรรม Workshop

ตัวอย่างกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบเสริมชุดการเรียนรู้

ฐานกิจกรรมที่ 1: ASEAN Ranking : Where is Thailand?

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC สร้างกระแสทั้งการเตรียมตัวและความตื่นตระหนกให้กับคนไทย แม้จะมีนักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปในรูปแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่ได้กระทบในแบบชั่วข้ามคืนหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 แต่ทั้งนี้ คนไทยทุกคนก็ควรที่จะ รู้เขา รู้เรา เข้าใจเพื่อนสมาชิกอาเซียน เพื่อเรียนรู้ ปรับตัว ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะเกิดขึ้น

กิจกรรมนี้พัฒนามาจากเกมส์ ASEAN WALL 1-2 ที่เน้นการทำความเข้าใจอัตลักษณ์ สภาพความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยว บุคคล ฯลฯ ของแต่ละประเทศ ซึ่งเกม ASEAN Ranking : Where is Thailand? ชุดใหม่นี้ จะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้ภาพรวมของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ “สรุป” ออกมาในรูปแบบการจัดอันดับใน 10 หัวข้อ ได้แก่

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP): เครื่องชี้วัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
2. ค่าแรงต่อวัน (Wage per Day): ทำให้ทราบรายได้ของประชากร อำนาจในการซื้อสินค้าและบริการ
3. ชีตความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index): ภาพรวมศักยภาพของประเทศ
4. โครงสร้างพื้นฐานในด้านสาธารณูปโภค (Infrastructure): ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคภายในประเทศ
5. มูลค่าการส่งออก (Export): ความสามารถในการผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองอุปสงค์ของต่างประเทศ
6. มูลค่าการนำเข้า (Import): จำเป็นต้องพึ่งพิงสินค้าหรือวัตถุดิบจากภายนอกเพียงใด
7. มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากชาวต่างชาติ (Foreign Direct Investment): แรงดึงดูดในการเข้ามาลงทุนของชาวต่างชาติ
8. จำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals): แรงดึงดูดในการเข้ามาท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ
9. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency): ความสามารถในการสื่อสาร
10. ดัชนีความสุข (Happiness): ภาพรวมคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ

วัตถุประสงค์

1. มุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจในพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบ เห็นจุดเด่น จุดด้อย ทรัพยากร และศักยภาพที่โดดเด่นของแต่ละประเทศ
2. มองเห็นศักยภาพของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ว่าอยู่ตรงไหนของกลุ่มประเทศสมาชิก

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนทุกระดับชั้นและบุคคลทั่วไป

แหล่งความรู้

- ทีมงาน ASEAN ของบริษัท ไอแอนดีไอ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด
เบอร์ติดต่อ: 02-270-1350-4

อุปกรณ์

1. กระดานแม่เหล็ก 10 หัวข้อทางเศรษฐกิจ ขนาดแผ่นละ 37x78 cm.
2. Magnet ทรงกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 cm. พิมพ์ลายธงชาติ 10 ประเทศสมาชิก จำนวน 10 ชุด
3. ฉากผ้า สำหรับทำจอรับภาพ
4. โปรเจคเตอร์ 1 เครื่อง
5. ไฟล์นำเสนอภาพรวม “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)”
6. คอมพิวเตอร์ Notebook 1 เครื่อง

วิธีการดำเนินการ

1. วิทยากรแนะนำตนเองและแนะนำฐานกิจกรรม
2. วิทยากรอธิบายลักษณะกิจกรรม และเปิดไฟล์นำเสนอภาพรวม “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)” ความยาวประมาณ 7 นาที
3. วิทยากรแบ่งกลุ่มผู้เล่นออกเป็น 10 กลุ่ม โดยให้ผู้เล่นแต่ละกลุ่มจัดอันดับข้อมูลของแต่ละหัวเรื่อง (พิจารณาหัวข้อตามความเหมาะสมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม)
4. วิทยากรให้เวลา 3 นาที ในการจัดอันดับ โดยสามารถหาคำตอบได้จากแหล่งความรู้ที่อยู่ในห้องนิทรรศการ

5. เมื่อหมดเวลา วิทยากรจะทำการเฉลย โดยจัดเป็นหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันของแต่ละเนื้อหา และง่ายแก่การความเข้าใจ
6. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดฟังเฉลยพร้อมกัน (ประมาณ 7 - 10 นาที)
7. วิทยากรสรุปกิจกรรม / ทำการประทับตราลง Passport / ส่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมสู่ห้องนิทรรศการต่อไป

เนื้อหาในการอธิบาย

การที่เศรษฐกิจจะก้าวไปข้างหน้าได้ความพร้อมจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ เช่น แรงงาน โครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน การส่งออกและการนำเข้า และปัจจัยภายนอกประเทศ อย่างเช่น การลงทุนจากต่างชาติ หรือจำนวนนักท่องเที่ยว ถ้าหากมีความพร้อมทางด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ผลลัพธ์จากทั้งหมดจะแสดงออกมาเป็นภาพรวมทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศว่าเป็นอย่างไร และจะแสดงให้เห็นความพร้อมขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศ และเมื่อภาพรวมทางเศรษฐกิจดีความเป็นอยู่ของประชากรภายในประเทศก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

Gross Domestic Product (GDP) หรือ **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ** คือ มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ผลิตภัณฑ์มวลรวมอาจสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานการครองชีพของประชากรประเทศได้ อย่างไรก็ตามไม่สามารถนำมาเป็นตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตที่แท้จริงได้ ซึ่งการวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทำได้ 2 วิธีคือ

1. วัดจากรายจ่าย (Expenditure Approach) ที่จ่ายให้กับสินค้าและบริการสุดท้าย
2. การวัดรายได้ (Resource Cost - Income Approach) ที่ได้จากการขายสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

ลำดับค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. อินโดนีเซีย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 28,626,444 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 47.2%, ภาคบริการ 38.1% และภาคการเกษตร 14.7%

- เป็นประเทศที่มีตลาดขนาดใหญ่ (Big Market) (โดยมีประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของโลก ประมาณ 245 ล้านคน) ซึ่งประชากรส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มชนชั้นกลางและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ความสามารถในการซื้อและความต้องการ (อุปสงค์) ภายในประเทศสูงขึ้นตามไปด้วย
- อินโดนีเซียมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (Market - based) จึงส่งผลให้สินค้าต่าง ๆ มีราคาที่สูงขึ้นตามความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น

- อินโดนีเซียมีการกำหนดมาตรการจูงใจทางด้านภาษี โดยกำหนดให้มีการยกเว้นภาษีระหว่างช่วงเวลา 8 ปีแรก ของการดำเนินกิจการสำหรับอุตสาหกรรมบุกเบิก เช่น การขนส่งทางน้ำ ทางอากาศ และอุตสาหกรรมเกษตร เป็นต้น

2. ไทย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 13,230,228 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 52.7%, ภาคอุตสาหกรรม 34% และภาคการเกษตร 13.3%

- GDP ของประเทศไทยสูง เพราะมีนักลงทุนชาวต่างชาติมาลงทุนทางด้านฐานการผลิตเป็นจำนวนมาก เพราะวัตถุดิบของประเทศไทยราคาไม่สูงนัก ซึ่งรัฐบาลก็จะมีรายได้จากการเก็บภาษีที่ชาวต่างชาติเข้ามาตั้งโรงงานในไทยตามไปด้วย อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในการเสียหายทางด้านต้นทุนทางธรรมชาติ สุขภาพของประชาชน ส่วนที่ได้มาคือเม็ดเงินต่างชาติที่เข้ามาเป็นเงินเดือนให้กับคนไทย
- ประเทศไทยมีขนาดของเศรษฐกิจขนาดเล็ก ถ้าหากสถานะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศชะลอตัวไปด้วย

3. มาเลเซีย

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 10,309,629 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 47.5%, ภาคอุตสาหกรรม 40.5% และภาคการเกษตร 11.9%

- มีน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นส่วนขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ
- แม้ว่ามาเลเซียจะมีขนาดตลาดไม่ใหญ่นัก แต่ประชากรกลับมีกำลังซื้อสูง
- มาเลเซียมีนโยบายยกระดับประเทศเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาลของโลก
- นโยบายจูงใจนักลงทุนชาวต่างชาติ คือ มาตรการด้านภาษี มีการยกเว้นภาษีเงินได้ร้อยละ 70 – 100 ระยะเวลา 5 รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่น ๆ แก่บริษัทที่ทำการผลิตหรือบริษัทที่มีการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

4. สิงคโปร์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 9,124,500 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 73.4% และภาคอุตสาหกรรม 26.6%

- ประเทศกลุ่มที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและเน้นภาคการบริการ
- รายได้หลักมาจากการบริการทางการเงิน (Financial Hub) และการเป็นเมืองท่าที่สำคัญในการ Trading สินค้า ทั้งการรับมากระจายต่อ และการส่งออกสู่ภายนอก (*มีระบบภาษีที่เอื้ออำนวย FTA)
- สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางด้านการเงินแห่งหนึ่งของโลก การค้าเงินในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของสิงคโปร์มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากลอนดอน นิวยอร์ก และโตเกียว ปัจจุบันมีบริษัทธุรกิจข้ามชาติต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 7,000 แห่ง มีสำนักงานอยู่ในสิงคโปร์

- สิงคโปร์เป็นฐานในการส่งออกต่อ (Re-Export สินค้าไปสู่ประเทศที่สาม โดยอาศัยจุดแข็งของ สิงคโปร์ในด้านการจัดการการตลาด การเงิน/ธนาคาร การสื่อสาร และระบบโลจิสติกส์ที่มี ประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการด้าน Supply Chain ในระดับมาตรฐานโลก
- โครงสร้างทางเศรษฐกิจ ประชากรมีกำลังซื้อสูง เชี่ยวชาญด้านการจัดการทรัพยากร และเป็นตลาด เทคโนโลยีที่สำคัญของเอเชีย รวมทั้งมีเครื่องข่ายธุรกิจกับคนจีนในประเทศต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็น ศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญและเป็นฐานทำการค้ากับทั่วโลก ตลอดจนมีระบบโลจิสติกส์ที่มี ประสิทธิภาพในการจัดการด้านโซ่อุปทานในระดับมาตรฐานโลก และมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ระบบธนาคารแข็งแกร่ง และเป็นศูนย์กลางทางการเงินระหว่างประเทศที่ได้รับการ ยอมรับ
- มาตรการของภาครัฐบาล รัฐบาลของประเทศนี้ใช้นโยบายการค้าตลาดเสรี ไม่มีการเรียกเก็บภาษี นำเข้า ยกเว้นเครื่องตีผสมแอลกอฮอล์ บุหรี่และยาสูบ น้ำมันปิโตรเลียม รถยนต์และ รถจักรยานยนต์ มีการให้สิทธิพิเศษด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 5 - 15 และยังมีมาตรการผ่อนปรนการเก็บภาษีจากค่าลิขสิทธิ์ มีนโยบายเปิดเสรีการลงทุนในสาขาโทรคมนาคม และการเงินธนาคารต่าง ๆ

5. ฟิลิปปินส์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 8,982,831 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 55.8%, ภาคอุตสาหกรรม 31.4% และภาคการเกษตร 12.8%

6. เวียดนาม

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 5,610,660 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 40.3%, ภาคบริการ 37.7% และภาคการเกษตร 22%

7. เมียนมาร์

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 5,610,660 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 42%, ภาค การเกษตร 39.3% และภาคอุตสาหกรรม 18.7%

8. บรูไน ดารุสซาลาม

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 546,612 ล้านบาท มาจากภาคอุตสาหกรรม 67%, ภาค บริการ 32.3% และภาคการเกษตร 0.7%

9. กัมพูชา

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 516,186 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 41.3%, ภาค การเกษตร 33.6% และภาคอุตสาหกรรม 24.1%

10. สปป.ลาว

มีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 333,267 ล้านบาท มาจากภาคบริการ 37.4%, ภาคอุตสาหกรรม 34.8% และภาคการเกษตร 27.8%

ค่าแรงเฉลี่ยต่อวัน (Wage per Day)

ปัจจัยที่ทำให้ค่าแรงแต่ละประเทศต่างกัน ได้แก่

- ศักยภาพในการทำงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
- มาตรฐานค่าครองชีพของประเทศนั้น ๆ
- ความพร้อมทางด้านนโยบายและการบริหารของภาครัฐ
- นโยบายทางด้านภาษี
- ค่าแรงที่แตกต่างส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายการลงทุนกระจายไปยังประเทศที่มีค่าแรงที่ต่ำกว่า เพื่อเป็นการลดการลงทุน

ลำดับค่าแรงเฉลี่ยต่อวัน (Wage per Day) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์	1,310	บาท
2. บรูไน ดารุสซาลาม	488	บาท
3. มาเลเซีย	454	บาท
4. ฟิลิปปินส์	343	บาท
5. อินโดนีเซีย	324	บาท
6. ไทย	300	บาท
7. เวียดนาม	210	บาท
8. กัมพูชา	157	บาท
9. สปป.ลาว	127	บาท
10. เมียนมาร์	41	บาท

โครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Infrastructure)

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นโครงสร้างทางกายภาพและโครงสร้างหลักของหน่วยงานสำหรับใช้งานภายในชุมชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า และ ระบบสื่อสาร โดยในหลายครั้งโครงสร้างพื้นฐานมีการสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมผลิตสินค้าหรือบริการ

เป็นเครื่องบ่งชี้ความพร้อมในการที่จะพัฒนาประเทศไปข้างหน้า ยิ่งมีความพร้อมมากการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ก็จะทำให้ไวขึ้น เช่น หากมีความพร้อมทางด้านสื่อสาร โลกก็จะถูกเปิดออกให้กว้างขึ้น ย่นเวลาให้สั้นลง การเรียนรู้ไม่จบแค่เพียงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

ระบบคมนาคม

- ระบบขนส่งทางถนนและทางหลวง รวมถึงโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง เช่น สะพาน อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ กำแพงกันดิน ป้ายบอกทาง ไฟถนน ไฟจราจร ทางเท้า
- ระบบขนส่งทางราง รถไฟ รางรถไฟ สถานีรถไฟ
- ระบบขนส่งทางน้ำ ท่าเรือ และประภาคาร
- ระบบการสัญจรทางอากาศ สนามบิน ระบบจราจรของเครื่องบิน
- ระบบขนส่งมวลชน รถโดยสาร เรือโดยสาร

ระบบพลังงาน

- โรงงานไฟฟ้า
- แก๊สธรรมชาติ
- ปิโตรเลียม
- ถ่านหิน

ระบบการจัดการน้ำ

- ระบบประปา
- ระบบป้องกันน้ำท่วม รวมถึง เขื่อน ฝาย
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- ท่อระบายน้ำ
- ระบบการส่งน้ำ เช่น คลองชลประทาน

ระบบสื่อสาร

- ไปรษณีย์
- เครือข่ายโทรศัพท์ / โทรศัพท์มือถือ
- สถานีโทรทัศน์ และ สถานีวิทยุ
- เคเบิลทีวี
- อินเทอร์เน็ต
- ดาวเทียม

ระบบขยะ

- ระบบบำบัดขยะ
- ระบบบำบัดน้ำเสีย
- โรงงานรีไซเคิล

ลำดับโครงสร้างทางสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Infrastructure) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์

- มีระบบ logistics ที่ครบวงจรและมีโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ
- มีการขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศมากที่สุดในโลก โดยเป็นผู้นำด้านการต่อและซ่อมแซมเรือ
- สนามบินชางอี (Changi Airport) ของสิงคโปร์ได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในศูนย์กลางการบินที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
- สิงคโปร์มีพรมแดนติดกับทะเล รัฐบาลจึงสร้างท่าเรือน้ำลึกและมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

2. มาเลเซีย

3. ไทย

- มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ครอบคลุม
- ได้เปรียบเรื่องระบบภูมิศาสตร์ (Greater Mekong Sub – Regions -- GMS) เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของ ASEAN มีศักยภาพการเป็นศูนย์กลางการบินที่เชื่อมโยงคาบสมุทรอินโดจีน และเอเชียทางตอนเหนือ โดยเฉพาะจีนกับเอเชียตะวันตกและอินเดียเข้าด้วยกัน
- มีระบบ logistics ที่ดี
- ประเทศไทยยังขาดการจัดการด้านทรัพยากรน้ำ ด้านพลังงานไฟฟ้ายังพึ่งพาต่างประเทศบางส่วน

4. บรูไน ดารุสซาลาม

5. อินโดนีเซีย

6. เวียดนาม

7. สปป.ลาว

8. ฟิลิปปินส์

9. กัมพูชา

10. เมียนมาร์

- การบริหารทรัพยากรยังไม่ดี ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่ได้การพัฒนาเท่าที่ควร
- ขาดแคลนกระแสไฟฟ้า
- ระบบการสื่อสารยังไม่ค่อยดี ค่าใช้จ่ายในเรื่องระบบบริการโทรศัพท์ยังค่อนข้างมีราคาสูง
- ระบบขนส่งยังไม่ได้มาตรฐาน
- มีจุดเด่นคือ มีพรมแดนเชื่อมต่อกับ 5 ประเทศ จีน และ อินเดีย (1/3 ประชากรโลก) มีทางออกฝั่งคาบสมุทรอินเดีย ทำให้ระยะเวลาการเดินทางระหว่างตะวันตกและภาคตะวันออกเฉียง

ขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index)

World Economic Forum ได้นำเสนอดัชนีขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index) ซึ่งเป็นดัชนีวัดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งระดับมหภาคและจุลภาค โดยนิยาม “ขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness)” ไว้ว่า เป็นการวัดความมีประสิทธิภาพของสถาบัน นโยบาย และปัจจัยที่บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของประเทศ ซึ่งความมีประสิทธิภาพของประเทศจะส่งผลถึงความอยู่ดีกินดีของ ประชากรและการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศ โดยดัชนี GCI วิเคราะห์ 12 ปัจจัยหลัก ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. **กลุ่มปัจจัยพื้นฐาน** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศ ประกอบด้วย
 - สภาพแวดล้อมด้านสถาบัน (Institutions)
 - โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)
 - สภาพเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic environment)
 - สุขภาพและการศึกษาพื้นฐาน (Health and primary education)
2. **กลุ่มเสริมประสิทธิภาพ** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันความมีประสิทธิภาพของประเทศ ประกอบด้วย
 - การศึกษาขั้นสูงและการฝึกอบรม (Higher education and training)
 - ประสิทธิภาพของตลาดสินค้า (Goods market efficiency)
 - ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน (Labor market efficiency)
 - ระดับการพัฒนาของตลาดการเงิน (Financial market development)
 - ความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technological readiness)
 - ขนาดของตลาด (Market size)
3. **กลุ่มนวัตกรรมและระดับการพัฒนา** ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การผลักดันระดับนวัตกรรมของประเทศ ประกอบด้วย
 - ระดับการพัฒนาของธุรกิจ (Business sophistication)
 - นวัตกรรม (Innovation)

ลำดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. บรูไน ดารุสซาลาม
4. ไทย
5. อินโดนีเซีย
6. ฟิลิปปินส์

7. เวียดนาม
8. สปป.ลาว
9. กัมพูชา
10. เมียนมาร์

มูลค่าการส่งออก (Export)

การส่งออกสินค้าและบริการนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ถือเป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่ผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับสูง

ความสำคัญของการส่งออกสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ผลักดันในด้านการขยายการลงทุนและสร้างความต้องการแรงงาน

การส่งออกที่ขยายตัวขึ้นย่อมทำให้ผู้ผลิตต้องขยายการผลิตหรือมีการลงทุนเพิ่มขึ้น และโดยส่วนใหญ่แล้วระบบการผลิตของไทยก็เป็นระบบการผลิตที่ใช้แรงงานในสัดส่วนที่มากกว่าเครื่องจักร (Labor Intensive) ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยในการสร้างความต้องการแรงงานให้แก่ประเทศที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีผลต่อการช่วยยกระดับรายได้ของแรงงานด้วยอีกส่วนหนึ่ง

2. ช่วยในการนำเข้าเงินตราต่างประเทศ

ช่วยในด้านการลดการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงิน เพราะในการส่งออกส่วนใหญ่จะเป็นการใช้สกุลเงินต่างประเทศในการชำระค่าสินค้า และส่วนมากก็จะเป็นสกุลเงินหลัก ๆ ที่เป็นที่ยอมรับกันในตลาดโลก เมื่อส่งสินค้าออกไปแล้วก็จะทำให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา และเมื่อจะต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศก็จะทำให้มีเงินไปชำระค่าสินค้านั้นได้ และเงินตราต่างประเทศที่ได้ก็จะมีส่วนต่อปริมาณเงินสำรองของประเทศอีกด้วย

3. ก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการส่งสินค้าออกนั้นส่วนหนึ่งเป็นเพราะระดับราคาของสินค้าที่ส่งออกส่วนมากอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น จึงทำให้สินค้านั้นเข้าไปแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักของการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) เมื่อประเทศใดสามารถผลิตสินค้าด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าประเทศอื่นแล้วย่อมแสดงว่าทรัพยากรที่ถูกนำมาผลิตนั้นถูกนำมาใช้ได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือถ้าสินค้าที่ผลิตได้มีระดับราคาที่สูงกว่าการนำเข้าจากต่างประเทศแล้ว ก็ควรนำเข้าสินค้านั้นมากกว่า แล้วนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่ผลิตสินค้านั้นไปผลิตสินค้าอื่นที่สามารถผลิตได้โดยต้นทุนที่ต่ำกว่าแทน

4. ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ทรัพยากร

เป็นการพิจารณาในการนำวัตถุดิบต่าง ๆ มาแปรรูปก่อนส่งออก ซึ่งจะทำให้สินค้านั้น ๆ มีมูลค่าสูงขึ้นเช่น แทนที่จะส่งออกในรูปของผ้าผืน แต่เปลี่ยนมาเป็นการส่งออกเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปแทน ซึ่งมูลค่าของสินค้าย่อมสูงขึ้นอันจะทำให้ได้กำไรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

5. เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต (Economy of Scale)

ถ้าเดิมผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าเพื่อป้อนตลาดในประเทศเพียงอย่างเดียว ปริมาณการผลิตจึงไม่สูงมากนัก แต่ถ้ามีการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศด้วย ปริมาณการผลิตก็จะเพิ่มขึ้นจากกำลังผลิตเดิมที่มีอยู่ก็จะเพิ่มกำลังผลิตเพิ่มขึ้นให้เต็มกำลังผลิต หรืออาจเป็นการขยายกำลังผลิตขึ้น เหล่านี้ย่อมเป็นการช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลง หรือเป็นการผลิต ณ จุดที่มีระดับต้นทุนต่ำสุด อันจะเป็นการช่วยให้ได้กำไรเพิ่มขึ้น

6. ช่วยสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

การขยายและกระจายการส่งออกจะช่วยปรับปรุงระดับเทคโนโลยีในการผลิตและการบริหาร เพราะในตลาดโลกย่อมมีการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่จะกระตุ้นให้ผู้ส่งออกต้องปรับปรุงสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิตตลอดจนการจัดการ อันจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะเป็นการช่วยยกระดับของเทคโนโลยีของประเทศอีกทางหนึ่ง

7. ช่วยลดการพึ่งพิงสินค้าจากต่างประเทศ

เป็นการพิจารณาในการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า (Import substitution) เพราะเดิมเราต้องนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ที่ยังไม่สามารถผลิตได้ หรือผลิตได้แต่มีต้นทุนที่สูงกว่าการนำเข้า แต่เมื่อเราพยายามพัฒนาให้สามารถผลิตสินค้านั้นได้แล้วก็จะลดการนำเข้าลง ขณะเดียวกันนอกจากจะผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศแล้วก็มุ่งไปหาตลาดในต่างประเทศ (Export Oriented) เพื่อให้ได้ปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น อันจะเป็นการช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลง

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. ไทย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. บรูไน ดารุสซาลาม
8. เมียนมาร์
9. กัมพูชา
10. สปป.ลาว

มูลค่าการนำเข้า (Import)

การนำเข้ามาก สามารถอนุมานได้ว่าประเทศนั้นยังต้องพึ่งพิงการบริโภคสินค้าจากภายนอกมาก อย่างไรก็ตาม จะต้องพิจารณาไปต่อว่า สินค้าที่นำเข้านั้น มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เป็นการนำเข้าเพื่อนำมาต่อ ยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มหรือไม่ ในปัจจุบันการนำเข้าสินค้ามีการขยายตัวเติบโตมากขึ้นตามความเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ และการตกลงทางการค้าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) โดยมีหลักการที่พยายามลดอุปสรรคทางการค้าลง โดยเฉพาะการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีระหว่างคู่สัญญา

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. เมียนมาร์
8. สปป.ลาว
9. บรูไน ดารุสซาลาม
10. กัมพูชา

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากชาวต่างชาติ (Foreign Direct Investment)

ตามนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทย การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหรือ FDI คือ ธุรกิจการลงทุนที่มีถิ่นฐานในต่างประเทศมีต่อธุรกิจที่มีถิ่นฐานในไทย โดยการลงทุนที่ถูกรับเป็นการลงทุนโดยตรงมี 3 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. การลงทุนด้วยการถือหุ้นที่มีสิทธิ์ร่วมในการบริหารกิจการตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป
2. การกู้ยืม ตราสารหนี้ และสินเชื่อการค้าที่เป็นธุรกรรมระหว่างบริษัทในเครือเดียวกัน
3. กำไรคงค้างที่นำกลับมาลงทุน

ปัจจัยที่ดึงดูด FDI คืออะไร

ในมุมมองของประเทศผู้ลงทุนนั้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลือกออกมาลงทุนในต่างประเทศแทนการลงทุนในประเทศตนเองคือ ค่าจ้าง เนื่องจากประเทศผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนา (Advanced economies) ซึ่งมีอัตราค่าจ้างที่ค่อนข้างสูง ทำให้ต้องการออกการลงทุนในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างต่ำกว่าเพื่อลดต้นทุนการผลิต ดังนั้นประเทศผู้รับการลงทุนประเทศใดมีค่าจ้างที่ถูกลงกว่าโดยเปรียบเทียบก็จะดึงดูด FDI ได้ค่อนข้างมาก แต่ค่าจ้างไม่ได้เป็นปัจจัยเดียวที่ช่วยดึงดูด FDI ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ช่วยดึงดูด FDI เช่น การเติบโตของเศรษฐกิจ ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจให้บริษัทต่าง ๆ เข้ามาลงทุนเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจจากอำนาจซื้อของผู้บริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ อุตสาหกรรมยานยนต์ในไทยซึ่งได้รับ FDI อย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวของตลาดภายในประเทศ หรืออัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนค่าโดยเปรียบเทียบ ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนสามารถส่งออกได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจ เช่น ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เสถียรภาพทางการเมือง นโยบายส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ จำนวนแรงงาน ภูมิศาสตร์ของประเทศ เป็นต้น

FDI สำคัญกับเศรษฐกิจไทยมากน้อยขนาดไหน

คำตอบคือ ค่อนข้างสำคัญ เนื่องจากไทยเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดเล็ก เงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของธุรกิจที่จะนำไปใช้ในการขยายกิจการ ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจะช่วยลดช่องว่างระหว่างเงินออมในประเทศกับความต้องการเงินทุน นอกจากนี้ การลงทุนจากต่างประเทศยังมาพร้อมกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technological transfer) และการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งจะช่วยให้อุตสาหกรรมของประเทศที่ได้รับ FDI มีการพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดด เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันระยะยาว รวมถึงช่วยสร้างการจ้างงาน ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยที่ได้รับ FDI จากบริษัทต่างชาติทั้ง Western Digital, Seagate และ Toshiba กระทั่งไทยเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกหลักของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของโลกโดยเฉพาะทางด้านฮาร์ดดิสก์ ทั้งนี้ FDI คิดเป็นสัดส่วนราว 13% ของการลงทุนภาคเอกชนทั้งหมด

ลำดับมูลค่าการส่งออก (Export) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. เมียนมาร์
8. สปป.ลาว
9. บรูไน ดารุสซาลาม
10. กัมพูชา

จำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals)

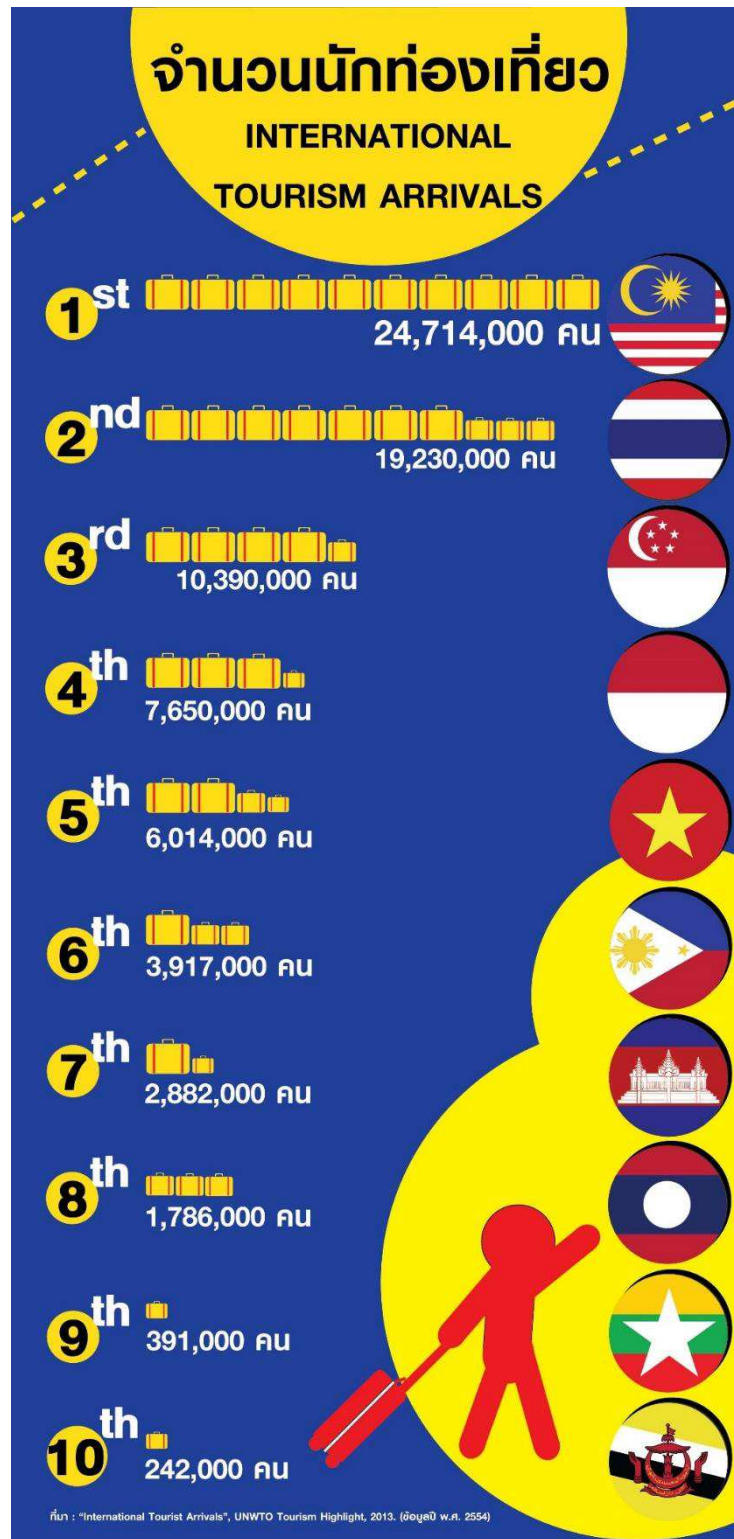
การท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่เป็นจุดแข็งของกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากมีความหลากหลายและความสมบูรณ์ของธรรมชาติก็ยังคงมีอยู่มาก อีกทั้งค่าใช้จ่ายก็ไม่สูงมากนัก อาเซียนจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนในแถบประเทศอาเซียน อย่างมหาศาลและเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจของภูมิภาค หลายประเทศในแถบอาเซียน ไม่ว่าจะเป็น มาเลเซีย ไทย หรือสิงคโปร์ ต่างก็มีรายได้มหาศาลในแต่ละปีจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากการนำเม็ดเงินจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่ประเทศแล้ว การท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญต่อการทำงานของในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการซึ่งยังมีความต้องการแรงงานอย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นทุกปี

นอกเหนือจากความสวยงามของภูมิประเทศ และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศแล้ว สิ่งสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวก็ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในแต่ละประเทศ รวมถึงความสะดวกในการติดต่อสื่อสารด้วย ซึ่งจุดนี้ก็จะเห็นได้ว่าแม้ประเทศไทยจะมียอดนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปีจากปัจจัยด้านความงดงามของสถานที่และวัฒนธรรม แต่ประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ก็มีอัตราเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาจากปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตของนักท่องเที่ยว ความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมถึงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า รวมถึงวิธีนับจำนวนนักท่องเที่ยวของแต่ละประเทศก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตัวเลขแตกต่างกันด้วย

ลำดับจำนวนนักท่องเที่ยว (International Tourism Arrivals) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. มาเลเซีย
2. ไทย
3. สิงคโปร์
4. อินโดนีเซีย
5. เวียดนาม
6. ฟิลิปปินส์
7. กัมพูชา
8. สปป.ลาว
9. เมียนมาร์
10. บรูไน ดารุสซาลาม

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency)

เป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยใน กฎบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

นอกเหนือจากการใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง ณ วันนี้หากเราจะเริ่มต้นพัฒนาทักษะหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเองในการแสวงหาโอกาสที่ดี

ประเด็นสำคัญที่หลายฝ่ายกำลังให้ความสนใจ และเป็นห่วงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตลาดแรงงานในประเทศ ทั้งในด้านการย้ายออกของแรงงานฝีมือของไทยโดยเฉพาะแรงงานที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อไปทำงานในประเทศที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าอย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย ขณะที่ในอีกด้านหนึ่งก็มีความกังวลต่อการย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างชาติจากประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า ซึ่งจะทำให้การแข่งขันในตลาดแรงงานของไทยรุนแรงขึ้น หากพิจารณาในแง่มุมของปัจเจกบุคคล ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ย่อมมีความได้เปรียบทั้งการแข่งขันในตลาดแรงงานภายในประเทศที่ทวีความรุนแรงขึ้น รวมถึงในการออกไปหางานทำในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า เช่นเดียวกับการพิจารณาในระดับประเทศ ซึ่งประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาดีกว่าย่อมดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ยจากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) พบว่าคะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยยังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย สะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพราะการที่แรงงานไทยมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับแรงงานจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางการเปิดเสรีการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ AEC เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. มาเลเซีย
3. ฟิลิปปินส์
4. อินโดนีเซีย
5. เมียนมาร์
6. เวียดนาม
7. ไทย
8. สปป.ลาว
9. กัมพูชา
10. บรูไน ดารุสซาลาม (ไม่มีข้อมูล)

ดัชนีความสุข (Happiness)

ดัชนีความสุขแสดงให้เห็นถึงภาพรวมความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น ๆ โดย World Happiness Report ซึ่งจัดทำโดยสถาบันโลกของมหาวิทยาลัย Columbia ร่วมกับเครือข่ายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ รายงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่า ขณะที่**ปัจจัยทางเศรษฐกิจ**ยังคงมีความสำคัญต่อความคิดเห็นของผู้คนที่มีต่อคำว่า “ความสุข” แต่ปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุขัยโดยเฉลี่ยของประชากร เสรีภาพในด้านต่าง ๆ และสวัสดิการทางสังคมอื่น ๆ ตลอดจนมุมมองของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ต่อการทุจริตคอร์รัปชันก็มีความสำคัญมากขึ้นเช่นกัน

ลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Efficiency) ของประเทศสมาชิกอาเซียน

1. สิงคโปร์
2. ไทย
3. มาเลเซีย
4. เวียดนาม
5. อินโดนีเซีย
6. ฟิลิปปินส์
7. สปป.ลาว
8. เมียนมาร์
9. กัมพูชา
10. บรูไน ดารุสซาลาม (ไม่มีข้อมูล)

ดัชนีความสุข HAPPINESS

1st ที่ 30 ของโลก

2nd ที่ 36 ของโลก

3rd ที่ 56 ของโลก

4th ที่ 63 ของโลก

5th ที่ 76 ของโลก

6th ที่ 92 ของโลก

7th ที่ 109 ของโลก

8th ที่ 121 ของโลก

9th ที่ 140 ของโลก

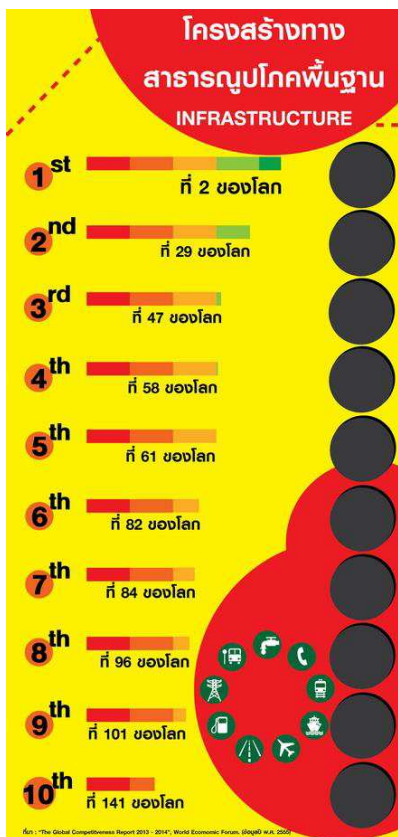
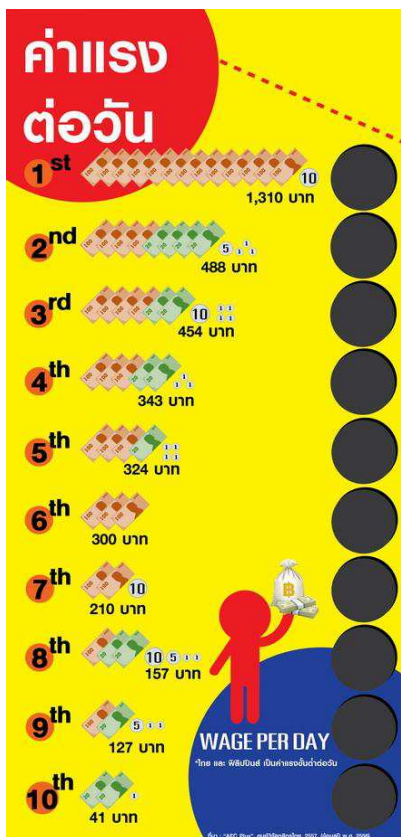
10th ไม่มีข้อมูล (Not Available)

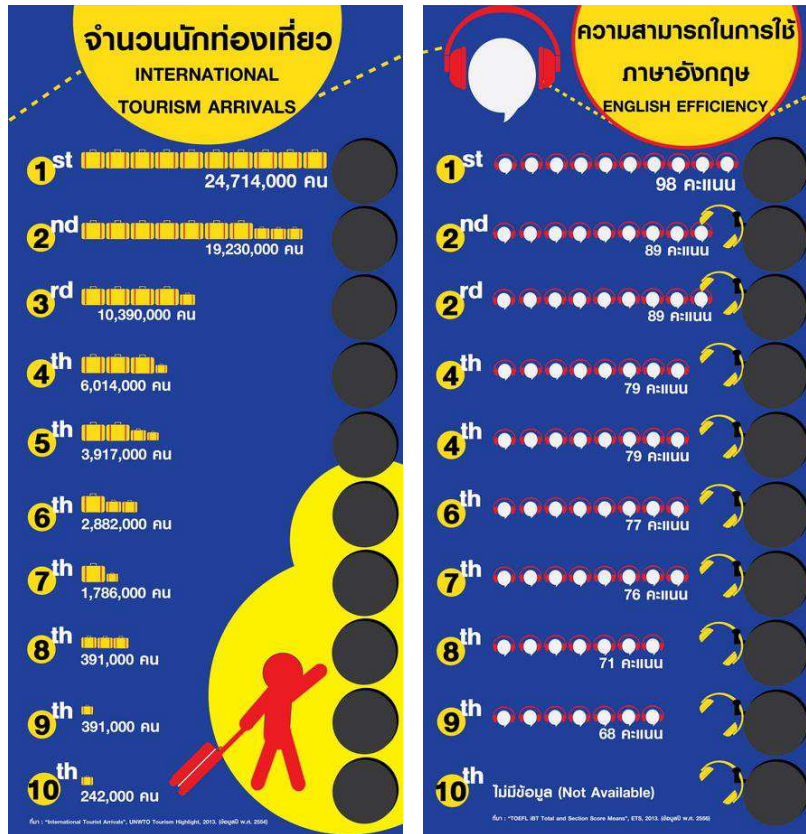

ที่มา : "Ranking of Happiness 2010 - 2012", World Happiness Report, 2013. (โดยคุณ พ.ร.ศ. 2558)

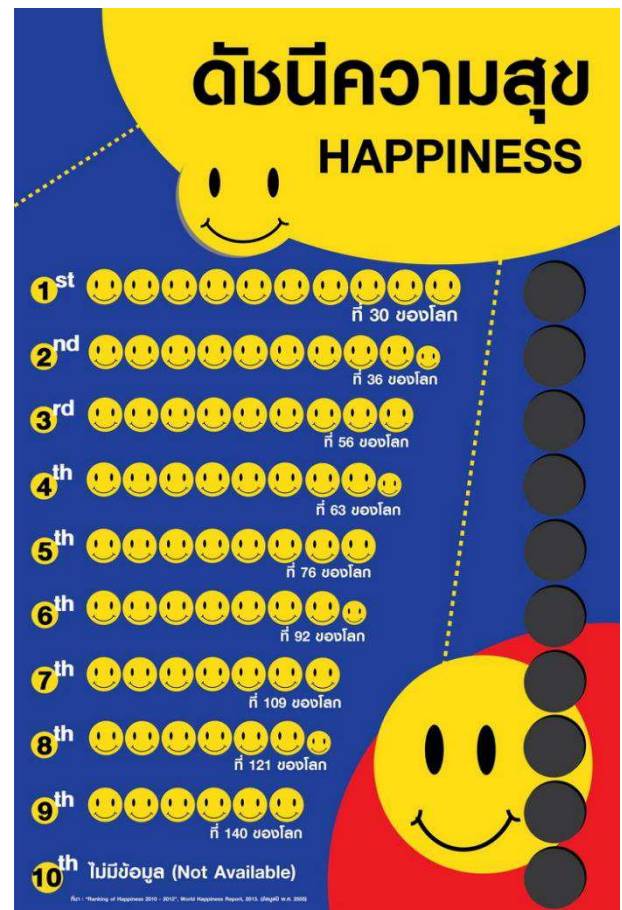
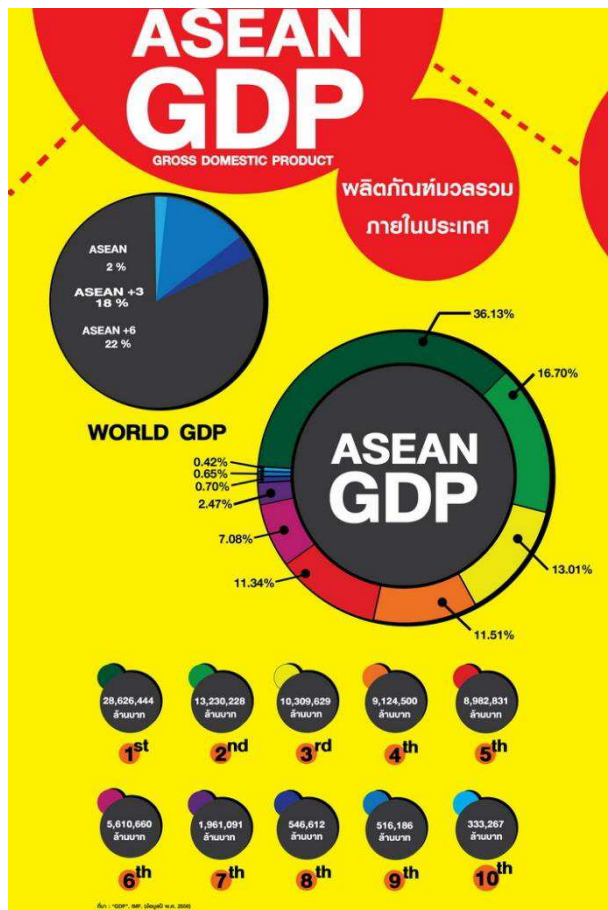
งานออกแบบสื่อการสอนฐานกิจกรรมที่ 1

1. กระดานแม่เหล็กขนาด 37 x 78 cm.

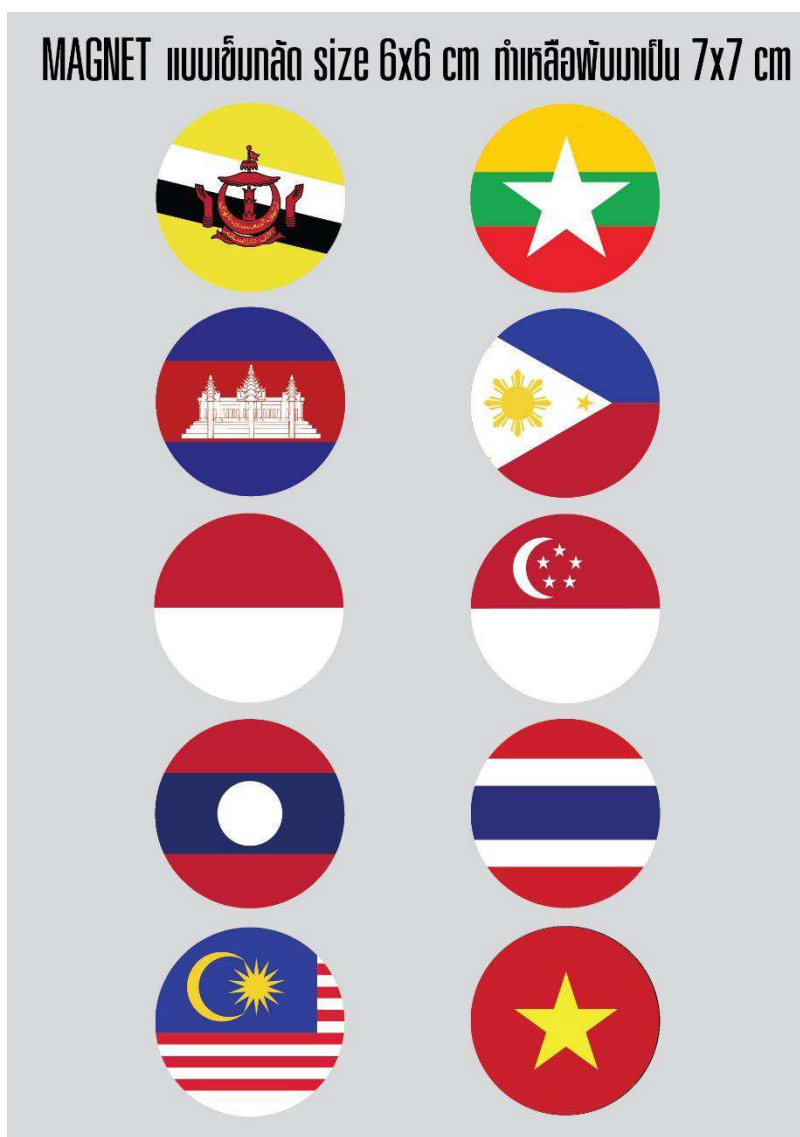

2. กระดานแม่เหล็กขนาด 60 x 90 cm.

3. Magnet ทรงกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 cm. พิมพ์ลายธงชาติ 10 ประเทศสมาชิก

กระดานสำหรับทำกิจกรรมในครั้งนี้มีการปรับเปลี่ยนจากเกม ASEAN WALL ในปีก่อนหน้า โดยปรับเปลี่ยนให้มีขนาดเล็กลง เพื่อเคลื่อนย้ายได้สะดวกหากต้องมีการปรับเปลี่ยนฐานกิจกรรม และใช้วัสดุที่คงทนและมีความสวยงามอย่างกระดานแม่เหล็ก โดยออกแบบให้มีตารางเนื้อหาในแต่ละหัวข้ออยู่บนกระดานอยู่แล้ว แต่เว้นที่ว่างสำหรับการนำเข็มกลัดแม่เหล็กมาติดลำดับให้ถูกต้องตามหัวข้อ ซึ่งช่วยกระชับเวลาในการทำกิจกรรม และทำให้เด็กเล็กสามารถร่วมกิจกรรมได้ อีกทั้งยังลดปัญหาการชำรุดของสื่อการสอนลงมาก

ภาพบรรยากาศ

ข้อสังเกต

เนื้อหาในฐานกิจกรรมที่ 1 มุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจในพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบ เห็นจุดเด่น จุดด้อย ทรัพยากร และศักยภาพที่โดดเด่นของแต่ละประเทศ และมองเห็นศักยภาพของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ว่าอยู่ตรงจุดไหนของกลุ่มประเทศสมาชิก ซึ่งกลุ่มสาระความรู้สังคมศึกษาของแต่ละโรงเรียนสามารถให้ความรู้ตรงจุดนี้ได้

จากการสังเกต บรรยากาศในการร่วมกิจกรรมในฐานที่ 1 ไม่คึกคักเท่าที่ควร เนื่องจากปัจจัยประกอบหลายอย่าง เช่น เนื้อหาที่ค่อนข้างยากสำหรับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งส่วนมากเป็นเด็กวัยประถม รวมถึงเทคนิคการถ่ายทอดเนื้อหาของวิทยากรประจำฐานยังไม่ดีเท่าที่ควร และปัจจัยอีกสิ่งที่ทำให้กิจกรรมฐานที่ 1 ลดความน่าสนใจคือ “ระยะเวลา” ที่ใช้ในการอธิบายและทำกิจกรรมยาวนานเกินไป (ประมาณ 40 นาที ต่อรอบ) แต่การจัดหมวดหมู่ที่สัมพันธ์กันเพื่อเล่นเกมและเฉลย สามารถสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ดี เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละหัวข้อได้

■ ฐานกิจกรรมที่ 2: ASEAN Economic Corridors ... Link Us Together ■

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC จะเริ่มต้นอย่างเต็มตัวในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นการบรรลุเป้าหมายทุกประเทศจึงให้ความร่วมมือในการพัฒนาระบบการขนส่งขั้นพื้นฐานให้เชื่อมต่อถึงกัน เพื่อให้การคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงคนกว่า 600 ล้านคนของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผนึกผสานเป็นหนึ่งเดียวกัน เข้าสู่ยุคที่เรียกว่า “อาเซียนไร้พรมแดน”

กิจกรรมนี้จะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของระบบคมนาคมขนส่งหลัก (โลจิสติกส์) ผ่านเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ (ASEAN Economic Corridors) ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน การเดินทางของคนในภูมิภาคเข้าหากัน อันเป็นช่องทางหนึ่งในการลดอุปสรรคทางการค้า และสร้างโอกาสการค้าการลงทุนที่สดใสยิ่งขึ้น โดยเรียนรู้ผ่านแผนที่อาเซียนขนาดใหญ่เพื่อให้เห็นถึงเส้นทางการคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภูมิภาค รวมไปถึงในแต่ละเส้นทางนั้น ผ่านสถานที่ เมืองสำคัญไต่บ้าง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจถึงความโดดเด่นของแต่ละเมือง แต่ละประเทศได้มากยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์

1. เรียนรู้ถึงความสำคัญของระบบคมนาคมขนส่งหลัก (โลจิสติกส์) ผ่านเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ (ASEAN Economic Corridors)

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนทุกระดับชั้นและบุคคลทั่วไป

แหล่งความรู้

- ทีมงาน ASEAN ของบริษัท ไอแอนดีไอ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด
เบอร์ติดต่อ: 02-270-1350-4

อุปกรณ์

1. ไลน์รูปแผนที่อาเซียน ขนาด 3.5 x 5 เมตร (สำหรับเล่นเกม ASEAN Economic Corridors)
2. ไลน์รูปแผนที่อาเซียน ขนาด 2.0 x 2.66 เมตร (สำหรับอธิบายถึงเมืองหลวงแต่ละประเทศ)
3. โซฟลาสติคความยาว 5 เมตร แบ่งสีตามแนวระเบียงเศรษฐกิจอาเซียน

4. เบาะรองนั่ง
5. กรอบรูป พร้อม รูปเมืองหลักต่าง ๆ ตามเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 34 ชิ้น
6. ใบไจท์ย่นำทาง 8 เส้นทาง แบ่งสีให้ตรงกับโซ่
7. ป้ายกำหนดชื่อเส้นทาง
8. ป้ายเมืองหลวงแต่ละประเทศ

วิธีการดำเนินการ

1. วิทยากรกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม และอธิบายกติกาการเล่นคร่าว ๆ
2. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำป้ายเมืองหลวงแต่ละประเทศ กรอบรูปซึ่งเป็นรูปและชื่อของเมืองหลวงของทั้ง 10 ประเทศในอาเซียนไปวางลงในแผนที่ให้ถูกต้อง
3. วิทยากรแจกไจท์ย่นเกี่ยวกับเกม ASEAN Economic Corridors (ในไจท์ย่นจะระบุเมืองที่แต่ละเส้นทางผ่าน) โดยให้แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ทั้งหมด 8 กลุ่ม แยกหัวข้อตามเส้นทางให้กับผู้ร่วมกิจกรรม (สามารถเล่นได้ทั้งรายบุคคล และกลุ่มย่อย 2-3 คน) โดยจะมีการวางกรอบรูปไว้ที่เมืองต้นทางและปลายทางของแต่ละสาย ดังนี้
 - North-South Economic Corridor (3 เส้นทางย่อย)
 - East-West Economic Corridor
 - Southern Economic Corridor (4 เส้นทางย่อย)
4. วิทยากรให้เวลาผู้เข้าร่วมกิจกรรม 5 นาที ในการวางโซ่พาดตามเส้นทางที่ได้รับไจท์ย่น
5. เมื่อหมดเวลา วิทยากรทำการเฉลยที่ละเส้นทาง โดยให้ผู้ร่วมกิจกรรมทั้งหมดฟังเฉลยพร้อมกันเพื่อรับความรู้ที่ถูกต้อง
6. วิทยากรทำการสรุปกิจกรรม / ทำการประทับตราลง Passport / ส่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมสู่ห้องนิทรรศการถัดไป

เนื้อหาในการอธิบาย

เมืองหลวงอาเซียน 10 ประเทศ รู้จักกันก่อนก้าวเข้าสู่ AEC

ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม: บันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan) ระยะห่างจากประเทศไทย 1,862 กิโลเมตร

บันดาร์เสรีเบกาวันเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าที่สำคัญของประเทศบรูไน ดารุสซาลาม มีประชากรประมาณ 60,000 คน เดิมชื่อว่า “เมืองบรูไน” ภายหลังได้รับเอกราชจากอังกฤษแล้วจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “บันดาร์เสรีเบกาวัน”

ปัจจุบันกรุงบันดาร์เสรีเบกาวันเป็นศูนย์กลางการเงินธุรกิจการค้า และการอุตสาหกรรมของประเทศ ทั้งยังเป็น

สถานที่ผลิตน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติด้วย อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งสถานที่สำคัญของประเทศ เช่น พระราชวังหลวง ศูนย์ประวัติศาสตร์บรูไนพิพิธภัณฑสถานบรูไน สุเหร่าที่ใหญ่ที่สุดในโลกตะวันออกคือ มัสยิดโอมาร์ อาลี ไซฟุดดิน และ กำปองเอเยอร์ หมู่บ้านดั้งเดิมของชาวบรูไนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำบรูไน

ประเทศกัมพูชา: พนมเปญ (Phnom Penh) ระยะห่างจากประเทศไทย 536 กิโลเมตร

กรุงพนมเปญ เป็นเมืองหลวงของกัมพูชา ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศกัมพูชามีสิ่งมหัศจรรย์ของโลกซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีคือ ปราสาทหินนครวัดและนครธมในเมืองเสียมเรียบซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างในอารยธรรมเขมรโบราณ ส่วนในกรุงพนมเปญซึ่งเป็นเมืองหลวงนั้นเป็นศูนย์กลางการค้าและ

อุตสาหกรรม และยังเป็นศูนย์ราชการของประเทศ มีชื่อเสียงในฐานะที่มีสถาปัตยกรรมแบบเขมรดั้งเดิม

ประเทศอินโดนีเซีย: จาการ์ตา (Jakarta) ระยะห่างจากประเทศไทย 2,326 กิโลเมตร

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่เป็นหมู่เกาะขนาดใหญ่ที่สุดในโลก มีพื้นที่ประมาณ 5 ล้าน ตาราง ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นเกาะบาหลี บูโรพุทโธ ฯลฯ อินโดนีเซียมีเมืองจาการ์ตาเป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลด้าน

ตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะชวา เป็นศูนย์กลางด้านการปกครองและเศรษฐกิจของประเทศ ในอดีตมีชื่อว่า **บาดาเวีย หรือ ปัตตาเวีย (Batavia)**

ประเทศลาว: เวียงจันทน์ (Vientiane) ระยะห่างจากประเทศไทย 515 กิโลเมตร

ประเทศลาว ถือเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศไทยมากที่สุด ภาษาลาวมีความใกล้เคียงกับภาษาไทยมาก สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ ประเทศลาวมีพรมแดนติดต่อกับไทยทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มีแม่น้ำโขงกั้นเขตแดน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง และไม่มีทางออกสู่ทะเล มีนครหลวงเป็นเมืองหลวงอยู่ทางตอนกลางของประเทศ จากเมืองไทยจะไปเวียงจันทน์

สามารถข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 1 ผ่านทางจังหวัดหนองคายไปได้ เมืองเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น ประตูดัชย พระธาตุหลวง หอพระแก้ว เป็นต้น

ประเทศมาเลเซีย: กัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) ระยะห่างจากประเทศไทย 1,188 กิโลเมตร

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีเขตติดต่อกับไทยทางด้านทิศใต้ พื้นที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือมาเลเซียตะวันตกอยู่บนคาบสมุทรมลายู และมาเลเซียตะวันออกตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว เมืองหลวงตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายูชื่อกรุงกัวลาลัมเปอร์ซึ่งเป็นเมืองที่ทันสมัยและมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ คนมาเลเซียเองมักจะเรียกย่อ ๆ ว่า “KL”

แม้ว่าภายหลังฝ่ายบริหารของรัฐบาลมาเลเซียได้ย้ายศูนย์ราชการส่วนใหญ่ไปที่เมืองใหม่คือ “ปุตราจายา” แต่พระราชฐานของกษัตริย์ของมาเลเซีย รัฐสภามาเลเซีย และฝ่ายนิติบัญญัติยังคงอยู่ที่กัวลาลัมเปอร์ เช่นเดิม อีกทั้งกัวลาลัมเปอร์ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญของมาเลเซีย และเป็นที่ตั้งของ “ตึกเปโตรนาส” ตึกแฝดที่สูงที่สุดในโลก มีความสูงถึง 88 ชั้นหรือ 452 เมตร

ประเทศเมียนมาร์: เนปีดอว์ (Nay Pyi Taw) ระยะห่างจากประเทศไทย 816 กิโลเมตร

ประเทศเมียนมาร์มีเขตแดนติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก แต่เดิมเมืองหลวงของพม่าคือกรุงย่างกุ้ง แต่เมื่อปีพ.ศ. 2549 เมียนมาร์ได้ย้ายเมืองหลวงและหน่วยราชการต่าง ๆ มาอยู่ที่เมืองเนปีดอว์ ซึ่งอยู่ห่างจากย่างกุ้งราว 350 กิโลเมตร เพื่อความสะดวกในการบริหารงาน และถือเป็นเมืองหลวงที่มีอายุน้อยที่สุดของอาเซียนทั้ง 10 ชาติ และยังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก โดยชื่อของเมืองหลวงแห่งใหม่นี้ มีความหมายว่า "มหाराชธานี" หรือ "ที่อยู่ของกษัตริย์"

พื้นที่ของเนปิดอว์ เมืองหลวงแห่งใหม่นี้ มีอาณาบริเวณประมาณ 7,000 ตารางกิโลเมตร แผนผังเมืองถูกแบ่งออกเป็น 4 โซนหลัก ๆ คือ โซนราชการ โซนโรงแรม โซนอุตสาหกรรม และโซนทหาร ซึ่งเป็นโซนที่โดดเด่นที่สุด เนื่องจากเป็นที่ตั้งของศูนย์ราชการ โรงเรียน มหาวิทยาลัย และคลังอาวุธเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์: มะนิลา (Manila) ระยะห่างจากประเทศไทย 2,208 กิโลเมตร

ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่ประกอบด้วยหมู่เกาะต่าง ๆ กว่า 7,000 เกาะ มี “กรุงมะนิลา” เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนชายฝั่งตะวันออกของอ่าวมะนิลา (Manila Bay) บนเกาะลูซอนซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดและตั้งอยู่ทางเหนือสุดของฟิลิปปินส์ ถือเป็นศูนย์กลางของเขตมหานคร เป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา และอุตสาหกรรมของประเทศ

ประเทศสิงคโปร์: สิงคโปร์ (Singapore) ระยะห่างจากประเทศไทย 1,437 กิโลเมตร

สิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีขนาดเล็กที่สุดในกลุ่มประชาคมอาเซียน มีพื้นที่เพียง 699.4 ตารางกิโลเมตร หรือมีขนาดเท่า ๆ กับเกาะภูเก็ต เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรมลายู และมีเมืองเพียงเมืองเดียวคือเมืองหลวงอย่างสิงคโปร์ แม้จะมีขนาดเล็กและประชากรไม่มากนัก แต่สิงคโปร์นับเป็นประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในย่านนี้ ด้วยทำเลที่ตั้งเป็นเมืองท่าที่สำคัญของโลก มีเครือข่ายธุรกิจกับคนสัญชาติเงินในประเทศต่าง ๆ ทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลางการค้าที่สำคัญ

ประเทศไทย: กรุงเทพมหานคร (Bangkok)

กรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และยังเป็นเมืองที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศไทย กรุงเทพมหานครเป็นเขตปกครองพิเศษของประเทศไทย ไม่ได้มีสถานะเป็นจังหวัด เป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่มีชื่อยาวที่สุดในโลกอีกด้วย ตั้งอยู่

บนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและแบ่งเมืองออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ฝั่งพระนครและฝั่งธนบุรี มีพื้นที่ประมาณ 1,500 ตารางกิโลเมตร มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็น พระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งวิมานเมฆและวัดต่าง ๆ รวมไปถึงห้างสรรพสินค้าอันทันสมัย ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ได้เป็นจำนวนมาก

ประเทศเวียดนาม: ฮานอย (Hanoi) ระยะห่างจากประเทศไทย 984 กิโลเมตร

เวียดนามเป็นอีกหนึ่งประเทศในประชาคมอาเซียนที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีกรุงฮานอยเป็นเมืองหลวง และยังเป็นเมืองท่องเที่ยวของเวียดนาม ฮานอยเป็นเมืองเก่าแก่อายุนับพันปี ในอดีตเคยเป็นเมืองหลวงของเวียดนามเหนือ (พ.ศ. 2497- 2519) ฮานอยถือเป็นเมืองหลวงที่มีขนาดเล็ก แต่มีเสน่ห์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

แห่งหนึ่งของเอเชีย ตัวเมืองตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแดง มีวัดเก่าแก่และทะเลสาบงดงามหลายแห่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นเมืองอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเครื่องจักรและสิ่งทอ

รู้จักเส้นทางเศรษฐกิจสายอาเซียน... ASEAN Economic Corridors

ด้วยความได้เปรียบเรื่องสภาพภูมิประเทศที่อยู่กึ่งกลางภูมิภาค มีศักยภาพที่เป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รัฐบาลไทยจึงผลักดันนโยบายต่าง ๆ มากมายที่จะเอื้อให้ประเทศไทยกลายเป็น “ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์ของอาเซียน” อย่างแท้จริง

ซึ่งการเป็นประตูหน้าด่านที่สำคัญกับ “ประเทศจีน” ในการติดต่อค้าขาย ประเทศไทยจึงมีโอกาสนำไปทำข้อตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ มากมาย อย่างโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-Region : GMS) ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อการพัฒนาความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอันประกอบไปด้วย กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ ไทย เวียดนาม และจีน แลพมณฑลยูนนาน และเขตปกครองพิเศษกว่างซี ที่จะเป็พื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS Economic Corridors)

มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนในภูมิภาคที่ครอบคลุมพื้นที่ 2.6 ล้านตารางกิโลเมตร ประชากร 326 ล้านคน โดยได้รับเงินอุดหนุนจาก ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย หรือ ADB (Asian Development Bank) นับตั้งแต่เริ่มโครงการนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ. 1992)

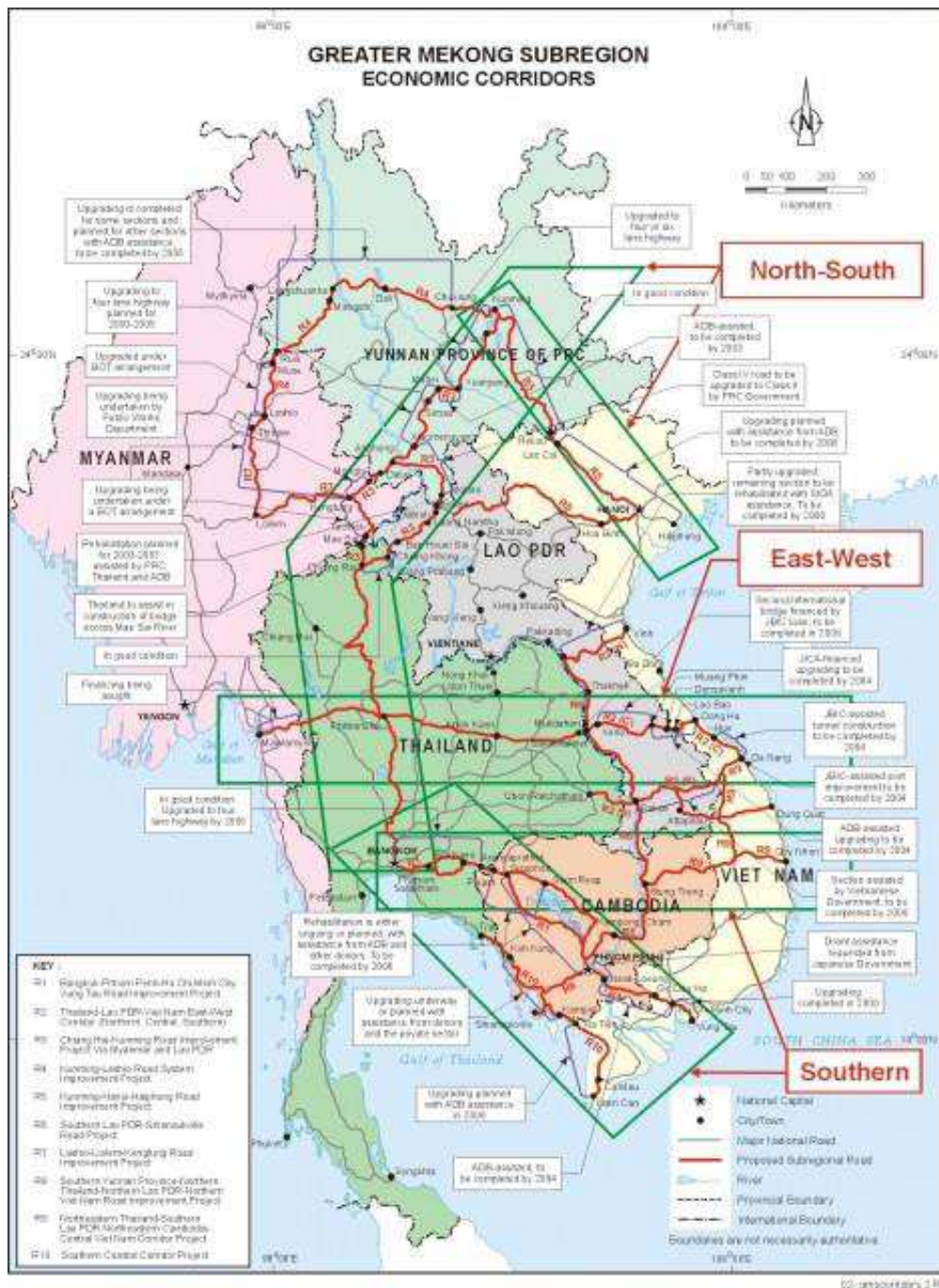
ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการนี้

1. กระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่พัฒนาซึ่งเป็นพื้นที่ยากจนส่งผลต่อการกระจายรายได้และบรรเทาความยากจนประชาชน ผ่อนคลายกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงทั้งภายในและประเทศเพื่อนบ้าน บริการทางการศึกษา สาธารณสุข เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในอนุภูมิภาคนำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ GMS กับกลุ่มประเทศอื่นในที่สุด
3. มีการดำเนินการร่วมของทั้ง 6 ประเทศ ประกอบด้วย การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงและพัฒนาพื้นที่เป้าหมายหลัก ปรับปรุงนโยบาย กฎระเบียบ พิธีการ แผนงานการสนับสนุนระบบข้อมูลการค้าและการลงทุน การศึกษาวิจัยโครงการต่าง ๆ การพัฒนาทักษะฝีมือ โดยเฉพาะในพื้นที่เป้าหมาย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและเงินอุดหนุน การพัฒนาองค์กรและสถาบันเพื่อรองรับการพัฒนาในพื้นที่

เส้นทางคมนาคมใน GMS Economic Corridors

ADB ได้แบ่งส่วนของเส้นทางการคมนาคมใน GMS Economic Corridors ออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ตามภูมิภาค ได้แก่

- แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (North-South Economic Corridor)
- แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)
- แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)

แต่แต่ละส่วนจะมีเส้นทางย่อย ๆ ของตัวเอง (ที่น่าสนใจก็คือเส้นทางเกือบทุกเส้นผ่านประเทศไทย) ซึ่งจะขอกล่าวเป็นส่วน ๆ ดังนี้

4. แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (North-South Economic Corridor : NSEC) เส้นทางนี้เป็นเส้นทางหลักของ GMS Economic Corridors โดยจะเน้นการเชื่อมต่อจินตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) เข้ากับภูมิภาคอาเซียนผ่านถนนในแนวเหนือ-ใต้ จุดเริ่มต้นของถนนในแนวเหนือ-ใต้ คือ เมืองคุนหมิง ส่วนจุดปลายจะแยกเป็นสองสายคือประเทศไทย และประเทศเวียดนาม ประกอบด้วยเส้นทาง 3 เส้นทางหลักได้แก่

4.1 แนวระเบียงย่อยด้านตะวันตก (Western Subcorridor) หรือ R3 ระยะทางประมาณ 1,800 กิโลเมตร แยกเป็น

- เส้นทาง R3A: ไทย – สปป.ลาว – จีน (อ.เชียงของ - ห้วยทราย - หลวงน้ำทา - บ่อเต็น / บ่อหาน - เชียงรุ่ง - คุณหมิง)
- เส้นทาง R3B: ไทย – เมียนมาร์ – จีน (อ.แม่สาย - ท่าขี้เหล็ก(เมียนมาร์) - เชียงตุง - พรหมแดนเมียนมาร์ - ต้าลี่ของจีน รวมกับเส้นทาง R3A ที่เมืองเชียงรุ่ง และไปยังคุณหมิง

4.2 แนวระเบียงย่อยด้านตะวันออก (Eastern Subcorridor) ได้แก่ หนานหนิง-ฮานอ่ย ผ่านเส้นทาง โหย่วอี (Youyi - จีน) หรือ เส้นทางฝางเจิงก่าง (Fangchenggang - จีน) - ตงซิง (Dong xing - จีน) - มงไค (Mong Cai - เวียดนาม)

4.3 แนวระเบียงย่อยกลาง (Central Subcorridor) ได้แก่ คุณหมิง - ฮานอ่ย - ไฮฟอง (Hai Phong - เวียดนาม) ซึ่งเชื่อมต่อกับไฮเวย์หมายเลข 1 ซึ่งเป็นเส้นทางจากภาคเหนือไปภาคใต้ของเวียดนาม

GREATER MEKONG SUBREGION EAST-WEST ECONOMIC CORRIDOR

5. แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) หรือเส้นทางหมายเลข 9- R9 ระยะทาง 1,320 กิโลเมตร เชื่อมโยงทะเลจีนใต้กับมหาสมุทรอินเดีย (ทะเลอันดามัน) ตัดกับ NSEC ที่จังหวัดตากและพิษณุโลก

6. แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง เมียนมาร์ - ไทย - กัมพูชา - เวียดนาม ประกอบด้วย 3 เส้นทางย่อย (Subcorridor) และ 1 เส้นทาง Intercorridor ได้แก่
- 6.1 Northern Subcorridor ระยะทาง 1,150 กิโลเมตร เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จาก กรุงเทพฯ สู่นครวัด และเขาพระวิหารในกัมพูชา ผ่านตอนกลางของเวียดนามสู่พื้นที่ชายฝั่งเวียดนาม
 - 6.2 Central Subcorridor ระยะทาง 1,005 กิโลเมตร เชื่อมโยงเมืองสำคัญทางการค้า ซึ่งมีประชากรหนาแน่นของทั้ง 4 ประเทศ (เมียนมาร์ ไทย กัมพูชา เวียดนาม)
 - 6.3 Southern Coastal Subcorridor ระยะทาง 970 กิโลเมตร เชื่อมโยงพื้นที่ Eastern Seaboard ของไทยกับชายฝั่งของกัมพูชา และเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเล ไทย - กัมพูชา - เวียดนาม (R10)
 - 6.4 Intercorridor Link เป็นถนนสายหลักที่เชื่อม 3 Subcorridor เข้ากับแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East- West Economic Corridor)

นอกจากเส้นทางถนนแล้ว GMS ยังครอบคลุมถึงการพัฒนาระบบคมนาคมอื่นด้วยได้แก่ ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ อาทิกิจกรรมของแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ Southern Economic Corridor (SEC) มีการพัฒนาเส้นทางรถไฟ (สายปอยเปต - พนมเปญ / สายพนมเปญ - นครโฮจิมินห์ / สายพนมเปญ - สีหนุวิลล์) การพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางน้ำ (เช่น ท่าเรือพนมเปญ / ท่าเรือสีหนุวิลล์ / ท่าเรือ Thi Vai - วังเต่า (Vung Tau)) เป็นต้น

งานออกแบบสื่อการสอนฐานกิจกรรมที่ 2

1. ไลน์รูปแผนที่อาเซียน ขนาด 2.0 x 2.66 เมตร (สำหรับอธิบายถึงเมืองหลวงแต่ละประเทศ)

2. ป้ายเมืองหลวงแต่ละประเทศ

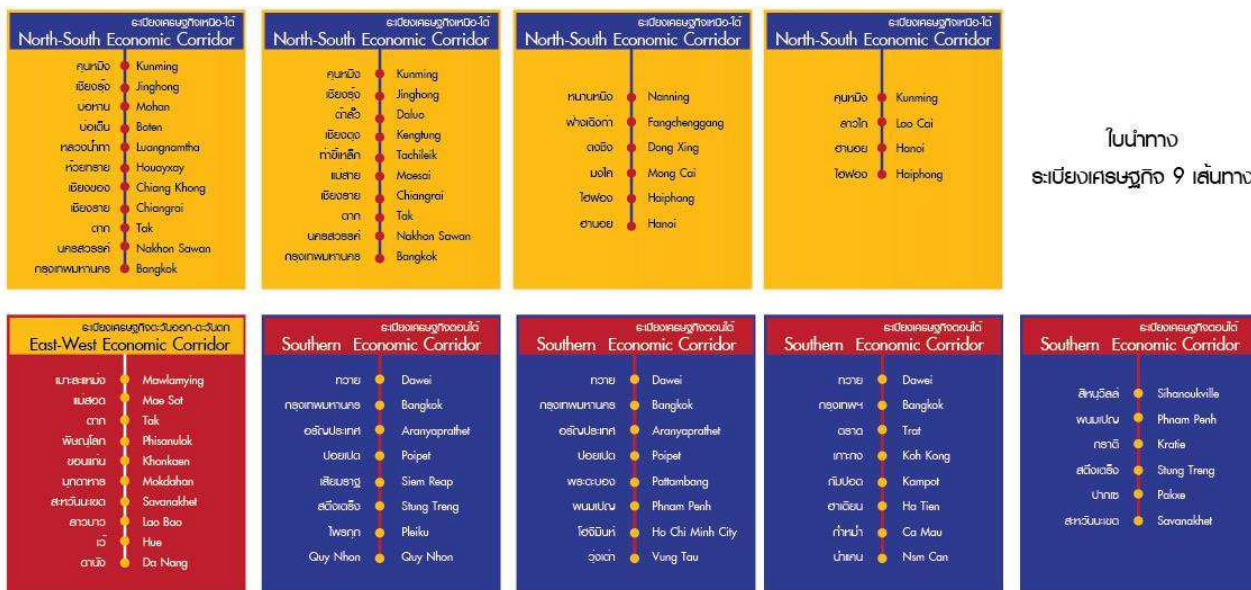
งานออกแบบขั้นที่ 1 และ 2 ทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการทำกิจกรรม มุ่งหวังให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นภาพรวมของที่ตั้งแต่ละประเทศในอาเซียน และทำความรู้จักว่าเมืองหลวงซึ่งมีความสำคัญในแง่เศรษฐกิจของแต่ละประเทศตั้งอยู่ตรงจุดใด

โดยรูปแผนที่อาเซียนทำการปริ้นท์ลงไวเนล ขนาด 2.0 x 2.66 เมตร (ปรับตามความเหมาะสมของพื้นที่จัดงานได้) ติดไว้ ณ ห้องทอมนิทรศการ ส่วนป้ายเมืองหลวงแต่ละประเทศปริ้นท์ลงโคมบอร์ด ออกแบบเป็นสัญลักษณ์ Check-in ตามสมัยนิยม ออกแบบให้สามารถติดลงบนแผนที่ไวเนลได้

3. ไวนิลรูปแผนที่อาเซียน ขนาด 3.5 x 5 เมตร (สำหรับเล่นเกม ASEAN Economic Corridors)

4. ไบโชนีย์นำทาง 8 เส้นทาง

ไบนำทาง
ระเบียงเศรษฐกิจ 9 เส้นทาง

งานออกแบบชิ้นที่ 3 และ 4 ทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการทำกิจกรรมหลัก ASEAN Economic Corridors มุ่งหวังให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นทราบถึงเส้นทางสายสำคัญที่จะเชื่อมโยงอาเซียนเข้าด้วยกัน โดยเน้นไปส่วนของ "ระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง" หรือ GMS Economic Corridors ซึ่งมีความใกล้ชิดและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากที่สุด

โดยรูปแผนที่ทำการปริ้นท์ลงไวเนล ขนาด 3.5 x 5 เมตร (ปรับตามความเหมาะสมของพื้นที่จัดงานได้) และวางไว้ ณ ลานห้องนิทรรศการ ส่วนป้ายนำทางปริ้นท์ลงโพลีบอร์ดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการทำกิจกรรม (วางโซ่เส้นทาง) ไม่ยากจนเกินไป

ภาพบรรยากาศ

ข้อสังเกต

เนื้อหาในฐานกิจกรรมที่ 2 มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นถึงเส้นทางการคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภูมิภาค รวมไปถึงในแต่ละเส้นทางนั้น ผ่านสถานที่ เมืองสำคัญใดบ้าง ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงความโดดเด่นของแต่ละเมือง แต่ละประเทศได้มากยิ่งขึ้น โดยใช้เส้นทางคมนาคมใน GMS Economic Corridors ซึ่งมีความใกล้ชิดและส่งผลกระทบต่อคนไทย ชัดเจนที่สุดมาเป็นตัวกิจกรรม ซึ่งกลุ่มสาระความรู้สังคมศึกษาของแต่ละโรงเรียนสามารถให้ความรู้ตรงจุดนี้ได้

จากการสังเกต บรรยากาศในการเรียนรู้ในฐานกิจกรรมที่ 2 มีความสนุกสนาน เนื่องจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม สามารถมีส่วนร่วมและได้ออกท่าทางระหว่างทำกิจกรรมได้ อีกทั้งผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังรู้สึกตื่นเต้นที่ได้รู้ว่าประโยชน์ของโครงการ GMS Economic Corridors นั้นมีอะไรบ้าง ซึ่งเนื้อหาส่วนนี้ต้องใช้เทคนิคการสอนของวิทยากรในการ ชักนำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ กับตัววิทยากรและผู้เข้าร่วมกิจกรรมท่านอื่น ๆ ในส่วน กิจกรรมอาจมีปัญหาบ้างกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางท่าน เนื่องจากตัวอักษรกำกับบนแผนที่ทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่ง ใบบนทางที่วิทยากรได้แจกก่อนทำกิจกรรมสามารถแก้ไขปัญหาลงในส่วนนี้ได้บ้าง

จากการสอบถามผู้เข้าร่วมกิจกรรม แม้ว่าเนื้อหาจะเป็นเรื่องใกล้ตัว แต่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ก็ยังไม่ ทราบและไม่เข้าใจเนื้อหาในเชิงลึก แต่รู้สึกสนุกสนานไปกับกิจกรรมที่ได้ทำและสามารถบอกได้ว่าเมืองหลวงของแต่ละ ประเทศอยู่ตรงจุดไหน

ฐานกิจกรรมที่ 3: ASEAN Currency Exchange Rates Game

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 เมื่อทำการเปิดประชาคมเศรษฐกิจแล้ว สิ่งหนึ่งที่ตามมาคือการซื้อขายสินค้าที่เป็นอิสระมากขึ้น ดังนั้นการซื้อขายสินค้านี้ระหว่างประเทศจะสามารถเข้าถึงแหล่งการผลิตได้สะดวกกว่าเดิม ทำให้ราคาของสินค้าที่ปลายทางของการซื้อขายลดลง โดยสิ่งหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการซื้อขายสินค้าคือ “อำนาจในการซื้อ” ซึ่งจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับต้นทุนที่เรามี อัตราค่าความอ่อนแอของเงินที่เราถือ และราคาของสินค้า

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้สวมบทบาทนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีโอกาสไปซื้อของจากประเทศสมาชิกในอาเซียน โดยมีต้นทุนอยู่ในมือในจำนวนที่เท่า ๆ กัน ไปทำการเลือกซื้อสินค้าจากอีก 9 ประเทศในอาเซียน จะเห็นว่าด้วยสินค้าประเภทเดียวกันแต่ละประเทศกลับมีราคาที่แตกต่างกัน อะไรคือสาเหตุที่ทำให้เงินจำนวนเท่ากัน แต่กลับใช้จ่ายได้ไม่เท่ากัน

วัตถุประสงค์

1. เรียนรู้ความหมายและทำความเข้าใจถึงอำนาจในการซื้อ
2. เรียนรู้สกุลเงินของแต่ละประเทศในอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนทุกระดับชั้นและบุคคลทั่วไป

แหล่งความรู้

- ทีมงาน ASEAN ของบริษัท ไอแอนดีไอ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด
เบอร์ติดต่อ: 02-270-1350-4

อุปกรณ์

1. ชั่งวางสินค้า
2. โครงสร้างกันห้อง (ใช้ชั่งวางหนังสือของ TK park)
3. สินค้าอาเซียน 9 ประเทศ (ยกเว้นประเทศไทย) แบ่งเป็น 4 หมวดหมู่ ได้แก่
 - อาหารและเครื่องดื่ม
 - สินค้าอุปโภคบริโภค

- หนังสือและสื่อบันเทิง
 - ของที่ระลึก
4. ป้ายหมวดหมู่สินค้า
 5. สำเนาธนบัตร 10 ประเทศ มูลค่า 500 บาทไทย
 6. ป้ายแสดงอัตราการแลกเปลี่ยนเงิน 500 บาทไทยกับสกุลเงินอีก 9 ประเทศสมาชิก
 7. ตะกร้าใส่สินค้า
 8. เครื่องคิดเลข
 9. ธงประเทศสมาชิกอาเซียน 9 ประเทศ (ยกเว้นประเทศไทย)
 10. โปสเตอร์สินค้าอาเซียน
 11. จอ LED แสดงโปรโมชั่นสินค้าอาเซียน

วิธีการดำเนินการ

1. วิทยากร ณ จุดรับแลกเปลี่ยนเงินตรากล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม และอธิบายกติกาการเล่นคร่าว ๆ
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจับฉลากเพื่อเลือกประเทศที่ตัวเองต้องไปเยี่ยมเยือน
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรับเงินตราของประเทศที่ตัวเองเลือกได้ (มูลค่าเทียบเท่า 500 บาทไทย)
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าไปในร้าน เพื่อซื้อสินค้าตามภารกิจที่วิทยากรมอบให้คือ
 - ซื้ออาหารและเครื่องดื่มอย่างน้อย 1 ชนิด
 - ใช้เงินที่ได้รับให้หมด หรือเหลือกลับมาอย่างน้อยที่สุด
7. วิทยากรให้เวลาผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำภารกิจ 5 – 10 นาที (แล้วแต่ความเหมาะสมของกลุ่มผู้ร่วมกิจกรรม)
8. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำสินค้าที่ซื้อได้มาคิดเงิน ณ จุดชำระสินค้า
9. วิทยากรอธิบายเนื้อหา ทำการสรุปกิจกรรม / ทำการประทับตราลง Passport / ส่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมสู่กิจกรรมถัดไป

เนื้อหาในการอธิบาย

มูลค่าของเงิน

มูลค่าของเงิน หมายถึง อำนาจในการซื้อสินค้าและบริการ หรืออำนาจในการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ค่าของเงินจึงแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. **ค่าของเงินภายใน** หมายถึง อำนาจซื้อสินค้าหรือบริการของเงินแต่ละหน่วย ซึ่งพิจารณาได้จากดัชนีราคาสินค้า กล่าวคือ ถ้าราคาสินค้าสูงขึ้นแสดงว่า ค่าของเงินลดลง ถ้าราคาสินค้าลดลง แสดงว่า ค่าของเงินเพิ่มขึ้น ค่าของเงินจึงเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม (ผกผัน) กับราคาสินค้าเสมอ
2. **ค่าของเงินภายนอก** หมายถึง อำนาจในการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ หรือราคาของเงินตราสกุลหนึ่ง เมื่อคิดเป็นราคาของเงินตราสกุลอื่น

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

1. **อัตราดอกเบี้ย** โดยจะมีสองส่วนด้วยกันที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายได้จากดอกเบี้ย และการเพิ่มขึ้นของเงินทุน จากปัจจัยนี้ จะเห็นว่า ทุก ๆ สกุลเงินในโลก มีอัตราดอกเบี้ยเป็นสิ่งจูงใจในการเคลื่อนไหว ซึ่งอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวกำหนดโดยธนาคารกลางของประเทศนั้น ๆ ถ้าหากให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ โดยปกตินักลงทุนจะกู้ยืมเงินจากประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อไปลงทุนในประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า ซึ่งผลที่ได้คือ กำไรจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย และได้กำไรจากส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการที่สกุลเงินของประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่ามักมีแนวโน้มที่จะแข็งค่า
2. **การเติบโตทางเศรษฐกิจ** ซึ่งจากปัจจัยนี้จะสะท้อนได้ว่า ประเทศที่มีเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่า หรือมีอัตราการขยายตัวที่ดีกว่า จะมีแนวโน้มที่ธนาคารกลางจะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย เพื่อช่วยยับยั้งการขยายตัวของอัตราเงินเฟ้อ และจากปัจจัยข้างต้นที่กล่าวมาว่า อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะเป็นตัวดึงดูดกระแสเงินลงทุนจากต่างชาติเข้ามา และอุปสงค์ของเงินที่ค่อนข้างมากจะทำให้มูลค่าของเงินมากขึ้นด้วยนั่นเอง
3. **ภูมิศาสตร์การเมือง** ความเสี่ยงทางเสถียรภาพทางการเมืองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนต่างกังวล เนื่องจากกลัวว่าจะก่อให้เกิดอุปสรรค และความเสี่ยงต่อเงินทุน จึงมักจะโยกเงินลงทุนออกไปก่อนจนกว่าจะเห็นความชัดเจน และมีเสถียรภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาทางการเมืองยังเป็นปัญหาที่จะจุดรั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลต่อมายังค่าเงินตามปัจจัยข้างต้นที่ได้กล่าวถึงอีกด้วย
4. **การค้าและกระแสเงินทุน** ในส่วนนี้ ควรแยกพิจารณา ว่าระหว่างรายได้จากการค้าระหว่างประเทศ กับกระแสเงินทุนจากต่างชาติที่เข้ามาลงทุน มีผลต่อมีปริมาณกระแสเงินทุนไหลเข้าออกของประเทศมาก

น้อยแค่นั้น และอะไรมีผลมากกว่า เพราะทิศทางของอัตราแลกเปลี่ยนจะการเคลื่อนไหวไปตามผลกระทบนั้นมากกว่า

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นประกอบอีก เช่น ความยืดหยุ่นของอุปทานของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ, ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ, ปัจจัยทางจิตวิทยา, การเก็งกำไรในค่าเงิน, กฎระเบียบต่าง ๆ, ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ, ภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และการควรวรมกิจการของธุรกิจขนาดใหญ่

ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity: PPP)

มีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสินค้า นั่นคือแนวคิดกฎราคาเดียว (Law of One Price) ทฤษฎีนี้มีข้อสรุปว่า อำนาจซื้อทั่วโลกจะต้องเท่าเทียมกันในระยะยาว อำนาจในการซื้อของสิ่งเดียวกันในแต่ละประเทศจะแตกต่างกันนาน ๆ ไม่ได้ เพราะจะเป็นการเปิดช่องให้กลุ่มคนบางพวกแสวงหาผลประโยชน์จากจุดนั้น ซึ่งมีกลไกทางเศรษฐกิจจะเป็นตัวควบคุม แต่ในทางปฏิบัตินั้นทำได้ยาก เนื่องจากมีอุปสรรค และข้อบิดเบือน ดังนี้

1. ภาษีศุลกากร และภาษีอื่น ๆ สามารถทำให้ราคาสินค้า และบริการแตกต่างกันได้อย่างถาวร แต่ปัจจุบันแนวโน้มการค้าโลกทำให้อัตราภาษีมีความใกล้เคียงกันมากขึ้นในปัจจุบัน จากการเจรจาเพื่อเปิดเสรีทางการค้า และการลงทุน
2. ต้นทุนเกี่ยวกับการขนส่ง จำทำให้ราคาสินค้าแตกต่างกันได้ แต่ส่วนต่างตรงนี้ก็ลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน
3. สินค้าและบริการบางประเภทที่ไม่สามารถนำไปซื้อ-ขายระหว่างประเทศได้ เช่น บริการตัดผม ดังนั้นค่าบริการตัดผมแต่ละประเทศอาจจะแตกต่างกันมากก็เป็นไปได้ แต่หากมีการเปิดเสรีในด้านบริการและแรงงานมากขึ้น ค่าบริการเหล่านี้ก็จะไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากเสรีในการเดินทางไปทำงานยังประเทศต่าง ๆ มีมากขึ้น
4. ความต่างของลักษณะสินค้า และคุณภาพของสินค้าที่ต่างกันออกไป

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็เป็นอีกกลไกหนึ่งที่จะทำให้อำนาจซื้อมีความใกล้เคียงกันมากขึ้น ทั้งในเรื่องของการเร่งลดภาษีสินค้าและยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีภายในอาเซียน หรือการทำโครงการ ASEAN Economic Corridors ที่จะช่วยลดต้นทุนเกี่ยวกับการขนส่ง หรือการเปิดเสรีการค้าบริการเคลื่อนย้าย เหล่านี้คือสิ่งที่อาเซียนตั้งใจจะให้ภูมิภาคนี้มีความเสมอภาคเกิดขึ้น

สกุลเงินของประเทศสมาชิกอาเซียน

- ดอลลาร์บรูไน ดารุสซาลาม (Brunei Dollar) เป็นสกุลเงินของประเทศบรูไนดารุสซาลาม
1 ดอลลาร์บรูไน เท่ากับประมาณ 25 บาทไทย

- เรียล (Cambodian Riel) เป็นสกุลเงินของประเทศกัมพูชา
127 เรียล เท่ากับประมาณ 1 บาทไทย

- รูเปี๊ยะ (Indonesian Rupiah) เป็นสกุลเงินของประเทศอินโดนีเซีย
1,000 รูเปี๊ยะ เท่ากับประมาณ 3 บาทไทย

- กีบ (Lao Kip) เป็นสกุลเงินของประเทศลาว

1,000 กีบ เท่ากับประมาณ 4 บาทไทย

- รिंगกิต (Malaysian Ringgit) เป็นสกุลเงินของมาเลเซีย

1 รिंगกิตมาเลเซียเท่ากับประมาณ 10 บาทไทย

- จี๊ต (Myanmar Kyat) เป็นสกุลเงินของประเทศเมียนมาร์

26 จี๊ตเท่ากับประมาณ 1 บาทไทย

- เปโซ (Philippine Peso) เป็นสกุลเงินของประเทศฟิลิปปินส์

1.40 เปโซ เท่ากับประมาณ 1 บาทไทย

- ดอลลาร์ (Singapore Dollar) เป็นสกุลเงินของประเทศสิงคโปร์

1 ดอลลาร์สิงคโปร์ เท่ากับประมาณ 25 บาทไทย

- ดั่ง (Vietnamese Dong) เป็นสกุลเงินของประเทศเวียดนาม

652 ดั่ง เท่ากับประมาณ 1 บาทไทย

งานออกแบบสื่อการสอนฐานกิจกรรมที่ 3

ป้ายแสดงอัตราการแลกเปลี่ยนเงิน 500 บาทไทยกับสกุลเงินอีก 9 ประเทศสมาชิก

500 บาท แลกได้...?	
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ Currency Exchange Rate	
 บรูไน ดารุสซาลาม	20 ดอลลาร์บรูไน (Brunei Dollar : BND)
 กัมพูชา	63,500 เรียล (Cambodian Riel : KHR)
 อินโดนีเซีย	166,666.67 รูเปียห์ (Indonesian Rupiah : IDR)
 สปป.ลาว	125,000 กีบ (Lao Kip : LAK)
 มาเลเซีย	50 ริงกิต (Malaysian Ringgit : MYR)
 เมียนมาร์	13,000 จ๊าต (Myanmar Kyat : MMK)
 ฟิlippินส์	700 เปโซ (Philippine Peso : PHP)
 สิงคโปร์	20 ดอลลาร์สิงคโปร์ (Singapore Dollar : SGD)
 เวียดนาม	326,000 ดอง (Vietnamese Dong : VND)

ทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการทำกิจกรรม ช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นภาพได้ชัดเจนว่า 500 บาทไทยเมื่อนำไปแลกเป็นสกุลเงินต่าง ๆ แล้ว จะได้จำนวนเท่าไร เป็นสื่อแรกที่ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความสงสัยในความต่างของค่าเงิน โดยทำการปริ้นท์ลงโฟมบอร์ด

ภาพบรรยากาศ

ข้อสังเกต

เนื้อหาในฐานกิจกรรมที่ 3 มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นถึงความต่างของอำนาจการซื้อของแต่ละประเทศ เพื่อที่จะได้เข้าใจประโยชน์ด้านหนึ่งของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กิจกรรมเน้นการเปิดโลกทัศน์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้เห็นและสัมผัสกับสินค้าหลากหลายประเภทของ 9 ประเทศสมาชิกอาเซียน (ยกเว้นประเทศไทย) ซึ่งกลุ่มสาระความรู้สังคมศึกษาของแต่ละโรงเรียนสามารถให้ความรู้ตรงจุดนี้ได้

จากการสังเกต บรรยากาศในการเรียนรู้ในฐานกิจกรรมที่ 3 ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด หากเทียบกับกิจกรรมหลักอีก 2 ฐาน เนื่องจากไม่มีการกำหนดเวลาเหมือน 2 ฐานกิจกรรมแรก และโจทย์ที่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถสร้างความท้าทายให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ อีกทั้งสินค้าจาก 9 ประเทศอาเซียนสร้างความตื่นตาตื่นใจให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี

ในส่วนเนื้อหากิจกรรมมีความยากในการอธิบายเช่นเดียวกับ 2 ฐานกิจกรรมแรก วิทยากรจึงได้ปรับเนื้อหาให้เหมาะกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมและเวลาที่เป็นปัจจัยประกอบ โดยการแบ่งสกุลเงินไว้ 2 ฝั่ง ให้ฝั่งหนึ่งคือค่าเงินที่แข็งแกร่งกว่าประเทศไทย เช่น บรูไน ดารุสซาลาม สิงคโปร์ หรือมาเลเซีย และอีกฝั่งคือมีค่าใกล้เคียงหรืออ่อนกว่าประเทศไทย ซึ่งจากการสังเกตพบว่าวิธีนี้สามารถทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมองภาพรวมของกิจกรรมออก และใช้เวลาในการอธิบายสรุปน้อยลง

จุดด้อยของกิจกรรมนี้คือสินค้าที่ยังมีไม่ครบหมวด โดยวันแรกของการทำกิจกรรมสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มยังขาดอยู่มาก รวมถึงสินค้าบางประเทศ เช่น บรูไน ดารุสซาลาม หรือ ฟิลิปปินส์ ยังมีไม่มากพอ ซึ่งทีมงานได้ทำการไขในวันถัดไปของกิจกรรมโดยการทำการคืนสินค้าขึ้นมาแทน

ฐานกิจกรรมที่ 4: Made in ASEAN : Products & Services Game

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้น นอกจากภาพใหญ่ที่ภาครัฐร่วมมือกันในการลดภาษี มีมาตรการในการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายฐานการลงทุนต่าง ๆ แล้ว ในฐานะที่เป็น 1 ใน 600 ล้านของประชากรอาเซียน เอเชีย คือ โอกาส ในการค้าการลงทุน แต่เราจะคว้าโอกาสนี้ได้อย่างไรบ้าง จากการเปิดโอกาสทางการค้า รัฐบาลของแต่ละประเทศมีการส่งเสริมการสร้างสินค้าและแบรนด์ (Brand) ใหม่เพื่อเปิดโอกาสการลงทุนในระดับสากล ทำให้ภูมิภาคเกิดธุรกิจ SME ทั้งไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนขึ้นมากมาย

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ร่วมทดสอบความรู้ ผ่านเกม “Made in ASEAN : Products & Services Game” รู้หรือไม่ว่าสินค้าและบริการชื่อดังระดับนานาชาติ มีต้นกำเนิดมาจากประเทศใดในอาเซียน

วัตถุประสงค์

1. เรียนรู้ต้นกำเนิดของสินค้าและบริการ เพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาในอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนทุกระดับชั้นและบุคคลทั่วไป

แหล่งความรู้

- ทีมงาน ASEAN ของบริษัท ไอแอนดีไอ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด
เบอร์ติดต่อ: 02-270-1350-4

อุปกรณ์

1. จอ LCD
2. เครื่องคอมพิวเตอร์
3. ไฟล์ภาพ

วิธีการดำเนินการ

1. วิทยากรเปิดภาพปริศนาขึ้นบนหน้าจอ LCD
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมดูภาพจากจอ LCD
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบคำถามว่าภาพที่เห็นเป็นสินค้า หรือบริการจากประเทศใดในอาเซียน
4. วิทยากรเฉลยว่ารูปภาพที่เห็นเป็นสินค้า หรือบริการจากประเทศใดในอาเซียน พร้อมอธิบายแหล่งที่มา

เนื้อหาในการอธิบาย

รูปภาพ	เฉลย	คำอธิบาย
	 SINGAPORE	สายการบินประจำชาติสิงคโปร์
	 PHILIPPINES	เครื่องดื่มชงรสผลไม้ที่ได้รับความนิยมสูงในประเทศฟิลิปปินส์

รูปภาพ	ฉาย	คำอธิบาย
	 <p style="text-align: center;">INDONESIA</p>	<p>เวเฟอร์เคลือบช็อกโกแลต มีจำหน่ายทั่วไปในร้านสะดวกซื้อ รวมถึงประเทศไทยด้วย</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว ผลิตที่เมืองมะละกา ประเทศมาเลเซีย</p>
	 <p style="text-align: center;">THAILAND</p>	<p>คางจิโอนี กระเป๋าเดินทางผลิตโดยคนไทย สัญชาติไทยแท้ ที่สามารถส่งออกจำหน่ายทั่วโลก รวมถึงรับจ้างผลิตสินค้าให้แบรนด์ดัง ๆ มากมาย</p>
	 <p style="text-align: center;">PHILIPPINES</p>	<p>เวเฟอร์เคลือบช็อกโกแลต มีจำหน่ายทั่วไปในร้านสะดวกซื้อ รวมถึงประเทศไทยด้วย</p>
	 <p style="text-align: center;">THAILAND</p>	<p>บริษัทพลังงานข้ามชาติชั้นนำจากประเทศไทย ที่มีผลประกอบการติดอันดับ 1 ใน 100บริษัทของโลก (ผลสำรวจโดย Fortune Global 500 (2013))</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>ผลิตภัณฑ์รองเท้าและเครื่องหนังสตรี และสุภาพบุรุษชั้นนำ ที่มีสาขาทั่วทั้งอาเซียน รวมถึงที่ประเทศไทย ในชื่อ VNC</p>

รูปภาพ	ฉาย	คำอธิบาย
	 <p style="text-align: center;">THAILAND</p>	<p>เครือบริหารโรงแรมของไทย ที่มีสาขาโรงแรมไปยังเมืองต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเน้นการบริหารและบรรยากาศอย่างไทย</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>ต้นกำเนิดจากร้านรองเท้าสั่งตัดเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในรัฐปีนัง ประเทศมาเลเซีย ซึ่งลูกชายได้เดินทางไปศึกษาต่อยังประเทศสหรัฐอเมริกา และได้นำความรู้มาต่อยอดกิจการของบิดา จนสามารถสร้างแบรนด์สินค้าในชื่อ JIMMY CHOO ซึ่งเป็นรองเท้าที่ได้รับความนิยมจากเหล่าซูเปอร์สตาร์</p>
	 <p style="text-align: center;">SINGAPORE</p>	<p>ผลิตภัณฑ์เครื่องกระป๋องที่เข้ามาเปลี่ยนวัฒนธรรมการกิน จากอาหารสดเป็นอาหารกระป๋อง โดย มร.อัลเฟรด คูเอ้ (Alfred Clouet) ชาวฝรั่งเศส ได้เลือกตราไก่ (Ayam = ไก่ในภาษามลายู) มาใช้เป็นตราสินค้า เพื่อให้เข้ากับคนในท้องถิ่น ให้มีความรู้สึกที่สินค้านี้ไม่แพงเกินไป</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>บริษัทพลังงานแห่งชาติของมาเลเซีย ซึ่งมีผลประกอบการติดอันดับที่ 75 ของโลก อันดับที่ 1 ของอาเซียน (ผลสำรวจโดย Fortune Global 500 (2013))</p>

รูปภาพ	ฉาย	คำอธิบาย
	 <p data-bbox="778 544 903 577">Thailand</p>	<p data-bbox="1062 309 1469 629">บริษัทผลิตผลิตภัณฑ์อาหารชั้นนำซึ่งมีกระบวนการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ คือการนำวัตถุดิบมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร ทั้งอาหารสดและอาหารสำเร็จรูป จำหน่ายทั้งปลีกและส่ง</p>
	 <p data-bbox="746 880 922 913">SINGAPORE</p>	<p data-bbox="1062 645 1422 797">ร้านเบเกอรี่ชื่อดังจากประเทศสิงคโปร์ มีหลายสาขาในอาเซียน รวมถึงประเทศไทย</p>
	 <p data-bbox="762 1167 906 1200">LAO PDR.</p>	<p data-bbox="1062 936 1453 1088">ผลิตภัณฑ์กาแฟจาก สปป.ลาว ซึ่งมีแหล่งเพาะปลูกอยู่บนที่ราบสูงโบลเวน ทางตอนใต้ของ สปป.ลาว</p>
	 <p data-bbox="863 1447 1015 1480">MALAYSIA</p>	<p data-bbox="1062 1227 1469 1653">ธนาคารเอกชนจากประเทศมาเลเซีย ที่ขยายสาขาครอบคลุมทั่วอาเซียน มีจุดเด่นอยู่ที่การอำนวยความสะดวกต่อนักลงทุน คือสามารถทำธุรกรรมในประเทศใดก็ได้ สะดวก รวดเร็ว ค่าธรรมเนียมต่ำ จึงมีคำขวัญของธนาคาร คือ ASEAN for you.</p>
	 <p data-bbox="746 1899 938 1933">PHILIPPINES</p>	<p data-bbox="1062 1675 1461 1933">ร้านแฟรนไชส์น้ำแข็งไสจากประเทศฟิลิปปินส์ ที่คุ้นหูคุ้นตาคนไทย และเข้าใจผิดว่าเป็นของคนไทย เพราะผู้นำเข้า และอดีตเจ้าของ คือ คุณหนุ่ม กรรชัย กำเนิดพลอย</p>

รูปภาพ	ฉาย	คำอธิบาย
	 SINGAPORE	<p>บริษัทบริหารศูนย์อาหาร (Food Court) จากประเทศสิงคโปร์ ด้วยความหลากหลายของชนิดอาหาร รูปแบบการบริการรวมไปถึงมีการใช้แนวคิดการตกแต่งแต่ละสาขาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความโดดเด่นและน่าสนใจ</p>
	 MALAYSIA	<p>ร้านอาหารที่ได้รับความนิยมติดอันดับ Top 10 ของประเทศมาเลเซีย โดดเด่นด้วยผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ อาหารนานาชาติ และมีการสอดแทรกอาหารของประเทศมาเลเซีย เช่น นาซิลามัก ไวโน เมนูอาหารของทุกสาขา</p>
	 THAILAND	<p>ร้านเครื่องดื่มและอาหารที่มีต้นกำเนิดในประเทศไทย โดยจุดเด่นคือ กาแฟที่มีเอกลักษณ์ และรสชาติกลมกล่อม</p>
	 MALAYSIA	<p>สายการบินต้นทุนต่ำ (Low Cost Airlines) ของประเทศมาเลเซีย ที่มีเส้นทางการบินครอบคลุมทั่วทั้งอาเซียน และมีเส้นทางการบินระยะไกล เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย จีน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น และปัจจุบันมีบริษัทร่วมทุนในต่างประเทศนอกเหนือจากมาเลเซีย เช่น ไทยแอร์เอเชีย อินโดนีเซียแอร์เอเชีย เป็นต้น</p>

รูปภาพ	เฉลย	คำอธิบาย
 	 <p style="text-align: center;">SINGAPORE</p>	<p>สนามบินที่ติดอันดับ Top 5 ของโลก โดดเด่นด้วยการบริหารจัดการและมุ่งเน้นการสร้างความประทับใจให้กับผู้โดยสาร ภายในอาคารผู้โดยสารมีส่วนพุกษศาสตร์ขนาดย่อม สวนผีเสื้อ โรงภาพยนตร์ที่เปิดบริการตลอด 24 ชม. และปัจจุบันกำลังมีการสร้างอาคารผู้โดยสารที่ 4</p>
	 <p style="text-align: center;">INDONESIA</p>	<p>สายการบินต้นทุนต่ำ (Low Cost Airlines) ของประเทศอินโดนีเซีย ที่มีเส้นทางการบินครอบคลุมทั่วทั้งอาเซียน และปัจจุบันมีบริษัทร่วมทุนในต่างประเทศนอกเหนือจากอินโดนีเซีย เช่น ไทยไลอ้อนแอร์ (ประเทศไทย) มาลินโด (มาเลเซีย) เป็นต้น</p>
  	 <p style="text-align: center;">PROMOSI GENPAK PROTON 2014</p> <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>รถยนต์สัญชาติมาเลเซียที่ได้รับการผลักดันและสนับสนุนจากรัฐบาลมาเลเซียให้เป็นรถยนต์แห่งชาติ ปัจจุบันมีการพัฒนารูปลักษณ์ให้สวยงาม โดยร่วมมือกับค่ายรถยนต์ Lotus จากประเทศอิตาลี</p>
  	 <p style="text-align: center;">PHILIPPINES</p>	<p>ร้านฟาสต์ฟู้ดสัญชาติฟิลิปปินส์ มีลักษณะคล้าย KFC แต่แตกต่างตรงที่มีเมนูข้าว</p>

รูปภาพ	เฉลย	คำอธิบาย
	 <p style="text-align: center;">SINGAPORE</p>	<p>ร้านเบเกอรี่ชื่อดังจากประเทศสิงคโปร์ มีหลายสาขาในอาเซียน รวมถึงประเทศไทย</p>
	 <p style="text-align: center;">INDONESIA</p>	<p>ร้านโดนัทจากประเทศอินโดนีเซีย โดดเด่นที่แป้งโดนัทที่มีความนุ่ม และมีหน้าโดนัทให้เลือกมากมาย</p>
	 <p style="text-align: center;">THAILAND</p>	<p>เครือบริหารโรงแรมของไทย ที่มีสาขาโรงแรมไปยังเมืองต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเน้นการบริหารและบรรยากาศอย่างไทย</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>ร้านเครื่องดื่มและอาหารต้นกำเนิดจากรัฐอิโปห์ เมืองเปรัก ประเทศมาเลเซีย โดดเด่นด้วยกาแฟที่มีสูตรเฉพาะ นั่นก็คือ White Coffee (กาแฟขาว)</p>
	 <p style="text-align: center;">THAILAND</p>	<p>ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว ผลิตโดยคนไทย มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเลิศ เพื่อสร้างแบรนด์ให้เป็นที่รู้จักในตลาดโลก</p>
	 <p style="text-align: center;">MALAYSIA</p>	<p>ร้านโดนัทจากประเทศมาเลเซีย โดดเด่นที่เนื้อแป้งนุ่ม และมีความหลากหลายของหน้าโดนัทให้เลือกมากมาย</p>

ภาพบรรยากาศ

ข้อสังเกต

เนื้อหาในฐานกิจกรรมที่ 4 มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงที่มาของสินค้าและบริการ เพื่อที่จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปิดโอกาสทางการค้า ซึ่งรัฐบาลของแต่ละประเทศมีการส่งเสริมการสร้างสินค้าและแบรนด์ใหม่ เปิดโอกาสการลงทุนในระดับสากล ทำให้ภูมิภาคเกิดธุรกิจ SME กิจกรรมเน้นการเปิดโลกทัศน์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้ได้เห็นถึงสินค้าและบริการที่มีความหลากหลาย ซึ่งกลุ่มสาระความรู้สังคมศึกษาของแต่ละโรงเรียนสามารถให้ความรู้ตรงจุดนี้ได้

จากการสังเกต บรรยากาศในการเรียนรู้ในฐานกิจกรรมที่ 4 ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมมาก เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ทุกเพศ ทุกวัย และสร้างความสนุกสนานควบคู่ไปกับการสอดแทรกความรู้

ฐานกิจกรรมที่ 5: AEC : True or False Quiz

เนื่องด้วยประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กำลังอยู่ในช่วงของการนับถอยหลังสู่การเป็นพื้นที่ที่ไร้พรมแดน ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมตัวพร้อมรับ การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานรอบด้านเกี่ยวกับ AEC จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นกิจกรรมนี้จะท้าทายผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าจริง ๆ แล้วข้อมูลที่คุณรู้เกี่ยวกับ AEC นั้น เป็นข้อมูลที่ถูกต้องจริงหรือไม่ และเป็นปัจจุบันที่สุดหรือเปล่า

กิจกรรมนี้จะเป็นการนำเนื้อหาจากบอร์ดนิทรรศการและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาตั้งเป็นถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าชมนิทรรศการ เช่น “เมื่อรวมเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว จะมีการตั้งสกุลเงินใหม่ภายใน 2 ปีใช่หรือไม่” (ไม่ใช่)

วัตถุประสงค์

1. เรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานรอบด้านเกี่ยวกับ AEC

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนทุกระดับชั้นและบุคคลทั่วไป

แหล่งความรู้

- ทีมงาน ASEAN ของบริษัท ไอแอนดีไอ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด
เบอร์ติดต่อ: 02-270-1350-4

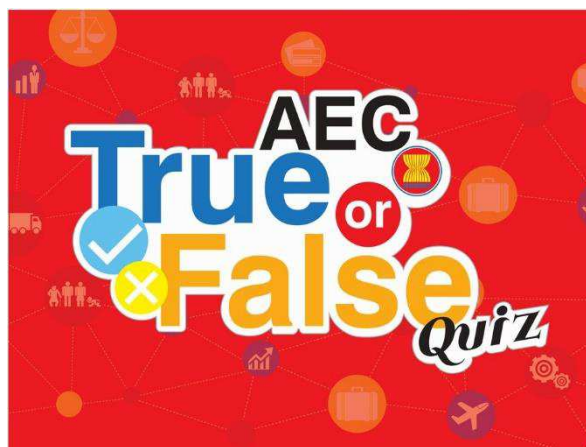
อุปกรณ์

1. จอ LCD
2. เครื่องคอมพิวเตอร์
3. ไฟล์คำถาม
4. ป้ายไว้นิรूपเครื่องหมายถูก และเครื่องหมายผิด

วิธีการดำเนินการ

1. วิทยากรเปิดคำถามขึ้นบนหน้าจอ LCD
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอ่านคำถามจากจอ LCD
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบคำถาม โดยมีตัวเลือกกว่า “ถูก” หรือ “ผิด” หากตอบว่า “ถูก” ให้ไปยืนบนป้ายไว
นินรูปเครื่องหมายถูก หากตอบว่า “ผิด” ให้ไปยืนบนป้ายไว นินรูปเครื่องหมายผิด
4. วิทยากรเฉลยคำตอบ พร้อมทั้งอธิบายข้อมูล

เนื้อหาในการอธิบาย

<p>จริงหรือไม? เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ใหญ่เป็นอันดับสองของโลก</p>	<p>จริงหรือไม? ไม่ใช่วัยที่นักลงทุน ชอบทำคนปอร์ต ไม่เพียงพอ</p>	<p>จริงหรือไม? อาเซียน 3 ได้แก่ ประเทศ กัมพูชาเวียดนามลาว เกาะนอร์ดี และญี่ปุ่น</p>	<p>จริงหรือไม? AEC Blueprint คือเป้าหมายของประชาคม อาเซียนด้านการพัฒนา</p>
<p>จริงหรือไม? สปป.ลาว มี 40 ไร่โดยชาติ จริงในอาเซียน</p>	<p>จริงหรือไม? เขตการค้า AEC แล้ว อาเซียน จะหมดเงินแล้วจากคนในไทย</p>	<p>จริงหรือไม? ประเทศในอาเซียน ทั้งหมดจะ เป็นอันดับหนึ่ง ของอาเซียน</p>	<p>จริงหรือไม? AEC Blueprint คือเป้าหมายของประชาคม อาเซียนด้านการพัฒนา</p>
<p>จริงหรือไม? เขตการค้า AEC แล้ว กลุ่มประเทศอาเซียนจะใช้ สกุลเงินร่วมกัน</p>	<p>จริงหรือไม? อาเซียน ๓ ได้แก่ ประเทศกัมพูชาเวียดนาม ลาวกับ จีน เกาะนอร์ดี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์</p>	<p>จริงหรือไม? ประเทศไทยมี GDP สูงที่สุดในโลก</p>	<p>จริงหรือไม? ประเทศไทยมี GDP สูงที่สุดในโลก</p>

<p>จริง รองจากสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร จีน ** เริ่มทำตั้งแต่ปี 2553</p>	<p>ไม่จริง ใช้ภาษาเดียวกัน สามารถเข้าใจกันได้ แต่มีหลายครั้งที่สื่อสาร ผิดพลาดซึ่งกันและกัน</p>	<p>จริง อาเซียน 3 ได้แก่ ประเทศกัมพูชา เวียดนาม และ ญี่ปุ่น</p>	<p>ไม่จริง AEC Blueprint คือเป้าหมายของประชาคม อาเซียนด้านการพัฒนา</p>
<p>ไม่จริง สปป.ลาว มี 40 ล้าน ไร่โดยชาติ จริงในอาเซียน</p>	<p>ไม่จริง อาเซียน ๓ ได้แก่ ประเทศกัมพูชาเวียดนาม ลาวกับ จีน เกาะนอร์ดี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์</p>	<p>จริง ประเทศไทยมี GDP สูงที่สุดในโลก</p>	<p>จริง ประเทศไทยมี GDP สูงที่สุดในโลก</p>
<p>ไม่จริง ไม่ใช่วัยที่นักลงทุน ชอบทำคนปอร์ต เพียงพอ ทางกรเงินการคลังของ คนไทย</p>	<p>ไม่จริง อาเซียน ๓ ได้แก่ ประเทศกัมพูชาเวียดนาม ลาวกับ จีน เกาะนอร์ดี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์</p>	<p>จริง ประเทศไทยมี GDP สูงที่สุดในโลก</p>	<p>ไม่จริง AEC Blueprint คือเป้าหมายของประชาคม อาเซียนด้านการพัฒนา</p>

คำถาม	คำตอบพร้อมคำอธิบาย
จริงหรือไม่ ? เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ใหญ่เป็นอันดับสามของโลก	จริง !! รองจากเขตเศรษฐกิจยุโรปและเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ** เริ่มมาตั้งแต่ปี 2553
จริงหรือไม่ ? ไปเที่ยวอินโดนีเซียพกแค่พาสปอร์ตไม่เพียงพอ	ไม่จริง...!! ใช้พาสปอร์ตเป็นหลักฐานก็สามารถเดินทางไปได้ ** แต่เมียนมาร์ต้องขอวีซ่า เพื่อท่องเที่ยวในประเทศ
จริงหรือไม่ ? อาเซียน+3 ได้แก่ ประเทศกลุ่มอาเซียน รวมกับจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น	จริง...!! อาเซียน+3 ได้แก่ ประเทศกลุ่มอาเซียน รวมกับจีน เกาหลีใต้และญี่ปุ่น
จริงหรือไม่ ? AEC Blueprint คือเป้าหมายของประชาคมอาเซียนด้านการคมนาคม	ไม่จริง...!! AEC Blueprint คือแผนงานเชิงบูรณาการด้านเศรษฐกิจเพื่อให้เห็นภาพรวมในการมุ่งสู่ AEC
จริงหรือไม่ ? สปป.ลาว มี 4G ใช้เป็นชาติแรกในอาเซียน	ไม่จริง...!! สปป.ลาว เริ่มใช้ 4G เมื่อ เดือนพฤศจิกายน 2555 ซึ่งเป็นชาติที่ 2 ต่อจากสิงคโปร์
จริงหรือไม่ ? เมื่อเปิด AEC แล้ว แรงงานต่างชาติจะแห่เข้ามาแย่งงานคนไทย	ไม่จริง...!! อาเซียนไม่ได้เปิดเสรีแรงงานทั้งหมด แต่อำนวยให้เพียง 7 สาขาอาชีพเท่านั้น
จริงหรือไม่ ? ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่งของอาเซียน	ไม่จริง...!! ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นอันดับที่ 2 ของอาเซียน อันดับที่ 1 คือ ประเทศมาเลเซีย
จริงหรือไม่ ? สิงคโปร์เป็นประเทศพัฒนาแล้วเพียงประเทศเดียวในอาเซียน	จริง...!! ด้วยทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง สิงคโปร์จึงเป็นประเทศพัฒนาแล้วเพียงหนึ่งในอาเซียน
จริงหรือไม่ ? เมื่อเปิด AEC แล้ว กลุ่มประเทศอาเซียน จะใช้สกุลเงินร่วมกัน	ไม่จริง...!! ไม่มีแนวคิดในการใช้สกุลเงินเดียวกัน เพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยทางการเงินการคลังของสมาชิก
จริงหรือไม่ ? อาเซียน+6 ได้แก่ ประเทศกลุ่มอาเซียน รวมกับ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์	ไม่จริง...!! อาเซียน+6 ได้แก่ ประเทศกลุ่มอาเซียน รวมกับ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น <u>อินเดีย</u> ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
จริงหรือไม่ ? บรูไนเป็นประเทศที่มีธนบัตรมูลค่าสูงที่สุดในโลก	จริง...!! ประเทศบรูไนมีธนบัตรชนิดราคา 10,000 ดอลลาร์บรูไน ซึ่งสูงที่สุดในโลก
จริงหรือไม่ ? ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้าสินค้าต่างประเทศสูงที่สุดในอาเซียน	ไม่จริง !! ประเทศสิงคโปร์มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าต่างประเทศสูงที่สุดในอาเซียน

ภาพบรรยากาศ

ข้อสังเกต

เนื้อหาในฐานกิจกรรมที่ 5 มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมศึกษาหาความรู้รอบตัวที่เกี่ยวข้องกับ AEC เนื่องด้วยประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กำลังอยู่ในช่วงของการนับถอยหลังสู่การเป็นพื้นที่ที่ไร้พรมแดน ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมตัวพร้อมรับ การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานรอบด้านเกี่ยวกับ AEC จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นกิจกรรมนี้จะท้าทายผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าจริง ๆ แล้วข้อมูลที่คุณรู้เกี่ยวกับ AEC นั้น เป็นข้อมูลที่ถูกต้องจริงหรือไม่ และเป็นปัจจุบันที่สุดหรือเปล่า กิจกรรมเน้นการหาความรู้จากบอร์ดนิทรรศการ ซึ่งกลุ่มสาระความรู้สังคมศึกษาของแต่ละโรงเรียนสามารถให้ความรู้ตรงจุดนี้ได้

จากการสังเกต บรรยากาศในการเรียนรู้ในฐานกิจกรรมที่ 5 ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมมาก เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ทุกเพศ ทุกวัย และสร้างความสนุกสนานควบคู่ไปกับการสอดแทรกความรู้

ผลการดำเนินกิจกรรมนิทรรศการ “พิพิธอาเซียน...A Journey Through ASEAN ภาค 4

ตอน AEC EXPRESS 2015: สูตรลัดเออีซี...เรื่องนี้ต้องรู้”

เนื่องจาก นิทรรศการพิพิธอาเซียน ... A journey through ASEAN จัดต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 4 แล้ว ในการเรียนรู้ครั้งนี้จึงต้องการสร้างความต่างและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของงานที่เติบโตขึ้นทุกปี โดยมุ่งเน้นเรื่องราวของเศรษฐกิจ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรวมตัวเป็น “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community - AEC)” ที่จะเปิดขึ้นอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อให้คนไทยได้ “ตระหนัก” และ “เตรียม” ความพร้อม ทำความเข้าใจ เพื่อเปิดรับโอกาสใหม่ ๆ ที่ถือว่าเป็น โอกาสทางเศรษฐกิจ ที่สำคัญที่จะมาพร้อมกับ AEC

ทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นในปีนี้มีเนื้อหาที่แตกต่างจากปีที่ผ่านมาอย่างชัดเจน เนื้อหาที่มีความเข้มข้นขึ้น จึงเป็นเรื่องยากในการสื่อความให้แก่ผู้เข้าร่วมนิทรรศการส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในวัยเด็กได้เข้าใจเนื้อหาอย่างครบถ้วน แต่โดยรวมกิจกรรมยังคงสร้างความสนุกสนานและให้สาระความรู้แก่ผู้เข้าร่วมนิทรรศการได้เป็นอย่างดี รูปแบบการทำกิจกรรมครั้งนี้ ในฐานกิจกรรมที่ 1: ASEAN Ranking : Where is Thailand? และฐานกิจกรรมที่ 2: ASEAN Economic Corridors ... Link Us Together จะมีการกำหนดเวลาในการร่วมกิจกรรมเป็นรอบ ๆ ละ 20 นาทีโดยประมาณ ส่วนฐานกิจกรรมที่ 3: ASEAN Currency Exchange Rates Game ฐานกิจกรรมที่ 4: Made in ASEAN : Products & Services Game และฐานกิจกรรมที่ 5: AEC : True or False Quiz จะไม่มีการกำหนดเวลาดังเช่น 2 ฐานแรก

สำหรับผลของการจัดกิจกรรมพบว่า ฐานกิจกรรมที่ 3: ASEAN Currency Exchange Rates Game ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด เนื่องจากเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เข้าร่วมกิจกรรม และโจทย์ที่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถสร้างความท้าทายให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ อีกทั้งสินค้าจาก 9 ประเทศอาเซียนสร้างความตื่นตาตื่นใจให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ส่วนฐานกิจกรรมที่ 1: ASEAN Ranking : Where is Thailand? และฐานกิจกรรมที่ 2: ASEAN Economic Corridors ... Link Us Together นั้น กลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมปลายขึ้นไปจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากมีประสบการณ์รับรู้ข่าวสารพอสมควร จึงสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาและตัวกิจกรรมเข้าด้วยกันได้ ส่วนฐานกิจกรรมที่ 4: Made in ASEAN : Products & Services Game และฐานกิจกรรมที่ 5: AEC : True or False Quiz เป็นฐานกิจกรรมที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี สร้างความสนุกสนานให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม แม้บางท่านจะตอบผิดแต่วิทยากรจะเฉลยคำตอบพร้อมทั้งอธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจและได้รับความรู้ที่ถูกต้อง

ภาพรวมนิทรรศการถือว่าได้รับการตอบรับจากผู้เข้าร่วมนิทรรศการน้อยกว่าทุกปี เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบของบ้านเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าร่วมงานของผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมาก แม้ว่าการ

ตกแต่ง การแสดง รวมถึงกิจกรรมอาเซียนกลางแปลงจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เข้ามาใช้บริการในพื้นที่ของ TK park ได้ส่วนหนึ่ง ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่คึกคักเท่าที่ควร ส่วนการรับรู้เนื้อหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ วิทยากรต้องการถ่ายทอดนั้น จากการสอบถามพบว่าผู้เข้าร่วมนิทรรศการส่วนใหญ่รับทราบถึงประโยชน์ของการ รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน และการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่ยังไม่เข้าใจเนื้อหาเชิงลึก เนื่องจาก เวลาในการร่วมกิจกรรมที่จำกัดและเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก

ภาคผนวก

กิจกรรมเสริมภายในงาน

กิจกรรมเสริมที่ 1: อาเซียนเฟลิมทัศน์า

- **การแสดงดนตรีจากวง The Paradise Bangkok Molam International Band**
 “หมอลำ” ศิลปะพื้นบ้านของคนแถบลุ่มน้ำโขง จากจุดเริ่มต้นที่ผู้เฒ่าผู้แก่เล่านิทาน เกี่ยวกับจารีประเพณี และศีลธรรม ให้แก่บุตรหลานฟัง ก่อนจะวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นหมอลำหลากหลายรูปแบบที่คุ้นเคยในสมัยนี้ ซึ่งจะมีจังหวะที่เร้าใจชวนให้สนุกสนาน
- **การแสดงจากสถานเอกอัครราชทูตฟิลิปปินส์ประจำประเทศไทย**
 การแสดงเต้นรำประกอบดนตรี ซึ่งเป็นเรื่องราวของคู่หนุ่มสาวที่พยายามเกี่ยวพาราสีกันในงานองเพลงต้นระบำ แผงความขี้เล่น และต่อด้วยการเต้นรำหมู่ประกอบดนตรีที่สร้างความสนุกสนาน
- **การแสดงดนตรีจากวงไทยโฮม**
 การแสดงดนตรีไทยในสไตล์อาเซียน ที่ประยุกต์ใช้ดนตรีโปงลาง และเครื่องดนตรีสมัยใหม่ จากการรวมตัวกันของอาจารย์ผู้สอนดนตรี โดยเน้นความสนุกสนาน อีกทั้งยังสอดแทรกเอกลักษณ์ความเป็นไทยลงไปในการเล่นด้วย

กระบวนการเรียนรู้

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับชมรับฟังการแสดงหลากหลายประเภท เช่น ดนตรีจากวง The Paradise Bangkok Molam International Band จากค่ายสุดแรงม้า ที่ประยุกต์ใช้ดนตรีลูกทุ่งและหมอลำย้อนยุคผสมผสานเข้ากับแนวดนตรีสมัยใหม่ จนได้แนวดนตรีที่มีเสน่ห์และถูกใจคอเพลงทั่วโลก เพื่อสื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมทางด้านดนตรีของคนในแถบภูมิภาคอาเซียน หรือการแสดงดนตรีจากวงไทยโฮม ที่เน้นดนตรีโปงลางที่มีจังหวะสร้างความสนุกสนานแก่ผู้เข้าชม และการแสดงจากสถานเอกอัครราชทูตฟิลิปปินส์ประจำประเทศไทย ที่โชว์ศิลปะการแสดงเต้นรำประกอบดนตรีที่เป็นส่วนผสมของวัฒนธรรมทางตะวันตกและตะวันออกที่ลงตัว แสดงถึงวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านที่คนไทยไม่ค่อยมีโอกาสรับชมมากนัก

ภาพบรรยากาศ

กิจกรรมเสริมที่ 2: อาเซียนกลางแปลง

เพราะการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรม ประเพณี การใช้ชีวิตประจำวันของชาวอาเซียน ผ่านการชมภาพยนตร์ ซึ่งเนื้อเรื่องของภาพยนตร์สามารถสร้างแรงบันดาลใจในเรื่องต่าง ๆ ให้กับเยาวชนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

กระบวนการเรียนรู้

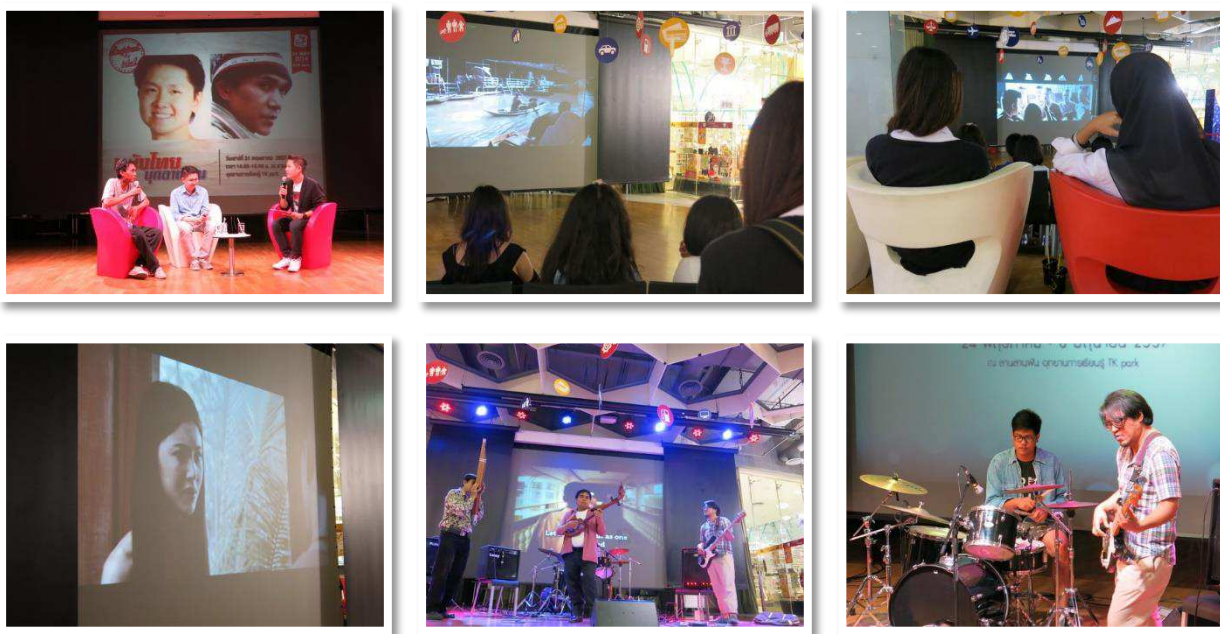
ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับชมภาพยนตร์จากประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งใช้เป็นสื่อเชื่อมความสัมพันธ์และเรียนรู้กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี การใช้ชีวิตประจำวันของชาวอาเซียน ผ่านการชมภาพยนตร์ ซึ่งทำให้เราและเพื่อนบ้านเข้าใจกันได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยก่อนฉายภาพยนตร์จะมีการพูดคุยกับวิทยากรเพื่อให้ความรู้ หรือสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ

รายชื่อภาพยนตร์อาเซียนกลางแปลง

วันที่ฉาย	โปสเตอร์	ชื่อเรื่อง	ประเทศ
24 พฤษภาคม		Elina ELINA	อินโดนีเซีย
25 พฤษภาคม		ILO ILO เต็มไปด้วยรัก	สิงคโปร์

วันที่ฉาย	โปสเตอร์	ชื่อเรื่อง	ประเทศ
31 พฤษภาคม		PEE MAK พีมากพระโขนง	ไทย
7 มิถุนายน		Suddenly It's Magic มหัศจรรย์รัก กับสิ่งเล็ก ๆ	ฟิลิปปินส์
8 มิถุนายน		5 CM.	อินโดนีเซีย
13 มิถุนายน		Good morning Luang Prabang สະบายดีหลวงพระบาง	สปป. ลาว ร่วมกับ ไทย

ภาพบรรยากาศ

ในนิทรรศการครั้งนี้ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมหลักทั้ง 5 ฐานเรียบร้อยแล้ว ผู้เข้าร่วมนิทรรศการจะได้ถ่ายรูปสติ๊กเกอร์ซึ่งมีฉากหลังเป็นชื่อนิทรรศการใน 4 อริยาบถ เพื่อเป็นของที่ระลึกเก็บความประทับใจนำกลับบ้าน โดยใช้พื้นที่ด้านข้างลานสานฝัน บริเวณหน้าทางเข้าห้องสมุดเป็นจุดทำกิจกรรม นอกจากนี้ผู้ถ่ายสติ๊กเกอร์ที่ตกแต่งให้เข้ากับบรรยากาศงาน กิจกรรมยังมีอุปกรณ์เสริมเป็นป้ายโฟมบอร์ดข้อความเก๋ ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการถ่ายรูปอีกด้วย

ภาพบรรยากาศ

